

สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

รูปอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ประดิษฐานอยู่หน้า ประตุนุ้มพล ประตูเมืองทางด้านทิศตะวันตก

หมายถึง วีรกรรมอันกล้าหาญที่ท้าวสุรนารีได้กอบกู้เมืองนครราชสีมา จากกองทัพของเจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์ไว้ได้ ซึ่งตราประจำจังหวัดนครราชสีมา ภาพนี้มีฐานะเป็นตราราชการ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ (ฉบับที่ ๒๑๔) [ว่าด้วยการกำหนดเครื่องหมายราชการประจำจังหวัด ๗๖ จังหวัด]

คำขวัญประจำจังหวัด

“เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน ดินด่านเกวียน”
(คำขวัญเดิม โคราช ลือเลื่อง เมืองก่อนเก่า นกเขากรรม อ้อยคันร่ม ส้มขี้ม้า ผ้าหางกระรอก)

อักษรย่อ : นม

สีประจำกลุ่มจังหวัด : สีแสด (สีส้ม)

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ความเป็นมา

จังหวัดนครราชสีมา เป็นเมืองโบราณเมืองหนึ่งในอาณาจักรไทย แต่เดิมตั้งอยู่ใน ท้องที่อำเภอสูงเนิน ห่างจากตัวเมืองปัจจุบัน ๓๑ กิโลเมตร เรียกว่า “เมืองโคราชะปุระ” หรือ โคราช กับ เมืองเสมา ซึ่งทั้ง ๒ เมืองเคยเจริญรุ่งเรืองในสมัยขอม แต่ในปัจจุบันเป็นเมืองร้างตั้งอยู่ริมลำตะคอง

สมัยอยุธยา ในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ.๒๑๙๙-๒๒๓๑) โปรดให้สร้างเมืองโดยเอาชื่อเมืองเสมากับเมืองโคราชะปุระมาผูกเป็นนามเมืองใหม่เรียกว่า “เมืองนครราชสีมา” แต่คนทั่วไป เรียกว่า “เมืองโคราช”

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๑ โปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะเป็นเมืองชั้นเอก ผู้สำเร็จราชการเมืองมียศเป็นเจ้าพระยา เจ้าพระยานครราชสีมาคนแรกชื่อ ปิ่น ณ ราชสีมา และในรัชกาลนี้เมืองนครราชสีมาได้นำช้างเผือก ๒ เชือก ขึ้นน้อมเกล้าถวาย ต่อมาในปี พ.ศ.๒๓๖๙ ในสมัยรัชกาลที่ ๓ เจ้าอนุวงศ์ ผู้ครองเมืองเวียงจันทน์ก่อการกบฏ ยกกองทัพมาตีเมืองนครราชสีมาและกวาดต้อน พลเมืองไปเป็นเชลย คุณหญิงโม (ภรรยาปลัดเมืองนครราชสีมา{พระสุริยเดชวิเศษ ฤทธิหศทิวชัย) ผู้รักษาเมืองสร้างทำกลวกรงและประจบเอาใจทหารลาว เมื่อถูกกวาดต้อนมาถึงทุ่งสัมฤทธิ์ในเขตอำเภอฟินายกก็หยุดพักกลางทางพอได้โอกาสคุณหญิงโมก็จัดกองทัพโจมตีกองทัพเวียงจันทน์แตกพ่ายไป วีรกรรมที่คุณหญิงโมได้ประกอบขึ้นนี้ รัชกาลที่ ๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนา คุณหญิงโม ดำรงฐานันดรศักดิ์เป็น “ท้าวสุรนารี” ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้โปรดเกล้าฯ ให้รวบรวมหัวเมืองในเขตที่ราบสูงให้นครราชสีมาเป็นที่ว่าการมณฑลลาวกลาง ในปี พ.ศ. ๒๔๓๔ (ร.ศ. ๑๐๐)

๑.๒ ลักษณะทางกายภาพ

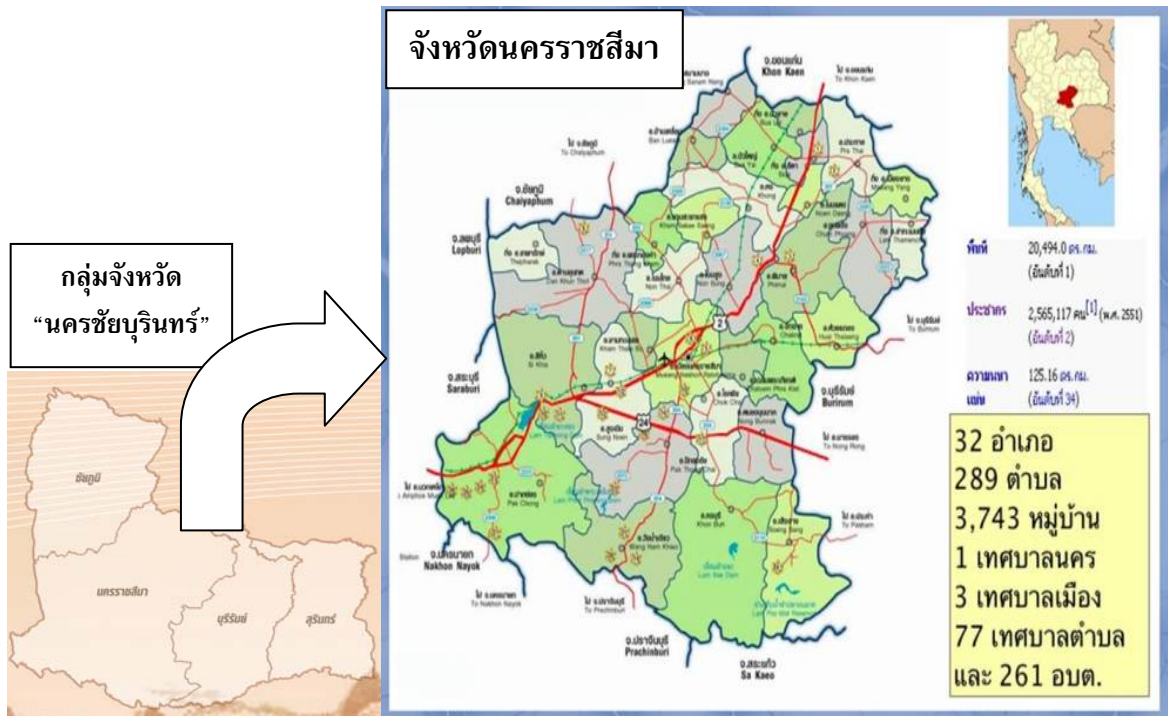
(๑) ที่ตั้ง

จังหวัดนครราชสีมา ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บนที่ราบสูงโคราช ละติจูด ๑๕ องศาเหนือ ลองจิจูด ๑๐๒ องศาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑๘๗ เมตร ตัวจังหวัดอยู่ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ ๒๕๕ กิโลเมตร และโดยทางรถไฟ ๒๖๔ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๒๐,๔๙๓.๙๖๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๑๒,๘๐๘,๗๒๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๒ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

(๒) อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดนครนายก และจังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี

(๒) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครราชสีมา มีทั้งที่เป็นภูเขาสูง ที่ราบลุ่ม พื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นและพื้นที่ลูกคลื่นลอนลึก โดยสามารถแบ่งออกเป็น ๓ บริเวณ คือ

(๑) **บริเวณเทือกเขาที่สูงทางตอนใต้** มีความสูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า ๒๕๐ เมตร อยู่ในบริเวณอำเภอปากช่อง ปักธงชัย วังน้ำเขียว ครบุรี และเสิงสาง มีเทือกเขานี้เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำ และลำธารหลายสายที่ไหลไปทางตะวันออกของภาค เช่น แม่น้ำมูล ลำตะของ ลำพระเพลิง และลำปลายมาศ พื้นที่ระหว่างเทือกเขาส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลึก และลูกคลื่นลอนตื้นตอนล่างของหุบเขามีความลาดชันค่อนข้างมาก ทำให้มีการชะล้างและพังทลายของหน้าดินในบริเวณนี้ค่อนข้างสูงเป็นพื้นที่ซึ่งจำเป็นต้องสงวน และอนุรักษ์ให้คงเป็นสภาพตามธรรมชาติ เพื่อรักษาคุณภาพของระบบนิเวศน์ และสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ

(๒) **บริเวณที่สูงทางตอนกลาง** มีความสูงจากระดับน้ำทะเลอยู่ระหว่าง ๒๐๐ เมตร อยู่ในเขตอำเภอ ด่านขุนทด อำเภอเทพารักษ์ อำเภอสีคิ้ว อำเภอสูงเนิน อำเภอโนนไทย อำเภอพระทองคำ อำเภอขามทะเลสอ อำเภอ เมือง อำเภอโชคชัย อำเภอหนองบุญมาก อำเภอจักราช และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลูกคลื่น ลอนตื้น ยกเว้นบริเวณใกล้เชิงเขามีลักษณะเป็นพื้นลูกคลื่นลอนลึก ที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำไหลผ่านหลายสาย ได้แก่ ลำพระเพลิง ลำตะคอง และแม่น้ำมูล พื้นที่บางแห่งเป็นพื้นที่ราบซึ่งเป็นป่าหมดสภาพ และปัจจุบันเป็นพื้นที่ทำ การเกษตรแต่บางแห่งปล่อยทิ้งไว้ว่างเปล่า ได้กำหนดให้เป็นเขตเตรียมการพัฒนาที่ดินใช้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ปศุสัตว์ อุทยานธรรมชาติ และชุมชนเมือง ที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร

(๓) **พื้นที่ลูกคลื่นและพื้นที่ราบลุ่มทางตอนเหนือ** สูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน ๒๐๐ เมตร อยู่ในเขตอำเภอ แก้งสนามนาง อำเภอบ้านเหลื่อม อำเภอบัวใหญ่ อำเภอสีดา อำเภอบัวลาย อำเภอโนนแดง อำเภอประทาย อำเภอ ลำทะเมนชัย อำเภอเมืองยาง อำเภอชุมพวง อำเภอพิมาย อำเภอคง อำเภอขามสะแกแสง อำเภอโนนสูง และอำเภอ ห้วยแถลง มีลักษณะเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นที่สูงสลับที่นา บางตอนเป็นพื้นที่ราบลุ่มบริเวณริมฝั่งแม่น้ำลำเชียงไกร ลำปลายมาศ และมีที่ราบลุ่มบริเวณริมฝั่งลำสะเทต เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อทำการเกษตร และการพัฒนาเมือง การ พัฒนาอุตสาหกรรม การประมง

(๓) ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศทั่วไปของจังหวัดนครราชสีมาอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุม ๒ ชนิด คือ มรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ (เริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์) มรสุมนี้มีแหล่งกำเนิดจาก บริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกเหนือแถบประเทศมองโกเลียและจีนพัดพาเอามวลอากาศเย็นและแห้ง จากแหล่งกำเนิดเข้ามาปกคลุมประเทศไทย ทำให้บริเวณจังหวัดนครราชสีมาประสบกับภาวะอากาศหนาว เย็นและแห้งแล้ง โดยทั่วไป ส่วนมรสุมอีกชนิดหนึ่งคือมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม) มรสุมนี้มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกใต้ บริเวณมหาสมุทร อินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้ เมื่อพัดข้าม เส้นศูนย์สูตร พัดพาเอามวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้บริเวณจังหวัด นครราชสีมา มีเมฆมากและฝนตกชุกโดยทั่วไป

๑.๓ การปกครอง

การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จังหวัดนครราชสีมา แบ่งการบริหารงานเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๑) ส่วนราชการ ๒๕๘ หน่วย

๑.๑) ส่วนกลางในภูมิภาค ๑๙๖ หน่วย

๑.๒) ส่วนภูมิภาค ๓๕ หน่วย

๑.๓) รัฐวิสาหกิจ ๒๗ หน่วย

๒) หน่วยงานอิสระ ๒๖ หน่วย

๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๓๓๔ องค์การ

๓.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง

๓.๒) องค์การบริหารส่วนตำบล ๒๕๗ แห่ง

๓.๓) เทศบาล (ท.นคร ๑/ท.เมือง ๓/ ท.ตำบล ๗๒ แห่ง) ๗๕ แห่ง

จังหวัดนครราชสีมาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓๒ อำเภอ ๒๘๗ ตำบล ๓,๗๔๓ หมู่บ้าน ดังนี้

๑) อำเภอเมืองนครราชสีมา	๒) อำเภอครบุรี	๓) อำเภอเสิงสาง
๔) อำเภอดง	๕) อำเภอบ้านเหลื่อม	๖) อำเภอจักราช
๗) อำเภอโชคชัย	๘) อำเภอหนองบุญมาก	๙) อำเภอด่านขุนทด
๑๐) อำเภอเทพารักษ์	๑๑) อำเภอโนนไทย	๑๒) อำเภอพระทองคำ
๑๓) อำเภอโนนสูง	๑๔) อำเภอขามสะแกแสง	๑๕) อำเภอบัวใหญ่
๑๖) อำเภอสีดา	๑๗) อำเภอบัวลาย	๑๘) อำเภอแก้งสนามนาง
๑๙) อำเภอประทาย	๒๐) อำเภอโนนแดง	๒๑) อำเภอปักธงชัย
๒๒) อำเภอวังน้ำเขียว	๒๓) อำเภอพิมาย	๒๔) อำเภอห้วยแถลง
๒๕) อำเภอสูงเนิน	๒๖) อำเภอขามทะเลสอ	๒๗) อำเภอสีคิ้ว
๒๘) อำเภอปากช่อง	๒๙) อำเภอชุมพวง	๓๐) อำเภอเมืองยาง
๓๑) อำเภอลำทะเมนชัย	๓๒) อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	

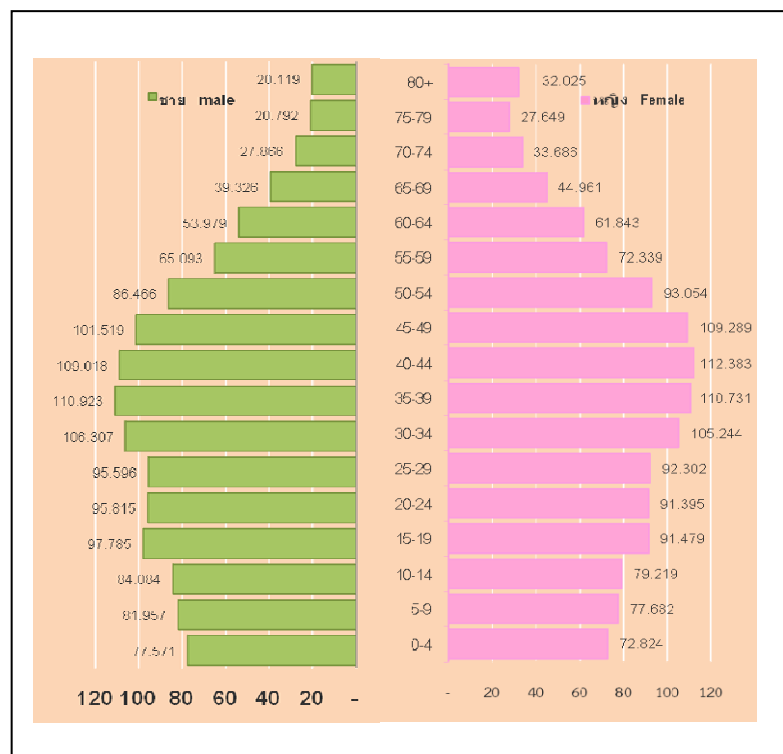
สภาพภูมิประเทศและประชากรขนาดใหญ่ จังหวัดจึงมีนโยบายการบริหารงานยุทธศาสตร์“กลุ่มอำเภอ” เป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารงานแบบบูรณาการของจังหวัด เพื่อให้มีความเหมาะสมมากขึ้นในรูปของการรวมกลุ่มอำเภอที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่างๆเข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีระบบและร่วมกันแก้ไขปัญหาระหว่างอำเภอได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีหลักเกณฑ์และแนวทางในการคือ ๑) ยึดลักษณะเขตพื้นที่ที่มีเส้นทางคมนาคมและรอยต่อระหว่างอำเภอเชื่อมโยงถึงกัน ๒) มีศักยภาพในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาอำเภอที่สอดคล้องเกื้อหนุนต่อกัน ๓) มีความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้า และการลงทุนเพื่อมูลค่าเพิ่มและการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่ต้องอาศัยความร่วมมือกัน โดยแบ่งกลุ่มอำเภอออกเป็น ๖ กลุ่ม ดังนี้

- ๑) อำเภอเมืองนครราชสีมา*, อำเภอสีคิ้ว, อำเภอปากช่อง,อำเภอสูงเนิน,อำเภอเฉลิมพระเกียรติ,อำเภอขามทะเลสอ
- ๒) อำเภอโชคชัย*, อำเภอปักธงชัย, อำเภอวังน้ำเขียว, อำเภอครบุรี, อำเภอเสิงสาง
- ๓) อำเภอพิมาย*, อำเภอชุมพวง, อำเภอโนนแดง, อำเภอประทาย,อำเภอลำทะเมนชัย, อำเภอเมืองยาง
- ๔) อำเภอจักราช*,อำเภอโนนสูง, อำเภอห้วยแถลง, อำเภอหนองบุญมาก,อำเภอโนนไทย
- ๕) อำเภอด่านขุนทด*, อำเภอเทพารักษ์, อำเภอพระทองคำ, อำเภอขามสะแกแสง,
- ๖) อำเภอบัวใหญ่*,อำเภอบัวลาย ,อำเภอแก้งสนามนาง ,อำเภอสีดา ,อำเภอบ้านเหลื่อม ,อำเภอดง

๑.๔ ประชากร

จังหวัดนครราชสีมามีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอันดับสองของประเทศ จากข้อมูลสำนักงานสถิติจังหวัดนครราชสีมา ณ ปี ๒๕๕๖ มีประชากรทั้งสิ้น ๒,๖๑๐,๑๖๔ คน เป็นชาย ๑,๒๘๙,๘๖๑ คน เป็นหญิง ๑,๓๒๐,๓๐๓ คน คิดเป็นชายร้อยละ ๔๙.๓๕ เป็นหญิงร้อยละ ๕๐.๖๕ ของประชากรทั้งหมด สัดส่วนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย ๗๐.๕๒ ปี เพศหญิง ๗๖.๗๙ ปี มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น อัตราส่วนการเป็นภาระเท่ากับ ๓๕.๑๗

แผนภูมิประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามหมวดอายุ และเพศ พ.ศ. ๒๕๕๖

อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองนครราชสีมา รองลงมาคือ อำเภอปากช่อง อำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด ได้แก่อำเภอบ้านเหลื่อม ความหนาแน่นของประชากร ๑๒๖ คนต่อตารางกิโลเมตร พื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองนครราชสีมา มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด ๕๗๖ คน ต่อตารางกิโลเมตร อำเภอ ที่มีประชาชนหนาแน่นน้อยสุด ได้แก่ อำเภอจักราช ๑๖ คนต่อตารางกิโลเมตร

๑.๕ ข้อมูลเศรษฐกิจ

จังหวัดนครราชสีมามีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีพ.ศ. ๒๕๕๔ มีมูลค่า GPP สูงถึง ๒๑๑,๐๓๓ ล้านบาท อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (Compound Annual Growth Rate: CAGR) ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ ร้อยละ ๒.๖ เป็นอันดับที่ ๑๐ ของประเทศ รายได้ต่อหัว (GPP/capita) เท่ากับ ๘๓,๘๐๔ บาท เป็นอันดับที่ ๔๕ ของประเทศ

อัตราเงินเฟ้อ ๓.๑ สูงกว่าประเทศในอัตราร้อยละ ๐.๑ ผลิตภัณฑ์แรงงาน ๒๓,๓๖๙ บาท/คน ต่ำกว่าระดับประเทศ ๓.๘ เท่า จัดอยู่ในอันดับ ๓๖ ของประเทศ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรและมีปัจจัยเชิงลบจากผลผลิตการเกษตรต่อไร่ต่ำ ในอนาคตส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น อัตราว่างงานร้อยละ ๐.๙๗ สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศร้อยละ ๐.๖๖ เป็นอันดับ ๙ ของประเทศ

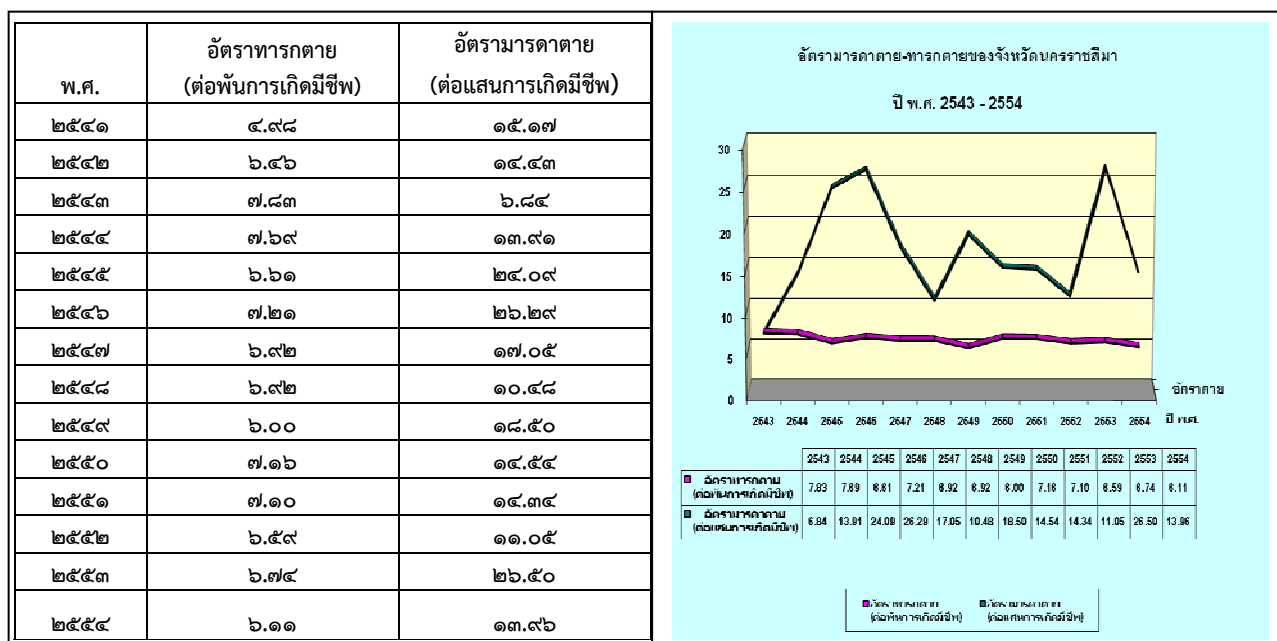
ภาพรวมผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) นครราชสีมา

รายการ	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
เกษตรกรรม(รวม)	๒๔,๖๗๘	๒๕,๖๖๓	๒๗,๗๔๙	๓๓,๘๑๒	๔๑,๔๒๕	๔๘,๓๔๘
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๒๔,๕๐๙	๒๕,๔๔๑	๒๗,๔๑๘	๓๓,๔๖๑	๔๑,๐๔๙	๔๗,๙๗๒
การประมง	๑๖๙	๒๒๑	๓๓๑	๓๕๑	๓๗๖	๓๗๖
อุตสาหกรรมการผลิต	๑๓๓,๑๗๙	๑๓๐,๒๓๒	๑๔๒,๑๗๘	๑๕๘,๕๖๖	๑๖๙,๖๐๘	๑๙๐,๘๕๑
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๙๘๓	๑,๔๖๕	๑,๗๙๘	๑,๗๘๓	๑,๗๐๖	๑,๗๙๖
การผลิต	๔๖,๐๗๐	๔๓,๔๘๕	๔๗,๕๕๑	๕๖,๑๐๔	๕๘,๗๑๗	๖๙,๒๒๓
ภาคอื่นๆ						
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	๓,๙๔๗	๓,๘๒๙	๔,๕๘๑	๔,๘๙๕	๕,๑๗๔	๖,๐๒๕
การก่อสร้าง	๘,๗๓๒	๗,๙๔๒	๘,๙๐๕	๑๐,๒๗๙	๑๓,๗๒๔	๑๔,๔๑๘
การขนส่ง การค้าปลีก	๑๙,๓๐๒	๒๐,๑๘๕	๒๓,๐๗๔	๒๔,๒๗๓	๒๔,๖๗๐	๒๗,๑๓๖
โรงแรมและภัตตาคาร	๓,๕๒๕	๓,๒๔๒	๓,๒๔๐	๓,๓๗๑	๓,๘๑๙	๓,๑๗๕
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าการคมนาคม	๖,๓๘๗	๖,๘๘๐	๖,๖๖๘	๖,๘๓๒	๖,๙๕๔	๘,๐๗๒
ตัวกลางทางการเงิน	๖,๗๑๓	๖,๖๕๖	๗,๙๐๐	๘,๑๑๔	๘,๖๐๘	๙,๙๔๔
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	๗,๑๗๗	๗,๕๓๕	๘,๑๗๑	๗,๘๙๒	๘,๑๘๘	๙,๕๓๙
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	๑๓,๑๖๘	๑๐,๒๑๓	๑๐,๓๘๘	๑๔,๐๒๘	๑,๔๗๙	๑๕,๑๖๕
การศึกษา	๑๒,๐๙๒	๑๒,๙๖๗	๑๓,๒๔๙	๑๔,๒๒๔	๑๕,๖๙๕	๑๘,๐๕๘
การบริการด้านสุขภาพ งานสังคมสงเคราะห์	๓,๑๐๐	๓,๖๒๐	๓,๙๓๔	๔,๒๑๖	๔,๖๕๖	๕,๐๖๖
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการอื่นๆ	๑,๘๖๘	๒,๐๒๙	๒,๐๗๑	๑,๙๘๑	๒,๒๒๑	๒,๓๗๖
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๑๑๔	๑๘๖	๖๔๘	๕๗๕	๖๘๔	๘๓๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๑๕๗,๘๕๗	๑๕๕,๘๙๕	๑๖๙,๙๒๗	๑๙๒,๓๗๘	๒๑๑,๐๓๓	๒๓๓,๑๙๙
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (บาท)	๖๑,๖๑๖	๖๑,๑๑๙	๖๖,๙๔๗	๗๖,๑๙๙	๘๓,๘๐๔	๙๕,๑๙๓
ประชากร (ล้านคน)	๒,๕๖๒	๒,๕๕๑	๒,๕๓๘	๒,๕๒๕	๒,๕๑๘	๒,๕๑๓

๑.๖ ลักษณะทางสังคม

(๑) ด้านสุขภาพ

อัตราการตาย - มารดาตาย จังหวัดนครราชสีมา

(๒) ด้านการศึกษา

จำนวนนิสิต นักศึกษาทั้งหมด ของสถาบันอุดมศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาและเพศ ปีการศึกษา ๒๕๕๖

สถาบัน	รวม			อนุปริญา			ปริญาตรี			ปรกคณียบัตรบัณฑิต			ปริญาโท			ปริญาเอก			วุฒิก่อนอื่นที่ ผลิตมาเพื่อใช้		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
รวมทั้งสิ้น	๖๘,๘๖๓	๓๐,๒๐๕	๓๘,๖๕๘	๔,๒๖๔	๒,๖๕๓	๑,๖๑๑	๖๐,๖๐๓	๒๖,๐๐๗	๓๔,๕๙๖	๑๕๓	๔๘	๑๐๓	๒,๖๖๕	๑,๑๓๗	๑,๕๒๘	๖๗๗	๓๕๐	๓๕๗	๑๑๓	๒๐	๙๓
มหาวิทยาลัยเอกชน																					
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๔,๐๘๗	๑,๓๐๗	๒,๗๗๙				๓,๓๘๐	๑,๐๙๐	๒,๒๙๐				๔๕๕	๑๓๗	๓๑๘	๑๓๓	๖๒	๗๑	๑๑๓	๒๐	๙๓
วิทยาลัยเอกชน																					
วิทยาลัยนครราชสีมา	๑,๖๑๐	๔๐๓	๑,๒๐๗	๖๗	๒๖	๔๑	๑,๒๓๓	๓๐๑	๙๓๒	๕๘	๑๘	๔๐	๒๖๒	๕๖	๒๐๖						

มหาวิทยาลัยราชภัฏ	รวม			ปริญาตรี			ปรกคณียบัตรบัณฑิต			ปริญาโท			ปริญาเอก		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๒๕,๖๕๖	๘,๒๔๔	๑๗,๔๑๒				๒๕,๐๑๕	๘,๐๔๔	๑๖,๙๗๑	๙๓	๓๐	๖๓	๕๖๐	๑๕๘	๓๖๒

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	รวม			ปรกคณียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			ปริญาตรี			ปริญาโท		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๒๕,๖๗๗	๑๔,๒๒๒	๑๑,๔๕๕	๔,๑๗๗	๒,๖๒๗	๑,๕๕๐	๒๐,๕๐๐	๑๑,๕๙๕	๙,๙๐๕	๕๐๘	๒๑๓	๒๙๕

มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ	รวม			ปริญาตรี			ปริญาโท			ปริญาเอก		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	๑๑,๑๘๗	๖,๐๒๗	๕,๑๖๐				๑๐,๗๗๗	๕,๑๘๐	๕,๕๙๗			

ภาพแสดงจำนวนนักเรียน นักศึกษา (ในระบบ) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ประเภทวิชา และเพศ ปีการศึกษา ๒๕๕๔

จังหวัด	รวมทั้งสิ้น	อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	ศิลปกรรม	คหกรรม	เกษตรกรรม	ประมง	สาธารณสุข	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
นครราชสีมา	๒๕,๓๔๖	๓๓,๗๕๖	๘,๗๒๖	๔๐๓	๓,๐๓๗	๒๕๖	๒๗	๓๗๕	-	๓๕๕

ภาพแสดงจำนวนข้าราชการครู อาจารย์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามคุณวุฒิการศึกษา ประเภทวิชา และเพศ ปีการศึกษา ๒๕๕๔

	รวมทั้งสิ้น			ปริญญาเอก			ปริญญาโท			ปริญญาตรี			ต่ำกว่าปริญญาตรี		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
นครราชสีมา	๕๐๗	๒๘๕	๒๒๕	๔	๓	๑	๓๗๕	๓๓๓	๘๓	๓๓๐	๓๖๗	๓๕๓	๓	๓	-

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิทยาลัยโปลีเทคนิคสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นครราชสีมา ๑๒ แห่ง

ปีการศึกษา ๒๕๕๗

รวม	๒๕,๘๓๗
๑ วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา	๕,๖๘๗
๒ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	๔,๓๕๖
๓ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว นครราชสีมา	๒๕๘
๔ วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา	๓,๗๘๘
๕ วิทยาลัยเทคนิคสุรนารี	๓,๔๒๗
๖ วิทยาลัยเทคนิคหลวงปู่อดุล ปรีสุทโธ	๒,๐๘๕
๗ วิทยาลัยการอาชีพบัวใหญ่	๒,๕๘๖
๘ วิทยาลัยเทคนิคปักธงชัย	๘๗๗
๙ วิทยาลัยการอาชีพพืชมาย	๓,๖๙๓
๑๐ วิทยาลัยการอาชีพชุมพล	๙๓๓
๑๑ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา	๗๗๐
๑๒ วิทยาลัยการอาชีพปากช่อง	๒,๘๖๖

ภาพแสดงจำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู ในโรงเรียนเอกชน จำแนกตามระบบและประเภทโรงเรียน นครราชสีมา ปีการศึกษา ๒๕๕๕

รายการ	รวม	การศึกษาในระบบโรงเรียน Formal Education				การศึกษา นอกระบบโรงเรียน Non-formal Education
		รวม Total	สามัญศึกษา General	อาชีวศึกษา Vocational	นานาชาติ National	
โรงเรียนเอกชน	๒๓๖	๓๒๐	๓๐๗	๓๓	๒	๓๓๖
นักเรียนในโรงเรียนเอกชน	๗๕,๒๙๓	๗๓,๕๓๕	๖๕,๙๙๕	๗,๕๓๙	๓๐๒	๓,๗๙๖
ครูในโรงเรียนเอกชน	๓,๗๒๖	๓,๕๙๒	๓,๐๐๙	๕๘๓	๔๖	๓๔๔

(๓) ด้านแรงงาน

ข้อมูลผลการสำรวจภาวะการทำงาน ณ กันยายน ๒๕๕๗ พบว่าประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปจำนวน ๒,๐๑๗,๒๓๑ คน อยู่ในกำลังแรงงาน ๑,๔๓๖,๓๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๒๐ ของจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป โดยผู้มีงานทำ ๑,๔๐๕,๑๕๖ คน ผู้ว่างงาน ๒๙,๔๔๑ คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ ๒.๐ สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ เป็นอันดับ ๙ ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๕๘๐,๘๖๔ คน และผู้ที่รอฤดูกาล ผู้ที่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมทำงาน จำนวน ๑,๗๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑ ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม ผลผลิตภาพแรงงาน ๒๓,๓๖๙ บาท/คน ต่ำกว่าประเทศ ๓.๘ เท่า อยู่ในอันดับ ๓๖ ของประเทศ แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร และมีปัจจัยเชิงลบจากผลผลิตการเกษตรต่อไร่ต่ำ ในอนาคตส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒,๐๑๗,๒๓๑	๑๐๐.๐	๙๗๗,๒๔๓	๑๐๐.๐	๑,๐๓๙,๙๘๘	๑๐๐.๐
๑. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม	๑,๔๓๖,๓๔๙	๗๑.๒	๗๗๗,๑๖๐	๗๙.๕	๖๕๙,๑๘๙	๖๓.๓
๑.๑ กำลังแรงงานปัจจุบัน	๑,๔๓๖,๕๙๗	๗๑.๑	๗๗๖,๕๘๗	๗๙.๕	๖๕๙,๐๑๐	๖๓.๒
๑.๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑,๔๐๕,๑๕๖	๖๙.๗	๗๕๙,๐๒๓	๗๗.๗	๖๔๖,๑๓๓	๖๒.๑
๑.๑.๒ ผู้ว่างงาน	๒๙,๔๔๑	๑.๔	๑๗,๕๖๕	๑.๘	๑๑,๘๗๖	๑.๑
๑.๒ ผู้ที่รอฤดูกาล	๑,๗๕๓	๐.๑	๕๗๓	๐.๐	๑,๑๘๐	๐.๑
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๕๘๐,๘๖๔	๒๘.๘	๒๐๐,๐๘๓	๒๐.๕	๓๘๐,๗๘๑	๓๖.๗
๒.๑ ทำงานบ้าน	๑๓๙,๔๒๓	๖.๙	๓,๕๔๓	๐.๔	๑๓๕,๘๘๐	๑๓.๑
๒.๒ เรียนหนังสือ	๑๔๘,๘๑๔	๗.๔	๖๙,๙๔๓	๗.๒	๗๘,๘๗๑	๗.๖
๒.๓ อื่นๆ	๒๙๒,๖๒๗	๑๔.๕	๑๒๖,๕๙๗	๑๓.๐	๑๖๖,๐๓๐	๑๖.๐

(๔) วัฒนธรรม เอกลักษณ์ เทศกาล ประเพณี

(๔.๑) เอกลักษณ์สำคัญของจังหวัด

- ๑) อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
- ๒) ภาษาโคราช
- ๓) เพลงโคราช
- ๔) ผ้าไหมหางกระรอก

(๔.๒) เทศกาลประเพณีที่สำคัญ

- ๑) ฉลองวันแห่งชัยชนะของท้าวสุรนารี ระหว่างวันที่ ๒๓ มีนาคม ถึงวันที่ ๓ เมษายน ของทุกปี
- ๒) งานประเพณีแห่เทียนพรรษาโคราช จัดขึ้นในช่วงวันเข้าพรรษา
- ๓) งานประเพณีกินเขาคั่วของดีเมืองสูงเนิน จัดขึ้นในวันเสาร์ – อาทิตย์ สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือน มีนาคมทุกปี ณ โบราณสถานปราสาทเมืองแขก อำเภอสูงเนิน ประเพณี “กินเขาคั่ว”
- ๔) งานประเพณีแห่เทียนพิมาย มีการประกวดต้นเทียนพรรษา การประกวดขบวนแห่เทียน
- ๕) เทศกาลเที่ยวพิมาย และ แข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานฯ ระหว่างสัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนพฤศจิกายน ทุกปี ณ อุทยานประวัติศาสตร์พิมายและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย
- ๖) งานวันผ้าไหมและของดีเมืองปักธงชัย ประมาณกลางเดือนธันวาคมของทุกปี ณ บริเวณลาน อเนกประสงค์ หน้าว่าการอำเภอปักธงชัย
- ๗) งานตรุษจีนนครราชสีมา จัดขึ้นปลายเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ บริเวณอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี สวนเมืองทอง สวนอนุสรณ์สถาน
- ๘) งานประเพณีสงกรานต์ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ของทุกปี บริเวณสนามหน้าศาลากลางจังหวัด และลานอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
- ๙) งานเอื้องกุหลาบเหลืองโคราช จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๘ - ๑๑ พฤษภาคม บริเวณลานอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี สวนอนุสรณ์สถาน
- ๑๐) งานวิสาขบูชา พุทธบารมี จัดขึ้นระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน ณ ห้อง MCC HALL ชั้น ๓ ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์สาขานครราชสีมา
- ๑๑) งานน้อยหน้าและของดีเมืองปากช่อง จัดขึ้นในเดือนกรกฎาคมของทุกปี บริเวณศูนย์การค้า จตุจักรปากช่อง อ.ปากช่อง
- ๑๒) งานประเพณีลอยกระทง พระประทับพระราชทานฯ จัดขึ้นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ บริเวณสวนน้ำเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ (บึงตาหลั่ว)
- ๑๓) งานเทศกาลอาหารย่างโคราช จัดขึ้นเดือนพฤศจิกายน สนามหน้าศาลากลางจังหวัด
- ๑๔) งานเกษตรแฟร์ปากช่อง จัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน ณ ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
- ๑๕) งานบุญจมาศบานในม่านหมอก จัดขึ้นในเดือนมกราคมของทุกปี บริเวณสำนักงาน อบต. ไทยสามัคคี ต.ไทยสามัคคี อ.วังน้ำเขียว
- ๑๖) งานปากช่องควาบอยเฟสตีวัล จัดขึ้นต้นเดือนธันวาคม ณ ไร่ทองสมบูรณ์ อ. ปากช่อง
- ๑๗) งานปากช่องควาบอยซี้จัดขึ้นปลายเดือนธันวาคม บริเวณสวนสาธารณะเขาแคน เทศบาลเมืองปากช่อง

๑.๗ โครงสร้างพื้นฐาน

๑.๗.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์กลางทางด้านการคมนาคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยมีเส้นทางติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง และมีเส้นทางคมนาคม การขนส่งทางรถยนต์หลากหลายเส้นทาง

(๑) ทางหลวงแผ่นดินสายหลัก : ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒(ถนนมิตรภาพ)ทางแยกต่างระดับมิตรภาพ อำเภอเมืองจังหวัดสระบุรี-ประเทศลาว (สะพานมิตรภาพไทย -ลาว)

(๒) ทางหลวงแผ่นดินสายรอง

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ (ถนนโชคชัย-เดชอุดม และถนนสถลมารค) จากทางแยกต่างระดับสีคิ้ว อ. สีคิ้ว จ.นครราชสีมา - สะพานเสรีประชาธิปไตย อ.เมือง จังหวัด จ. อุบลราชธานี
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ จากอำเภอสีคิ้ว นครราชสีมา- อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔ (ถนนเลี้ยวเมือง) อ.เมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ถนนสุรนารายณ์) จาก อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี – อ.เมือง
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๖ ถนนมิตรภาพ อ. โนนสูง – อ. ห้วยแถลง
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๗ (ถนนพณิชย์เจริญ) จาก อ.คง จ.นม. – อ. พล จ.ขอนแก่น
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๔ จากอำเภอเมืองนครราชสีมา – อ. กาบเชิง จ. สุรินทร์
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ จาก อ. เมือง นครราชสีมา – อ. วาริน ชำราบ จ.อุบลราชธานี
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔๐ (ถนนวงแหวนรอบเมืองนครราชสีมา) อ.เมืองนครราชสีมา

(๓) ทางหลวงชนบท : มีเส้นทางหลวงชนบทรวม ๖๖ เส้นทาง ระยะทาง ๑,๓๙๕.๗๔๐ กิโลเมตร

ด้านการขนส่ง : มีรถโดยสารประจำทางโดยสารธรรมดา และ รถปรับอากาศบริการจากกรุงเทพฯ มายังจังหวัดนครราชสีมาทุกวัน การเดินทางระหว่างจังหวัด มีรถโดยสารประจำทางธรรมดา และปรับอากาศบริการผ่านจังหวัดนครราชสีมาที่สถานีขนส่งผู้โดยสารแห่งที่ ๒ (ถนนมิตรภาพ-หนองคาย) ทุกวัน รวมทั้งมีรถไฟสายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (กรุงเทพฯ - อุบลราชธานี) และ (กรุงเทพฯ - หนองคาย) ทั้งขบวนรถด่วนพิเศษ, รถด่วน, รถเร็ว, รถธรรมดา วิ่งให้บริการจากกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) ผ่านจังหวัดทุกวัน

๑.๗.๒ บริการสาธารณะ

(๑) **ไฟฟ้า :** มีโรงไฟฟ้าพลังน้ำลำตะคองแบบสูบกลับ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เขื่อนลำตะคอง ตำบลคลองไผ่ ผลิตพลังงานไฟฟ้าเสริมระบบในช่วงความต้องการไฟฟ้าสูงสุด โดยการนำพลังงานไฟฟ้าที่เหลืออยู่ในระบบมาใช้สูบน้ำจำนวนหนึ่งที่มีอยู่ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำตะคองเดิม (ของกรมชลประทาน) ขึ้นไปเก็บไว้ในอ่างเก็บน้ำข้างบน (กฟผ.สร้างขึ้นใหม่) และเมื่อมีความต้องการไฟฟ้ามากในช่วงหัวค่ำ ก็ปล่อยน้ำจำนวนเดียวกันนี้ให้ไหลกลับคืนลงอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำตะคองตามเดิมโดยผ่านกังหันน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้าเสริมระบบ เป็นปัจจัยในการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาคอย่างมาก โดยหน่วยงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (นครราชสีมา)

(๒) **น้ำประปา :** การประปาส่วนภูมิภาค เขตจังหวัดนครราชสีมา โดยการประปาส่วนภูมิภาค เขต ๒ มีหน่วยบริการ ๒๒ แห่ง ปริมาณน้ำผลิต ๓๑,๙๙๙,๑๔๐ ลบ.ม. น้ำจำหน่าย ๒๔,๓๕๓,๓๓๐ ลบ.ม. ในเขตเทศบาลนครนครราชสีมา ให้บริการน้ำประปาเฉพาะในเขตรับผิดชอบ มีผู้ใช้น้ำ ๕๙,๒๒๕ ราย ปริมาณการผลิต ๓๘,๙๓๘,๐๙๐ ลบ./ปี แหล่งน้ำดิบใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำลำตะคอง

๑.๘ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๘.๑ ทรัพยากรน้ำ

(๑) แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ๙ กลุ่มน้ำ ได้แก่ กลุ่มน้ำมูลตอนบน, กลุ่มน้ำลำพระเพลิง, กลุ่มน้ำลำมูลตอนล่าง, กลุ่มน้ำลำปลายมาศ, กลุ่มน้ำลำตะคอง, กลุ่มน้ำลำเชียงไกร, กลุ่มน้ำลำสะเทต, กลุ่มน้ำลำชี และกลุ่มน้ำลำจักราช รวมพื้นที่กลุ่มน้ำ ๒๐,๙๐๕ ตร.กม. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๐๗๘.๖ มม./ปี ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๓,๕๑๒ ล้าน ลบ.ม. /ปี มีพื้นที่ชลประทาน ๗๐๒,๔๕๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๗ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด

(๒) อ่างเก็บน้ำสำคัญ

(๒.๑) อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่

- อ่างเก็บน้ำลำตะคอง ความจุ ๓๒๓.๙๕ ล้าน ลบ.ม.เมตร/ ๑๒๗,๕๔๐ ไร่
- อ่างเก็บน้ำลำพระเพลิง- ลำปลายมาศ ความจุ ๑๔๙.๘๐ ล้านลบ.ม./๘๔,๙๖๐ ไร่
- อ่างเก็บน้ำมูลบน - ลำแะ ความจุ ๔๑๖ ล้าน ลบ./๑๓๕,๔๐๐ ไร่
- อ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ -ห้วยเตย ความจุ ๑๐๒.๑๐ ล้านลบ.ม./๖๐,๘๐๐ ไร่

(๒.๒) อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง

- อ่างเก็บน้ำห้วยซับประดู่ ความจุ ๒๘ ล้านลูกบาศก์เมตร
- อ่างเก็บน้ำห้วยบ้านยาง ความจุ ๗ ล้านลูกบาศก์เมตร
- อ่างเก็บน้ำลำเชียงไกร ความจุ ๒๑ ล้านลูกบาศก์เมตร
- อ่างเก็บน้ำห้วยตะคร้อ ความจุ ๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

(๒.๓) อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก

- อ่างเก็บน้ำชลประทานขนาดเล็กที่มีอยู่ในเขต มีทั้งสิ้น ๔๗๓ แห่ง

(๓) ปริมาณฝนและปริมาณน้ำท่า

ปริมาณฝนค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๑,๐๓๕ มม. โดยค่าปริมาณฝนรายปีเฉลี่ยที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน ๘๗๓ มม. หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๔ ของทั้งหมดและมีค่าปริมาณฝนรายปีเฉลี่ยที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูแล้ง ๑๖๓ มม. หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๖ ของทั้งหมด

(๔) ปริมาณน้ำบาดาล

น้ำที่สูบน้ำมาใช้จากบ่อบาดาลและบ่อน้ำตื้นของพื้นที่กลุ่มน้ำในจังหวัดนครราชสีมา มีปริมาณรวมทั้งสิ้น ๕๐ ล้าน ลบ.ม./ปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของปริมาณน้ำบาดาลที่สามารถพัฒนาได้ในพื้นที่กลุ่มน้ำมูล โดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีค่าประมาณ ๑๗๐ ล้าน ลบ.ม./ปี การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ไม่ควรพัฒนาจนใกล้เคียงกับศักยภาพ เนื่องจากอาจมีความเสี่ยงในเชิงปริมาณและคุณภาพโดยเฉพาะเรื่องความเค็มและอาจทำให้เกิดการแพร่กระจายของความเค็มด้วย

(๕) คุณภาพน้ำผิวดิน

คุณภาพน้ำในแม่น้ำมูลมีแนวโน้มคุณภาพต่ำลง เมื่อมีระยะทางห่างจากปากแม่น้ำมากขึ้น ซึ่งบริเวณที่ผ่านจังหวัดนครราชสีมา จะมีแนวโน้มคุณภาพน้ำต่ำลง โดยมีค่าเฉลี่ย DO ลดลง และมีค่าความสกปรกเพิ่มมากขึ้น เข้าเกณฑ์แหล่งน้ำประเภทที่ ๔ และประเภทที่ ๕

๑.๘.๒ ทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน

(๑) สภาพของดิน

สภาพของดินในจังหวัดนครราชสีมาส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย เก็บความชุ่มชื้นได้น้อย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และมีส่วนที่เป็นดินเค็มถึงร้อยละ ๓๐.๐๕ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีพื้นที่เพียงบางส่วนที่เป็นดินเหนียว มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางและค่อนข้างสูง ซึ่งเหมาะแก่การเกษตรกรรมเพียงร้อยละ ๓๐.๕ ของเนื้อที่ทั้งหมด ลักษณะของดิน สามารถแบ่งออกตามลักษณะกลุ่มดินได้เป็น ๔ กลุ่มคือ

- กลุ่มดินไร้ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ ๕๕ ของพื้นที่ทั้งหมด
- กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ทั้งหมด
- กลุ่มพื้นที่ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ทั้งหมด
- กลุ่มดินคละ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ดินเค็ม ๑๒,๘๐๘,๗๒๗ ไร่ มีพื้นที่บริเวณคราบเกลือบนผิวดิน น้อยกว่าร้อยละ ๑ - มากกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ รวมจำนวน ๓,๘๔๙,๒๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๕ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยแยกตามระดับความเค็มหรือคราบเกลือบนผิวดิน สรุปได้ดังนี้

- ๑) คราบเกลือบนผิวดิน มากกว่า ๕๐ % จำนวน ๗๑,๐๗๐ ไร่ (ร้อยละ ๑.๘๕)
- ๒) คราบเกลือบนผิวดิน ๑๐-๕๐ % จำนวน ๑๑๕,๘๗๒ ไร่ (ร้อยละ ๓.๐๑)
- ๓) คราบเกลือบนผิวดิน ๑-๑๐% จำนวน ๑,๔๗๓,๖๓๖ ไร่ (ร้อยละ ๓๘.๒๘)
- ๔) คราบเกลือบนผิวดินน้อยกว่า ๑% จำนวน ๒,๑๘๘,๖๗๖ ไร่ (ร้อยละ ๕๖.๘๖)

(๒) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกออกเป็น ๕ ประเภทหลัก คือ พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ชุมชน พื้นที่แหล่งน้ำ และพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ พื้นที่ทุ่งหญ้า ทุ่งหญ้าสลับไม้พุ่มเตี้ย ซึ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรคิดเป็นร้อยละ ๗๘ ของจังหวัดนครราชสีมา โดยแบ่งพื้นที่การเกษตรออกเป็น ๔ กลุ่มหลัก ซึ่งพื้นที่นาข้าว มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๒ ของพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดในจังหวัด รองมาเป็นพื้นที่ปลูกพืชไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๔ นอกเหนือจากนั้นเป็นพื้นที่ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นและพืชสวน พื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมคิดเป็นร้อยละ ๔

(๓) การจัดการที่ดินทำกิน (สปก.)

การจัดที่ดินทำกินและคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม (สปก.) แบ่งเป็นพื้นที่ NOS ไร่ ๑๑,๖๖๒ ไร่ สบสสิทธิ ๗๗๗ ราย พื้นที่ปิดอำเภอรังวัด ๑๖,๒๗๕ ไร่ สบสสิทธิ ๑,๐๘๕ ราย พื้นที่แบ่งแปลง ไร่ ๑๓,๙๐๒ ไร่ การจัดที่ดินชุมชน ๙๙ ชุมชน ๕,๐๐๐ ราย จากการสำรวจข้อมูลพื้นที่ สปก. รายอำเภอรังวัด ๒,๓๙๒,๔๙๖ ไร่ มีการปรับปรุงระบบแผนที่รายแปลง ๒๗๕,๔๘๘ ไร่ การสร้างและพัฒนาเกษตรรุ่นใหม่ โดยจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน (ศูนย์ใหม่) ๕ ศูนย์ ขยายองค์ความรู้ ๔๐๐ ราย พัฒนาธุรกิจชุมชน (SMES) ๒๔๕ ราย/ไตรมาส ๑๒๐ ราย ส่งเสริมเกษตรกรปราดเปรื่อง ๒๑ กลุ่ม ๒๔๙ ราย

๑.๘.๓ ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๑๘ ของพื้นที่จังหวัด เพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นผลมาจากการให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคือพื้นที่ให้แก่ป่าเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันมีสภาพป่าสมบูรณ์เนื้อที่ประมาณ ๑,๙๖๘,๐๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๗ ของพื้นที่ ดังนี้

๑) พื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๒ แห่ง คืออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และอุทยานแห่งชาติทับลาน รวมเนื้อที่ประมาณ ๑,๔๑๒,๔๒๕ ไร่

๒) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๙ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๔,๘๖๔,๒๓๘.๕๐ ไร่

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีสภาพป่าดิบสมบูรณ์เนื้อที่ประมาณ ๑,๒๔๓,๗๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีพรรณไม้สำคัญที่ขึ้นอยู่ ได้แก่ ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้มะค่าโมง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ยาง ไม้เหียง ไม้พลวง เป็นต้น รองลงมาเป็นป่าผลัดใบสมบูรณ์ร้อยละ ๓.๕๔ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด และพื้นที่ป่าผลัดใบรอสภาพฟื้นฟुर้อยละ ๒.๔๘ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยมีการกำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ดังนี้

๑) พื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๒ แห่ง คืออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และอุทยานแห่งชาติทับลาน รวมเนื้อที่ประมาณ ๑,๔๑๒,๔๒๕ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ ดังนี้

๒) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๙ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๔,๘๖๔,๒๓๘.๕๐ ไร่ ซึ่งจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็น ๓ เขต คือ

- เขตพื้นที่เหมาะสมการเกษตร (Zone A) เนื้อที่ประมาณ ๙๑,๐๑๒ ไร่
- เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Zone C) เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๗๕,๒๑๘ ไร่
- เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Zone E) เนื้อที่ประมาณ ๓,๒๘๗,๑๘๖ ไร่

๑.๘.๔ ทรัพยากรสัตว์ป่า

จังหวัดนครราชสีมา มีทรัพยากรสัตว์ป่าที่สำคัญหลายชนิด เช่น ช้างแก้ง กวาง ลิง และนกชนิดต่างๆ ส่วนสัตว์ป่าชนิดหายากหรือใกล้จะสูญพันธุ์ ได้แก่ กระต่าย แมวหลายหินอ่อน เสี่ยงผา และนกเงือก สัตว์ป่าใหญ่พบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และอุทยานแห่งชาติทับลาน และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

๑.๘.๕ ทรัพยากรธรณี

จังหวัดนครราชสีมา มีผลผลิตแร่และย่อยหินที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ หินบะซอลต์ หินปูน และ เกลือหิน มีผู้ประกอบการจำนวน ๓๐ ราย ครอบคลุมพื้นที่ ๒,๙๘๒ ไร่ ๔๑ งาน ๑,๑๙๘ ตารางวา จำแนกเป็นพื้นที่แร่เกลือหิน ๙๕๙ ไร่ ๕ งาน ๒๗๗ ตารางวา พื้นที่แร่หิน ดินหรือทรายอุตสาหกรรม ๒๓๓ ไร่ ๓ งาน ๘๐ ตารางวา พื้นที่แร่หินประดับชนิดหินทราย ๑๐๐ ไร่ ๑๔ งาน ๔๑๒ ตารางวา พื้นที่แร่หินอ่อน ๒๙๐ ไร่ ๗ งาน ๑๓๔ ตารางวา พื้นที่แร่หินอ่อน หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน ๗๐๗ ไร่ ๖ งาน ๑๔๖ ตารางวา พื้นที่แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินบะซอลต์ ๖๗๓ ไร่ ๖ งาน ๑๔๙ ตารางวา มีมูลค่าผลผลิตแร่รวมเฉลี่ย ๖๑๒.๗๒ ล้านบาท ผลผลิตแร่ที่ผลิตได้สูงสุดในปี ๒๕๕๒ คือ หินปูน- หินอุตสาหกรรมชนิดก่อสร้าง ผลิตได้ ๕๐๑,๒๘๗ เมตริกตัน หินอ่อน ผลิตได้ ๔๐๘,๓๓๓.๖๓ เมตริกตัน หินบะซอลต์ ผลิตได้ ๓๔๗,๐๗๑ เมตริกตัน

๑.๙ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ

๑.๙.๑ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์/ธรรมชาติ

- ๑) อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตั้งอยู่ที่อำเภอปากช่อง และยังอยู่ในเขตพื้นที่ของอีก ๓ จังหวัดนครนายก สระบุรี และปราจีนบุรี
- ๒) น้ำตกมวกเหล็ก อยู่ที่อำเภอปากช่อง และอยู่ในเขตพื้นที่ของจังหวัดสระบุรี
- ๓) น้ำตกป๋องชัช ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ ๕๕ กิโลเมตร
- ๔) น้ำตกerveกั่ว อยู่ในเขตอำเภอสูงเนิน แยกลงมาจากถนนมิตรภาพที่ตำบลมะเกลือใหม่ไปอีกประมาณ ๑๕ กิโลเมตร
- ๕) อ่างเก็บน้ำลำตะคอง เป็นโครงการอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ อยู่ริมถนนมิตรภาพบริเวณตำบลลาดบัวขาว อำเภอสีคิ้ว เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ เสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ในเงินงบประมาณ ๒๔๙ ล้านบาทจนน้ำได้ ๓๑๐ ลูกบาศก์เมตร สามารถส่งไปยังพื้นที่นาได้ ๒๓๘,๐๐๐ ไร่
- ๖) อ่างเก็บน้ำลำพระเพลิง อยู่ในเขตอำเภอปักธงชัย
- ๗) ไทรงาม (อำเภอพิมาย) เป็นต้นไทรขนาดใหญ่ซึ่งงดงามมาก มีอายุประมาณ ๓๕๐ ปี เหมาะกับการพักผ่อนชมทิวทัศน์ ตั้งอยู่ฝั่งแม่น้ำมูล ห่างจากที่ว่าการอำเภอพิมาย ๒ กิโลเมตร
- ๘) อ่างเก็บน้ำซับประดู่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ถนนมิตรภาพ ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว
- ๙) สวนสัตว์นครราชสีมา ลักษณะเป็นแบบซาฟารี พื้นที่ ๕๔๕ ไร่ ตั้งอยู่ที่ ตำบลไชยมงคลอำเภอเมือง ถนนสายนครราชสีมา – ปักธงชัย ระยะทาง ๑๘ กิโลเมตร
- ๑๐) อุทยานไม้กลายเป็นหิน ตั้งอยู่ที่บ้านโกรกเดือนห้า หมู่ที่ ๗ ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง เส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า ๕๐ เซนติเมตร จำนวนกว่า ๑๐,๐๐๐ ชิ้น อายุประมาณ ๑ – ๗๐ ล้านปี
- ๑๑) ศูนย์วัฒนธรรมผ้าไหมปักธงชัย อยู่ในเขตตำบลเมืองปัก อำเภอปักธงชัย
- ๑๒) หาดชมตะวัน อยู่ในอำเภอเสิงสาง
- ๑๓) หาดจอมทอง อยู่เหนืออ่างเก็บน้ำเขื่อนลำนมูนบ่น ชายหาดมีความยาวประมาณ ๔๐๐ เมตร และกว้างประมาณ ๑๐๐ เมตร

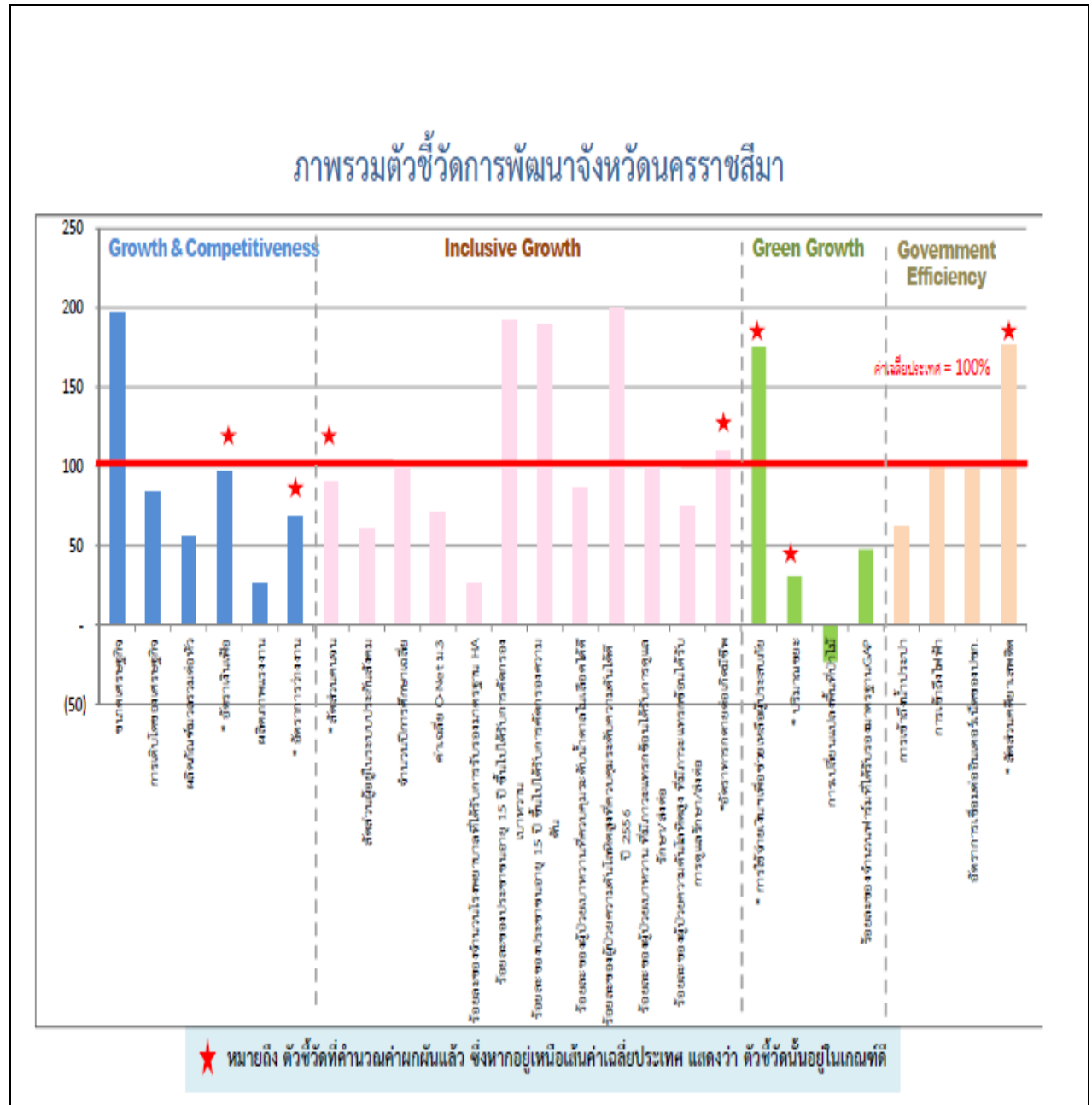
๑.๙.๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม

จังหวัด	แหล่งท่องเที่ยวหลัก	แหล่งท่องเที่ยวรอง	แหล่งท่องเที่ยวรอง ประเภทศิลปวัฒนธรรม	แหล่งท่องเที่ยวเสริม
นครราชสีมา (๓๕ แห่ง)	๑.ปราสาทหินพนมวัน ๒.ปราสาทหินพิมาย	๑. ปราสาทพะโค ๒. กู่พราหมณ์จำศีล ๓. ปราสาทนางรำ ๔. กุฏิฤาษีน้อย ๕. แหล่งหินดัดสี่คว ๖. ปราสาทโนนกู่ ๗. ปราสาทเมืองแขก ๘. ปราสาทเมืองเก่า ๙. โบราณสถานเมืองเสมา ๑๐. ปราสาทหินบ้านถนนหัก ๑๑. ปราสาทห้วยแคน	๑. แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท ๒. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพิมาย ๓. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติมหาวิรุวงศ์ ๔. หมู่บ้านด่านเกวียน	๑. อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ๒. อนุสรณ์สถานวีรกรรมบ้านทุ่งสัมฤทธิ์ ๓. วัดเขาจันทรงาม (ภาพเขียนสีโบราณบนเพิงผาหิน) ๔. วัดธรรมจักรเสมาราม (พระพุทธรูปปางไสยาสน์) ๕. วัดศาลาลอย (อุโบสถแบบศิลปะไทยประยุกต์) ๖. ศูนย์วัฒนธรรมสถาบัน ราชภัฏนครราชสีมา ๗. สวนน้ำบึงตาหลัวเฉลิมพระเกียรติ ๘. หมู่บ้านปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านหลุ่งประดู่สามัคคี ๙. พิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหิน ช้างตึกดำบรรพ์และไดโนเสาร์ ๑๐. ประชุมพล ๑๑. วัดบ้านไร่ ๑๒. วัดโนนกุ่ม (วิหารหลวงพ่อโต) ๑๓. ศูนย์วัฒนธรรมผ้าไหมปักธงชัย ๑๔. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ๑๕. เขื่อนลำตะคอง ๑๖. โฮมสเตย์บ้านปราสาท ๑๗. สวนสัตว์นครราชสีมา ๑๘. ฟาร์มโชคชัย

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๖

๑.๑๐ ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาในระดับจังหวัด

จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในภาพรวมของจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ตัวชี้วัดการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Growth Competitiveness) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วน ตัวชี้วัดด้านอื่นๆ หมายรวมถึงตัวชี้วัดด้านการลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ตัวชี้วัดด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Growth) และตัวชี้วัดด้านประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) อยู่ใน ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ของประเทศ

ข้อมูลประกอบการอ่านกราฟภาพรวมตัวชี้วัดของจังหวัดนครราชสีมา

		ประเทศ	นครราชสีมา	หน่วย
growth & competitiveness	ขนาดเศรษฐกิจ	102,491	202,014	ล้านบาท
	การเติบโตของเศรษฐกิจ	3.1	2.6	ร้อยละ
	ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว	128,245	71,405	บาท/ปี
	* อัตราเงินเฟ้อ	3.0	3.1	ร้อยละ
	ผลิตภาพแรงงาน	90,796	23,369	บาท/คน
	* อัตราการว่างงาน	0.66	0.97	ร้อยละ
Inclusive Growth	* สัดส่วนคนจน	13.15	14.64	ร้อยละ
	สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคม	23.26	14.19	ร้อยละ
	จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย	9.1	9.1	ปี
	ค่าเฉลี่ย O-Net ม.3	50.00	35.60	ร้อยละ
	สถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนด(HA)	25.99	6.67	ร้อยละ
	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไปได้รับการคัดกรองเบาหวาน	36.93	70.83	ร้อยละ
	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไปได้รับการคัดกรองความดัน	39.86	75.44	ร้อยละ
	ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี	3.71	3.19	ร้อยละ
	ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันได้ดี	4.19	10.20	ร้อยละ
	ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ	75.67	75.14	ร้อยละ
	ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูง ที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ	80.60	60.10	ร้อยละ
	* อัตราการตายต่อเกิดมีชีวิต	6.8	6.2	อัตราตาย/เกิดมีชีวิตพันคน
Green Growth	* การใช้จ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย	269,688,442	153,677,291	บาท
	* ปริมาณขยะ	167,276	550,296	ตัน/ปี
	การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้	2.26	-0.52	% เปลี่ยนแปลงปี 47-51
	ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	45.10	21.5100	ร้อยละ
Government Efficiency	การเข้าถึงน้ำประปา	20.41	12.52	ร้อยละ
	การเข้าถึงไฟฟ้า	99.20	99.84	ร้อยละ
	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชก.	23.40	22.79	ร้อยละ
	* สัดส่วนคดีอาญาเสพติด	338.6	192.53	อัตราคดีอาญาเสพติด/ประชากรแสนคน

บทวิเคราะห์ตัวชี้วัด

(๑) ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Growth Competitiveness)

สถานการณ์

มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีพ.ศ. ๒๕๕๔ พบว่ามูลค่า GPP สูงถึง ๒๐๒,๐๑๔ ล้านบาท อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (Compound Annual Growth Rate: CAGR) ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ ร้อยละ ๒.๖ เป็นอันดับที่ ๑๐ ของประเทศ รายได้เฉลี่ยต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ ๗๑,๔๐๕ บาทต่อคนต่อปี คิดเป็นอันดับที่ ๔๕ ของประเทศ อัตราเงินเฟ้อ ๓.๑ สูงกว่าประเทศในอัตราร้อยละ ๐.๑ ผลิตภาพแรงงาน ๒๓,๓๖๙ บาท/คน ต่ำกว่าประเทศ ๓.๘ เท่า อยู่ในอันดับ ๓๖ ของประเทศ อัตราว่างงานร้อยละ ๐.๙๗ สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศร้อยละ ๐.๖๖ เป็นอันดับ ๙ ของประเทศ

วิเคราะห์สาเหตุ

จังหวัดนครราชสีมากำลังเผชิญกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกและการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตในอัตราต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวมของประเทศ โครงสร้างการผลิตยังคงอยู่ในภาคการเกษตร บริการ และจะเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น เนื่องจากปัจจัยด้านสภาพภูมิประเทศ และความเชื่อมั่นในการลงทุนภาคอุตสาหกรรมด้านต่างๆของเอกชนมากขึ้น ด้านการท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเขาใหญ่มรดกโลก แต่รายได้จากการท่องเที่ยวยังต่ำ

การที่จังหวัดนครราชสีมามีความโดดเด่นในรายได้ GPP แต่กลับมีมูลค่า GPP ต่อหัวในอันดับท้ายของประเทศแสดงถึงความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในจังหวัด สืบเนื่องมาจากการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึง รายได้ของจังหวัดในปริมาณมากกระจุกตัวอยู่ใน กลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์รายย่อยๆเท่านั้น ในส่วนผลิตภาพแรงงานต่ำกว่าประเทศ เนื่องจาก แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรและมีปัจจัยเชิงลบจากผลผลิตการเกษตรต่อไร่ต่ำ ในอนาคตส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น และพบว่า

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น

๑. ปัญหาสภาพภูมิอากาศแห้งแล้ง ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ การผลิตต้องพึ่งธรรมชาติสูง
๒. ผลผลิตข้าวมีราคาตกต่ำ เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ค่าไถ ค่าปักดำ ค่าเกี่ยวมัด และค่าเมล็ดพันธุ์ เป็นต้น
๓. การระบอบอย่างรุนแรงของศัตรูพืชและเพลี้ยแป้ง เกิดโรคระบาด ฯลฯ
๔. เกษตรกรขาดความรู้ด้านการตลาด ทำให้ราคาผลผลิตไม่แน่นอน
๕. มีการแทรกราคาสินค้าการเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลังจากประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth)

ภาวการณ์เปลี่ยนแปลงด้านสังคมพบว่าประชากรส่วนใหญ่ยังคงมีการศึกษาในระดับประถม แรงงานส่วนใหญ่ทำงานนอกระบบและเริ่มมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น มีปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาเด็กและผู้ด้อยโอกาสถูกทอดทิ้ง ปัญหายาเสพติด และปัญหาสุขภาพะ อย่างไรก็ดีตามประชาชนสามารถเข้าถึงบริการภาครัฐมากขึ้น โดยมีตัวชี้วัดสำคัญ ดังนี้

ด้านความยากจน : จังหวัดนครราชสีมาอยู่ในสถานะความเหลื่อมล้ำทางสังคมสูง เมื่อเปรียบเทียบกับระดับประเทศ โดยพบสัดส่วนคนจนสูงกว่าระดับประเทศ คือ ร้อยละ ๑๔.๖๔ (ลำดับที่ ๒๖ ; ระดับประเทศ ร้อยละ ๑๓.๑๕) สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน ต่ำกว่าระดับประเทศ คือ ร้อยละ ๑๔.๑๙ (ลำดับที่ ๒๒ ; ระดับประเทศร้อยละ๒๓.๒๖)

ด้านการศึกษา : จำนวนปีการศึกษาค่าเฉลี่ยของจังหวัดอยู่ในเกณฑ์เดียวกับประเทศ คือ ๙.๑ ปี ทั้งนี้ตัวชี้วัดของค่า O-Net ม.๓ พบว่าต่ำกว่าระดับประเทศ คือ ร้อยละ ๓๕.๖๐ (ลำดับที่ ๕๕ ; ระดับประเทศ ร้อยละ ๕๐)

ด้านสุขภาพะ : การเข้าถึงบริการสุขภาพของกลุ่มเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เป็นกลุ่มโรคที่มีผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายภาครัฐต่อหัวสูง

(๑) ประชาชนอายุ >๑๕ ปีได้รับการคัดกรองโรคเบาหวาน (DM) ร้อยละ ๗๐.๘๓ สูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งคัดกรองได้ร้อยละ ๓๖.๙๓ โดยผู้ป่วยเบาหวานที่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ได้ดี พบร้อยละ ๓.๑๙ (ต่ำกว่าระดับประเทศ ซึ่งควบคุมได้ร้อยละ ๓.๗๑) และผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษาและส่งต่อ(Refer) ร้อยละ ๗๕.๑๔

(๒) ประชาชนอายุ > ๑๕ ปีได้รับการคัดกรองโรคความดันโลหิตสูง(HT) ร้อยละ ๗๕.๔๔ สูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งคัดกรองได้ร้อยละ ๓๙.๘๖ โดยผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่สามารถควบคุมระดับความดันได้ดี พบร้อยละ ๑๐.๒๐ (สูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งควบคุมได้ร้อยละ ร้อยละ ๔.๑๙) และผู้ป่วย HT ที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/Refer ร้อยละ ๖๐.๑๐

(๓) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพ ๖.๒ ต่อพันประชากร (ระดับประเทศ ๖.๘ ต่อพัน) แสดงถึงด้านสาธารณสุขยังมียุทธศาสตร์การเข้าถึงการบริการเชิงรุกและการดูแลมารดาก่อนคลอด

(๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Growth)

สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีปัญหาป่าเสื่อมโทรม บุกรุกป่า ปัญหาดินเค็ม ขาดแคลนแหล่งน้ำ ภูมิอากาศแปรปรวนเกิดภาวะทั้งความแห้งแล้งและน้ำท่วม และจากสภาพความเป็นเมืองมากขึ้นส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มสูงขึ้น โดยมีตัวชี้วัดสำคัญ ดังนี้

- การใช้เงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย จำนวน ๑๕๓.๖๗๗๒ ลบ. คิดเป็น ร้อยละ ๕๖.๙๘ ของประเทศ (ค่าใช้ของประเทศ = ๒๖๙.๖๘๘๔ ลบ.)
- ปี ๒๕๕๕ ปริมาณขยะสูงเป็นอันดับ ๑ ของประเทศ ๕๕๐,๒๙๖ ตัน/ปี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ๓.๒๘ เท่า (ระดับประเทศ ๑๖๗,๒๗๖ ตัน/ปี)
- การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๕๑ ต่ำ คิดเป็นร้อยละ -๐.๕๒ (ประเทศ ร้อยละ ๒.๒๖)
- ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ร้อยละ ๒๑.๕๑ ต่ำกว่าระดับประเทศ (ร้อยละ ๔๕.๑๐)

(๔) ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency)

- ประชาชนเข้าถึงการบริการน้ำประปา ร้อยละ ๑๒.๕๒ (ระดับประเทศ ร้อยละ ๒๐.๔๑) ประชากร ร้อยละ ๘๗.๕๐ ยังขาดแคลนน้ำประปา
- ประชาชนเข้าถึงการบริการไฟฟ้า ร้อยละ ๙๙.๘๔ (ระดับประเทศ ร้อยละ ๙๙.๒๐)
- ประชากรเข้าถึงข้อมูลข่าวสารโดยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตต่ำกว่าระดับประเทศ คือ ร้อยละ ๒๒.๗๙ (ระดับประเทศ ร้อยละ ๒๓.๔๐) ประชากรร้อยละ ๗๗.๒๑ ไม่มี/ใช้ระบบเชื่อมต่อ Internet
- อัตราคดีอาชญากรรม ๑๙๒.๕๓ ต่อประชากรแสนคน (ระดับประเทศ ๓๓๘.๖ ต่อแสนประชากร)

๑.๑๑ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด)

จากการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ในระยะแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗) พบว่า จังหวัดนครราชสีมา กำลังเผชิญกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกและการเปลี่ยนแปลงจากภายในประเทศ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตในอัตราต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวมของประเทศ โครงสร้างการผลิตยังคงอยู่ในภาคการเกษตร บริการ และจะเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น เนื่องจากปัจจัยด้านสภาพภูมิประเทศ และความเชื่อมั่นในการลงทุน ภาคอุตสาหกรรมด้านต่างๆของเอกชนมากขึ้น ด้านการท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเขาใหญ่มรดกโลก แต่รายได้จากการท่องเที่ยวยังต่ำ ภาพการณ์เปลี่ยนแปลงด้านสังคมพบว่าประชากรส่วนใหญ่ยังคงมีการศึกษาในระดับประถม แรงงานส่วนใหญ่ทำงานนอกระบบและเริ่มมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น มีปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาเด็กและผู้ด้อยโอกาสถูกทอดทิ้ง ปัญหายาเสพติด และปัญหาสุขภาพ อย่างไรก็ตามประชาชนสามารถเข้าถึงบริการภาครัฐมากขึ้น สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีปัญหาป่าเสื่อมโทรม บุกรุกป่า ปัญหาดินเค็ม ขาดแคลนแหล่งน้ำ ภูมิอากาศแปรปรวนเกิดภาวะทั้งความแห้งแล้งและน้ำท่วม และจากสภาพความเป็นเมืองมากขึ้นส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มสูงขึ้น

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗ จำแนกตามสาระสำคัญ ในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

การประเมินผลและแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2554- 2557

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
1. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาจังหวัด	1. ในระยะ 3 ปี ที่ผ่านมา จังหวัดนครราชสีมา ได้รับการสนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำ ทั้งในเขตพื้นที่ชลประทาน และนอกเขตพื้นที่ชลประทาน ซึ่งสามารถแก้ปัญหาการระบายน้ำ เพื่อกิจกรรมการเกษตรและอุปโภคบริโภค และสามารถจัดหาแหล่งน้ำสำรองเก็บไว้ในฤดูแล้งเพิ่มขึ้นปริมาณ 15 ล้านลูกบาศก์เมตร (ความต้องการน้ำในอนาคตระยะ 15 ปี ประมาณ 5,000 ล้านลูกบาศก์เมตร)	1. การพัฒนาแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ชลประทาน 1.1 ระบบประดูระบายน้ำ 14 แห่ง 1.2 ปรับปรุงระบบชลประทาน 12 แห่ง 1.3 ก่อสร้างสถานีสูบน้ำ 26 แห่ง 1.4 ฝ่ายน้ำล้น 23 แห่ง 2. การพัฒนาแหล่งนํ้านอกเขตพื้นที่ชลประทาน 2.1 ขุดลอกคูคลองทั้งหมดจำนวน 119 แห่ง 2.2 อ่างเก็บน้ำ จำนวน 6 แห่ง 2.3 แก้มลิง จำนวน 24 แห่ง	1. วิกฤติอุทกภัยในปี 2553 ส่งผลให้พื้นที่การเกษตร อุตสาหกรรม เส้นทางคมนาคม สถานที่ราชการ บ้านเรือนชำรุดและเสียหายจำนวนมาก 2. ขาดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
2. การพัฒนาการเกษตร	ระยะ 3 ปีที่ผ่านมา จังหวัดได้สร้างองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกร เพื่อการพัฒนาผลิตภาคทางการเกษตรและเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มการเกษตร -ข้าว 8,569 ล้านบาท -มันสำปะหลัง 5,865 ล้านบาท -อ้อย 5,752 ล้านบาท -ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 3,234 ล้านบาท	1. การปรับปรุงดิน (ปุ๋ยอินทรีย์ในการปรับปรุงดิน 15,450 ไร่) 2. ผลการผลิต - ข้าว 1,340,598 ตัน -มัน 6,577,693 ตัน -ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 3. องค์ความรู้ด้านองค์กรการเกษตรแก่เกษตรกร 10,000 ราย 4. การเพิ่มผลผลิตสินค้าเกษตร ข้าว 393 กก./ไร่ มันสำปะหลัง 3,998 กก./ไร่ อ้อย 9,500 กก./ไร่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 761 กก./ไร่	1. ขาดการจัดการโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร แหล่งน้ำ 2. โรคระบาด ศัตรูพืช 3. ราคาสินค้าเกษตร ผันผวนไม่แน่นอน 4. สถาบันเกษตรกรไม่เข้มแข็งต่อการไม่มีอำนาจในการเจรจาต่อรองธุรกิจการเกษตรสมัยใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
3. การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ใหม่	ระยะ 3 ปีที่ผ่านมา ได้พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิตภัณฑ์ใหม่และส่งเสริมการขายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้มูลค่าเพิ่มขึ้น 249 ล้านบาท คิดเป็น 7.04 เปอร์เซ็นต์ เทียบกับมูลค่าการจำหน่ายปี 52 เท่ากับ 3,535 ล้านบาท	1. การสร้างองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรด้านผลิตภัณฑ์หม่อนไหม จำนวน 900 คน 2. ปรับปรุงศูนย์เรียนรู้และรวบรวมเส้นไหม จำนวน 1 แห่ง 3. การส่งเสริมการขายด้านการตลาด 3ปี/ 17 ครั้ง/รายได้ 102 ล้านบาท 4. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 603 ราย ในปี 52-54 5. มีการจัดการรวมกลุ่มผลิตภัณฑ์ไหมระดับจังหวัด จำนวน 1 กลุ่ม	1. ปริมาณเส้นไหมดิบผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการ ทำให้มีการนำเข้าไหมดิบจากต่างประเทศ ซึ่งไม่มีคุณภาพจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ไปสู่การแข่งขันได้ 2. ขาดการส่งเสริมนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ไหมแบบเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ 3. ขาดการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านไหมให้แก่เยาวชน

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
4. การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว	1. นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.34 2. รายได้จากการท่องเที่ยว 7,260.98 ล้านบาท 3. แหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่เพิ่มขึ้น 2 แห่ง 4. รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP 1.808 ล้านบาท	1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2 แห่ง 2. เส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว 15 สาย 3. พัฒนาศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว 40 ราย 4. ส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ในประเทศ 4 ครั้ง ต่างประเทศ 2 ครั้ง 5. สินค้า ผลิตภัณฑ์ เพื่อการท่องเที่ยว	1. ขาดการบูรณาการการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ 2. ขาดแผนแม่บทการพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน 3. ขาดการประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัลด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
5. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระยะ 3 ปี ที่ผ่านมา จังหวัดได้ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม และพื้นที่สาธารณประโยชน์ เพื่อเพิ่มความเขียวชอุ่มให้กับแผ่นดิน จำนวน 47,040 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.37 ของพื้นที่จังหวัด และส่งเสริมการปลูกไม้เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนและครัวเรือนตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง	1. การปลูกป่า จำนวน 47,040 ไร่ ในทุกอำเภอ 2. เพาะชำกล้าไม้เชิงเศรษฐกิจ แจกให้แก่ชุมชน/ครัวเรือน 10,110,000 ต้น 3. จัดตั้งราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่า จำนวน 300 คน 4. จัดตั้งอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 2,176 คน	1. ขาดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการป้องกันอย่างยั่งยืน 2. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
6. การพัฒนาสังคมและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	1. การบริการเรื่องสาธารณสุข 1.1 กลุ่มผู้สูงอายุ 1.1.1 การคัดกรองกลุ่มผู้สูงอายุตามความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวัน จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 287,574 ราย 1.1.2 การดำเนินงานสำหรับสุขภาพผู้สูงอายุระยะยาว ปี 2555 จำนวน 32 อำเภอ 1.1.3 ดำเนินกิจกรรมในหน่วยบริการสาธารณสุขทุกแห่ง	1. การบริการทางด้านสาธารณสุข 1.1 กลุ่มผู้สูงอายุ จำนวน 287,574 ราย 1.2 กลุ่มผู้พิการ 42,157 ราย 1.3 จดทะเบียน 39,982 ราย 1.4 พื้นฟูสมรรถภาพ 26,694 ราย 1.5 ได้รับกายอุปกรณ์ 4,745 ราย 1.6 ได้รับการเยี่ยมบ้าน 34,471 ราย 1.7 มีการจัดตั้งชมรมคนพิการ ครอบคลุมทุกอำเภอ จำนวน 32 ชมรม	1. สังคมสื่อสารข้อมูลที่หลากหลาย ขาดการกลั่นกรองข้อมูล ทำให้การบริโภคข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง 2. กระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้มุ่งเน้นการหารายได้เลี้ยงครอบครัว มากกว่าการเลี้ยงครอบครัวที่อบอุ่น 3. การแพร่ระบาดของสพติดอยู่ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
6. การพัฒนาสังคมและแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนของประชาชน (ต่อ)	1.2 ผู้พิการ -พัฒนาเรื่องโครงสร้างพื้นฐานสำหรับคนพิการ (ห้องน้ำ, ทางลาด, ที่จอดรถ) - การติดตามให้ผู้พิการได้รับกายอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับคนพิการ 2. สวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส 3. ลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง	2. สร้างโอกาสให้แก่ผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ 2.1 กองทุนผู้พิการ มีจำนวน 464 ราย 2.2 กองทุนผู้สูงอายุ จำนวน 63 ราย 3. การแก้ไขปัญหายาเสพติด 3.1 การจับกุม จำนวน 23,906 ราย 3.2 การบำบัดรักษา พิ้นฟู ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จำนวน 28,041 ราย 3.3 การเฝ้าระวัง ป้องกัน -กวดขันสถานบันเทิง/สถานบริการ 232 แห่ง -กวดขันสถานบันเทิง/ร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต 141 แห่ง -พัฒนากองทุนแม่ของแผ่นดิน 241 บ้าน	1. สังคมสื่อสารข้อมูลที่หลากหลาย ขาดการกลั่นกรองข้อมูล ทำให้การบริโภคข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง 2. กระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้มุ่งเน้นการหารายได้ เลี้ยงครอบครัว มากกว่าการเลี้ยงครอบครัวที่อบอุ่น 3. การแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลสรุปความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมาได้จัดการประชุมประชาคมเพื่อรับทราบข้อมูลสภาพปัญหา ความต้องการของพื้นที่ โดยใช้หลักการบริหารงานยุทธศาสตร์ “กลุ่มอำเภอ” เป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารงานแบบบูรณาการของจังหวัด เพื่อให้มีความเหมาะสมมากขึ้นในรูปของการรวมกลุ่มอำเภอที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่างๆเข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีระบบและร่วมกันแก้ไขปัญหาระหว่างอำเภอได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีหลักเกณฑ์และแนวทางในการรวมกลุ่มอำเภอ ๓ ประการ คือ

- ๑) ยึดลักษณะเขตพื้นที่ที่มีเส้นทางคมนาคมและรอยต่อระหว่างอำเภอเชื่อมโยงถึงกัน
- ๒) มีศักยภาพในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาอำเภอที่สอดคล้องเกื้อหนุนต่อกัน
- ๓) มีความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้า และการลงทุนเพื่อมูลค่าเพิ่มและการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างอำเภอ

โดยแบ่งกลุ่มอำเภอออกเป็น ๖ กลุ่ม ดังนี้

- ๑) อำเภอเมืองนครราชสีมา*, อำเภอสีคิ้ว, อำเภอปากช่อง, อำเภอสูงเนิน, อำเภอเฉลิมพระเกียรติ, อำเภอขามทะเลสอ
- ๒) อำเภอโชคชัย*, อำเภอปักธงชัย, อำเภอวังน้ำเขียว, อำเภอครบุรี, อำเภอเสิงสาง
- ๓) อำเภอพิมาย*, อำเภอชุมพวง, อำเภอโนนแดง, อำเภอประทาย, อำเภอลำทะเมนชัย, อำเภอเมืองยาง
- ๔) อำเภอจักราช*, อำเภอโนนสูง, อำเภอห้วยแถลง, อำเภอหนองบุญมาก, อำเภอโนนไทย
- ๕) อำเภอด่านขุนทด*, อำเภอเทพารักษ์, อำเภอพระทองคำ, อำเภอขามสะแกแสง,
- ๖) อำเภอบัวใหญ่*, อำเภอบัวลาย, อำเภอแก้งสนามนาง, อำเภอสีดา, อำเภอบ้านเหลื่อม, อำเภอคง

เพื่อทราบสถานการณ์ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนาพื้นที่ จึงจัดการประชุมประชาคมภาคีทุกภาคส่วนกลุ่มอำเภอ ๖ กลุ่ม และสำรวจข้อมูลความต้องการในพื้นที่ ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

(๑) การพัฒนาเกษตรกรรม องค์การเกษตรกรเพื่อพัฒนาเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

- จังหวัดนครราชสีมามีประชากรที่เป็นเกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่ง และพื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อนำไปสู่การผลิตอาหารที่มีคุณภาพทำให้มีปริมาณผลผลิตที่สูงขึ้นและสร้างความมั่นคงทางอาหาร อันจะสามารถลดต้นทุนทางการผลิตได้ โดยการสนับสนุนให้มีองค์กรเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรปลอดภัยจากสารพิษ และกลไกสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนและเชื่อมโยงการเป็นเครือข่ายผู้ผลิตและผู้บริโภค

- ให้เกษตรกรลด ละ เลิก ใช้ปุ๋ยเคมี และให้มีการผลิตปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยอินทรีย์ทดแทนในการผลิตทางการเกษตร โดยการนำเอาองค์ความรู้ การเรียนรู้ ทักษะความชำนาญให้ผู้ชำนาญการและนักวิชาการ ราษฎรชาวบ้าน เป็นผู้สร้างเวทีการเรียนรู้ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายกลุ่มเกษตรกร

(๒) การพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชน

- การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของพื้นที่ เพื่อลดปัญหาความยากจนในพื้นที่ โดยการเพิ่มศักยภาพทางด้านอาชีพให้กับประชากรในพื้นที่และเพิ่มโอกาสในการแสวงหารูปแบบการสร้างอาชีพใหม่ ที่เน้นการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ให้เป็นประโยชน์ รวมทั้งการลดต้นทุนการผลิตรวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิต ด้วยการพัฒนารูปแบบการแปรรูปที่ง่าย ลงทุนน้อย ชุมชนดูแลกันเองได้ รวมทั้งปรับรูปแบบในการผลิตทางการเกษตรให้มีความหลากหลายมากขึ้น และพัฒนาตลาดสินค้าโอท็อปให้มีเครือข่ายที่มากขึ้น โดยอาจพัฒนาศูนย์การเรียนรู้การผลิตทางการเกษตรอินทรีย์ เป็นกระบวนการของการพัฒนาเกษตรกรในพื้นที่ให้มีเกิดกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องของการลดต้นทุนการผลิต และพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้ได้คุณภาพมากขึ้น

(๓) การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ซึ่งเป็นจุดแข็งของจังหวัดที่สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ในหลายรูปแบบ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทั้งในแง่ของกายภาพ ลักษณะทางภูมิประเทศที่มีความสวยงาม และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติ รวมทั้งนำไปสู่การจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ทรัพยากรดิน จัดระบบที่ดินทำกินอย่างยั่งยืน การจัดการน้ำ จัดการบริหารระบบน้ำในท้องถิ่นให้พอเพียงและทั่วถึงในการทำการเกษตรและมีแหล่งน้ำกักเก็บน้ำส่วนรวมในหมู่บ้านให้ทั่วถึง

๒.๒ ด้านสังคม

(๑) การพัฒนาเมือง ผังเมือง การจราจร การจัดการกับปัญหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

- เนื่องจากหลายพื้นที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในด้านกายภาพ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบผังเมืองให้มีประสิทธิภาพเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เนื่องจากผลกระทบจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขยายตัวของเมือง ทั้งเขตพื้นที่รอยต่อระหว่าง อบต. กับ อบต. และเทศบาล ไม่สัมพันธ์กัน การถมที่สร้างบ้าน ทำถนนสูง เสมือนเป็นเขื่อนกั้นทางน้ำ น้ำไหลไม่สะดวก แก้ไขโดยการขุดลอก คู คลอง ทั้งสายวางท่อระบายน้ำให้เพียงพอ

(๒) การพัฒนาคน ในทุกมิติ

- การพัฒนาผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น ผู้นำเยาวชน ผู้นำกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ผู้นำทางศาสนา เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีจิตสาธารณะ และเป็นการเตรียมความพร้อมของภาคประชาชนในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคมของกลุ่มอำเภอในอนาคต รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของคนในพื้นที่ให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลง โดยการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความชำนาญตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่

(๓) การพัฒนาระบบสุขภาพอนามัยชุมชนแบบองค์รวม

- เพื่อให้คนในพื้นที่สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่มาดูแลสุขภาพของตนเองที่มุ่งไปสู่การพึ่งตนเองด้านสุขภาพ และดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัวได้ในเบื้องต้น โดยการจัดระบบการรักษาพยาบาลของประชาชนจัดระบบให้มาตรฐานตามกฎหมาย ไม่ได้เปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาล การให้บริการของสถานพยาบาลของรัฐควรมีความเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งทำให้ประชาชนพึ่งตนเองทางสุขภาพได้ โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย และการรณรงค์การลดใช้สารเคมีในการผลิตพืชผลการเกษตร การรณรงค์ให้ประชาชนรับประทานอาหารตามหลักโภชนาการ อาหารปลอดภัย การรณรงค์ให้ปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง การรณรงค์ให้ประชาชนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค รวมทั้งการพัฒนาระบบการบริการและการรักษาโรคของสถานพยาบาลต่าง ๆ

(๔) การรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มอำเภอ และการส่งเสริมภูมิปัญญา

- การเรียนรู้รากเหง้าของตนเอง ประสบการณ์ชีวิตของคนในอดีตที่พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน และเป็นงานวัฒนธรรมของพื้นที่ที่สามารถสร้างความร่วมมือจากองค์กร ภาคีทั้งจากภาครัฐส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ประชาชน ปราชญ์ชาวบ้าน นักการเมืองและอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างศูนย์รวมจิตใจของประชาชนในพื้นที่ และอยู่ด้วยกันอย่างเข้าใจท่ามกลางความแตกต่างทางศาสนา รวมทั้งเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เห็นคุณค่า และความหมายของ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อของท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของประชาชนในพื้นที่ด้วย

(๕) การมีส่วนร่วมทางการเมือง

- การกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนให้มากขึ้นและลดการคอร์รัปชั่นที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมทั้งเป็นกระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิ หน้าที่ การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เพื่อกระตุ้นและสร้างสำนึกของประชาชนให้คำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองให้มากขึ้น โดยเฉพาะในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประชาชนทุกคนได้สัมผัสโดยตรง และอำนาจของตนเอง อันจะนำไปสู่การสร้างความเป็นพลเมืองของประชาชนในพื้นที่ประเด็นการส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย การกระจายอำนาจ เพราะว่าการกระจายอำนาจยังทำได้ไม่แท้จริง ประชาชนยังไม่รู้กฎหมาย ขาดการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบ ติดตามการทำงานของท้องถิ่น

(๖) การปฏิรูประบบการจัดการท้องถิ่น

- สร้างผู้นำให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่อย่างแท้จริง และให้มีการประชุมชี้แจง หรือให้ความรู้ความเข้าใจกับชุมชนในเรื่องการบริหารจัดการท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีงบประมาณสนับสนุนกลุ่มองค์กรอาสาสมัคร เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน คณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ และให้มีการจัดตั้งสภาประชาชนเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของ หน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจัดตั้งให้เป็นรูปธรรม มีกฎหมายรองรับและไม่ให้มีพรรคพวกที่เป็นคนของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีการบริหารงานแบบโปร่งใส และกำจัดการเมืองที่มาครอบงำหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยกระบวนการรณรงค์ปลูกฝังจิตสำนึกคนในชุมชน ทุกระดับ ในเรื่องค่านิยมไทย จริยธรรม คุณธรรม ประเพณีวัฒนธรรม และสถาบันครอบครัว

(๗) การพัฒนาการศึกษาเด็กและเยาวชนต้องได้รับการศึกษาจากรัฐตามความเหมาะสม

- โดยให้มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกตำบลและเป็นสถาบันที่มีคุณภาพในการสร้างคน โดยจะต้องปฏิรูปครูให้มุ่งมั่นในการพัฒนาเด็ก และเยาวชน ให้จัดระบบในเรื่องการทำประเมินผลการเลื่อนตำแหน่งของครู จัดระบบครูที่ทำธุรกิจการสอนพิเศษ

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการแก้ปัญหาทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว เพื่อลดปัญหาสังคม เช่น ปัญหาเด็กและเยาวชนติดยา ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ไม่สนใจเรียน ปัญหาเด็กติดเกม ติดเพื่อน เด็กชิง เล่นการพนัน รวมทั้งลดปัญหาความเสื่อมถอยของศีลธรรม และคุณธรรมของคนในพื้นที่ ที่สำคัญจะเป็นการเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีให้กับสมาชิกในครอบครัว

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม

- จังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนมากและมีความหลากหลายดังนั้นการวางแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ร่วมกันดำรงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติจะนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติของท้องถิ่นในอนาคต
- การจัดการขยะ น้ำเสีย ปัญหาภาวะทางเสียง ควันพิษ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักต่อการดูแลและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
- การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากพื้นที่ของกลุ่มอำเภอมีพื้นที่ทางธรรมชาติหลายแห่งที่เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว และมีนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแต่ละปีจำนวนมาก ดังนั้นจะจัดการท่องเที่ยวอย่างไรให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งกับธรรมชาติและประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การจัดการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนต่อไป
- ยังไม่มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างประชาชนและราชการในพื้นที่ โดยเฉพาะเรื่องการจัดการน้ำ ซึ่งพื้นที่กลุ่มอำเภอนี้มีทั้งพื้นที่น้ำท่วมและแล้ง โดยการให้คนในพื้นที่และองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกระดับได้ร่วมกันคิด ค้นหา ปัญหาหลัก สาเหตุ และวิธีการแก้ไขปัญหของพื้นที่และนำไปสู่การจัดการปัญหาได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- การจัดการกับปัญหาดินเค็มและน้ำเค็ม เนื่องจากการทำนาเกลือจำนวนมาก ทำให้เกิดการแพร่กระจายดินเค็มและทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการทำการเกษตร ประเด็นการจัดการน้ำอย่างมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในพื้นที่ลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำจระราช จัดการน้ำในพื้นที่ให้เหมาะสมและใช้ประโยชน์ได้สูงสุด รวมทั้งประเด็นการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการสร้างสำนึกให้ประชาชน เยาวชนได้ร่วมกันรักษาธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี และไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่

สรุป ความต้องการของประชาชนที่ได้จากการประชาคมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ดังนี้

(๑) ด้านโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานการผลิต

- ๑.๑ จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำนอกเขตชลประทานเพื่อการเกษตรกรรมให้เพียงพอทุกฤดูกาล
- ๑.๒ พัฒนาปรับปรุงระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร
- ๑.๓ จัดรูปที่ดินให้เหมาะสมกับพื้นที่เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์
- ๑.๔ ปรับพื้นที่นาและพัฒนาที่ดิน
- ๑.๕ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมขนส่งในหมู่บ้าน/ชุมชนให้สะดวกปลอดภัยครอบคลุมพื้นที่
- ๑.๖ บริหารจัดการพลังงานไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- ๑.๗ พัฒนาระบบประปาให้มีคุณภาพดีและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- ๑.๘ พัฒนาระบบโทรคมนาคม การสื่อสารแบบไร้สายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๑.๙ พัฒนาระบบราง และเร่งรัดการลงทุนก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงและรถไฟรางคู่
- ๑.๑๐ พัฒนากอนเชื่อมหรือข้ามประเทศ ทำลานจอดรถสำหรับนักท่องเที่ยว และห้องสุขา
- ๑.๑๑ สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน/ชีวมวลเพื่อลดต้นทุนการผลิต

(๒) ด้านการเกษตร

- ๒.๑ สนับสนุนปัจจัยการผลิตสินค้าการเกษตร/ปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ
- ๒.๒ สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและเครือข่ายผู้ปลูกข้าวคุณภาพดี
- ๒.๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์การเกษตร
- ๒.๔ อบรมพัฒนาชาวนาให้เป็นวิทยากรและมืออาชีพด้านการผลิต
- ๒.๕ สนับสนุนศูนย์ข้าวชุมชน พัฒนาเครือข่ายสมาชิกให้เชื่อมโยงทุกระดับ
- ๒.๖ ส่งเสริมเกษตรกรเลี้ยงปลาในนาข้าว เพิ่มอินทรีย์วัตถุ
- ๒.๗ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเกษตร
- ๒.๘ พัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ มีทักษะ เพิ่มมากขึ้นและให้ความรู้การพัฒนาการปลูก ป้องกันศัตรูพืช พัฒนาด้านการผลิตพืชให้ได้มาตรฐาน GAP วิทยากรก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว
- ๒.๙ เพิ่มประสิทธิภาพระบบด้านการบริหารจัดการ เช่น มั่นสำปะหลัง และอ้อยโรงงาน
ควรสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยเพิ่มมากขึ้น
- ๒.๑๐ หาช่องทางการตลาดเพื่อเป็นเป้าหมายแก่การส่งออก
- ๒.๑๑ การทำตารางการปลูกพืชผลแต่ละฤดูกาลของเกษตรกร เพื่อเป็นแนวทางให้เกษตรกร
- ๒.๑๒ จัดทำระบบข้อมูลข่าวสารให้เป็นปัจจุบัน และประชากรเข้าถึงได้ง่าย
- ๒.๑๓ ส่งเสริมการแปรรูปอาหาร ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมาตรฐานในการส่งออก
- ๒.๑๔ ส่งเสริมการนำหลักเกษตรอินทรีย์ และเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

(๓) ด้านอุตสาหกรรม

- ๓.๑ จัดอบรมทักษะฝีมือแรงงานและการใช้ด้านภาษาให้กับแรงงาน ผู้ประกอบการ
- ๓.๒ สร้างเครือข่ายและพัฒนาคุณภาพสินค้า เพื่อยกระดับสู่สากล
- ๓.๓ ให้ความรู้เรื่องหลักธรรมาภิบาล และมีแนวทางในการจัดระเบียบ เพื่อให้สังคมของประเทศ
ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข
- ๓.๔ ทบทวนเรื่องนโยบายของรัฐ ปริญญาตรี ๑๕,๐๐๐ บาท เพราะ SMEs ขนาดกลางได้รับผลกระทบทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น
- ๓.๕ เปิดโอกาสในการบริการ One Stop Service ด้านการส่งออก-นำเข้าในเขตภาคต่างๆ
- ๓.๖ ส่งเสริมจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าในตัวจังหวัด เพื่อให้โอกาสเข้าถึงผู้บริโภค
- ๓.๗ สร้างโอกาสในการเพิ่ม Value Chain กับกลุ่มต่างๆ
- ๓.๘ เร่งการปรับตัวให้เร็วต่อการเคลื่อนไหวของสินค้าในการจัดซื้อของใช้
- ๓.๙ เพิ่มทักษะความรู้การจัดการด้านโลจิสติกส์
- ๓.๑๐ สนับสนุนการเข้าไปลงทุนอุตสาหกรรมในประเทศเพื่อนบ้าน เพราะยังมีพื้นที่ที่น่าลงทุน
จำนวนมากและมีแรงงาน
- ๓.๑๑ สนับสนุนให้เกิดศูนย์กระจายสินค้า เพื่อเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้า

(๔) ด้านบริการ

- ๔.๑ จัดระบบ/แนวการปฏิบัติให้ใกล้เคียง/เท่าเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ๔.๒ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเข้าถึงบริการด้านต่างๆได้อย่างรวดเร็ว และทันสมัย
- ๔.๓ ส่งเสริมการจัดทำแผนร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
- ๔.๔ จัดสรรงบประมาณด้านการทำวิจัยพัฒนาเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม
- ๔.๕ ส่งเสริมการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียน

ส่วนที่ ๓

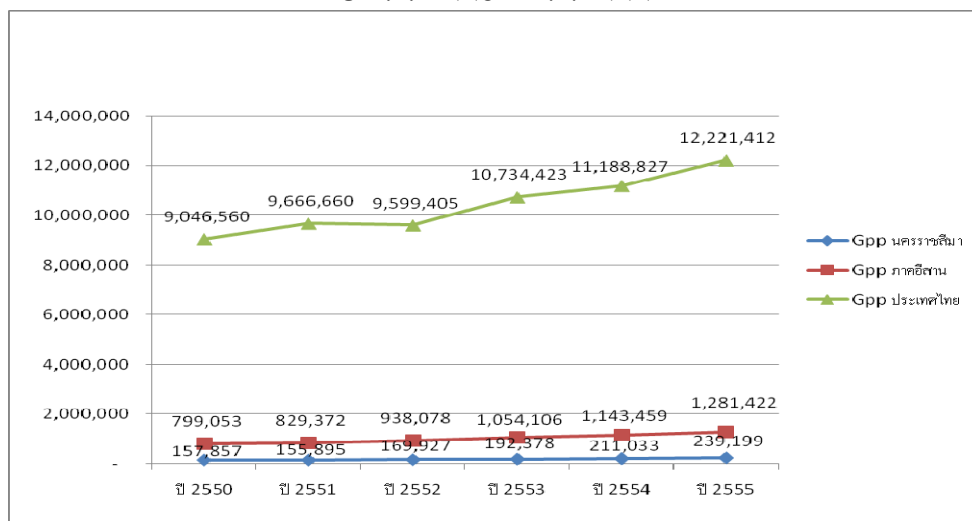
ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดนครราชสีมา

๓.๑ ศักยภาพของจังหวัดนครราชสีมา

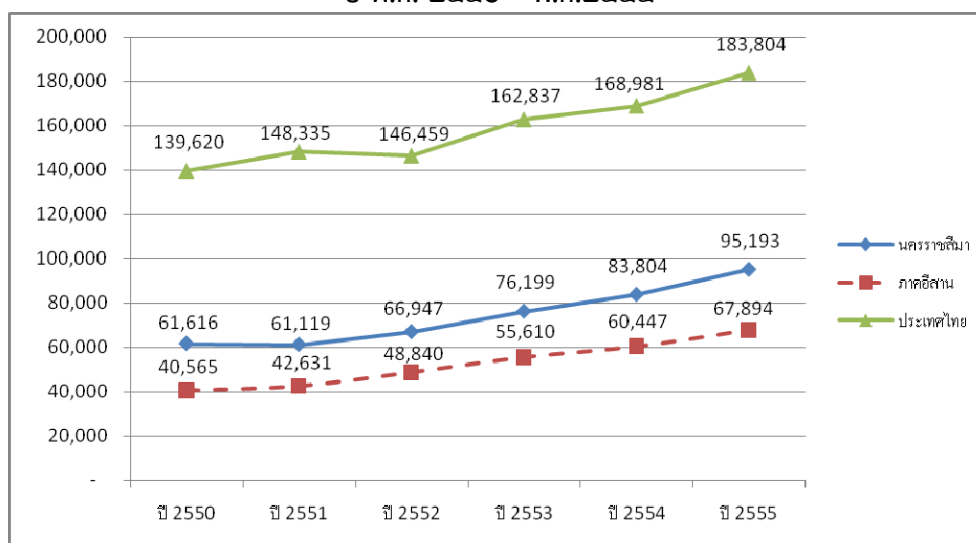
(๑) ด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดนครราชสีมามีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีพ.ศ. ๒๕๕๕ มีมูลค่า GPP สูงถึง ๒๓๙,๑๙๙ ล้านบาท เป็นอันดับ ๙ ของประเทศ และเป็นอันดับ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อัตราการขยายตัวของ GPP ในปี พ.ศ.๒๕๕๕ เท่ากับ ๗.๓ ลดลงจากปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เท่ากับ ๗.๔) โครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต เท่ากับ ๑๘.๗ รายได้ต่อหัว (GPP/capita) เท่ากับ ๙๕,๑๙๓ บาท เป็นอันดับที่ ๓๙ ของประเทศ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดนครราชสีมา เปรียบเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศไทย
ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - พ.ศ.๒๕๕๕

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของจังหวัดนครราชสีมา เปรียบเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศไทย
ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - พ.ศ.๒๕๕๕

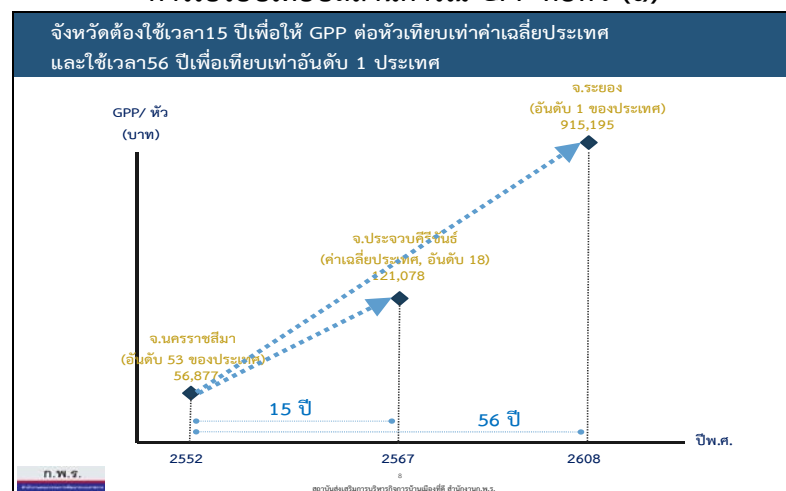

อัตราเงินเฟ้อ ๓.๑ สูงกว่าประเทศในอัตราร้อยละ ๐.๑ ผลผลิตภาพแรงงาน ๒๓,๓๖๙ บาท/คน ต่ำกว่าระดับประเทศ ๓.๘ เท่า จัดอยู่ในอันดับ ๓๖ ของประเทศ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรและมีปัจจัยเชิงลบจากผลผลิตการเกษตรต่อไร่ต่ำ ในอนาคตส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น อัตราว่างงานร้อยละ ๐.๙๗ สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศร้อยละ ๐.๖๖ เป็นอันดับ ๙ ของประเทศ ประเทศแสดงถึงความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในจังหวัด สืบเนื่องมาจากการกระจายรายได้ไม่เท่าเทียมกัน หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึง รายได้ของจังหวัดในปริมาณมากกระจุกตัวอยู่ในกลุ่ม ผู้ได้รับผลประโยชน์รายย่อยๆ เท่านั้น

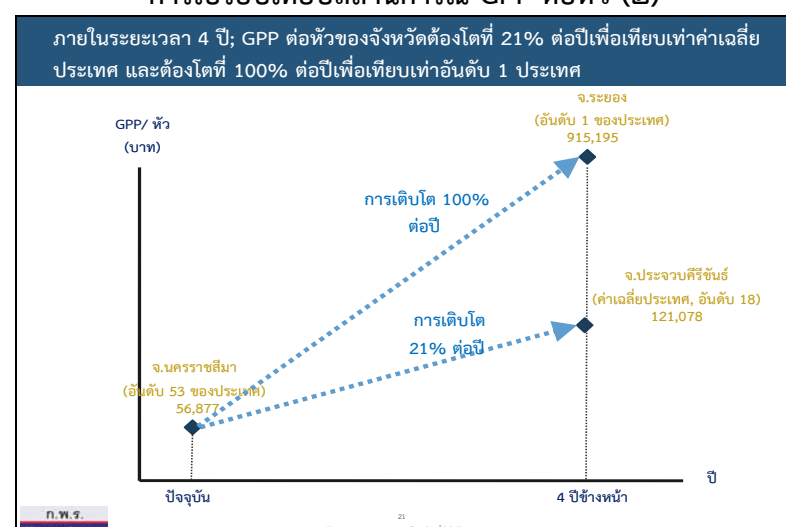
หาก GPP ต่อหัวของจังหวัดนครราชสีมายังมีอัตราการเติบโตคงที่ (ร้อยละ ๗.๒๒) โดยมีสมมติฐานว่าจังหวัดอื่นไม่มีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่า GPP ต่อหัว จะพบว่า จังหวัดนครราชสีมาจะต้องใช้เวลา ๑๕ ปีเพื่อพัฒนา GPP ต่อหัวให้เทียบเท่ากับค่าเฉลี่ยของประเทศ หรือเท่ากับ GPP ต่อหัวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีมูลค่า ๑๒๑,๐๗๘ บาทต่อคนต่อปี และจะต้องใช้เวลาถึง ๕๖ ปีเพื่อพัฒนา GPP ต่อหัว ให้เทียบเท่ากับอันดับ ๑ ของประเทศ หรือเท่ากับ GPP ต่อหัวของจังหวัดระยองที่มีมูลค่าสูงถึง ๙๑๕,๑๙๕ บาทต่อคนต่อปี

อีกนัยหนึ่ง หากกำหนดกรอบระยะเวลา ๔ ปีตามแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด จะพบว่า GPP ต่อหัวของจังหวัดนครราชสีมาจะต้องเติบโตที่ร้อยละ ๒๑ ต่อปีเพื่อให้เทียบเท่ากับค่าเฉลี่ยของประเทศ และจะต้องเติบโตที่ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปีให้เทียบเท่ากับอันดับ ๑ ของประเทศ

การเปรียบเทียบสถานการณ์ GPP ต่อหัว (๑)

การเปรียบเทียบสถานการณ์ GPP ต่อหัว (๒)

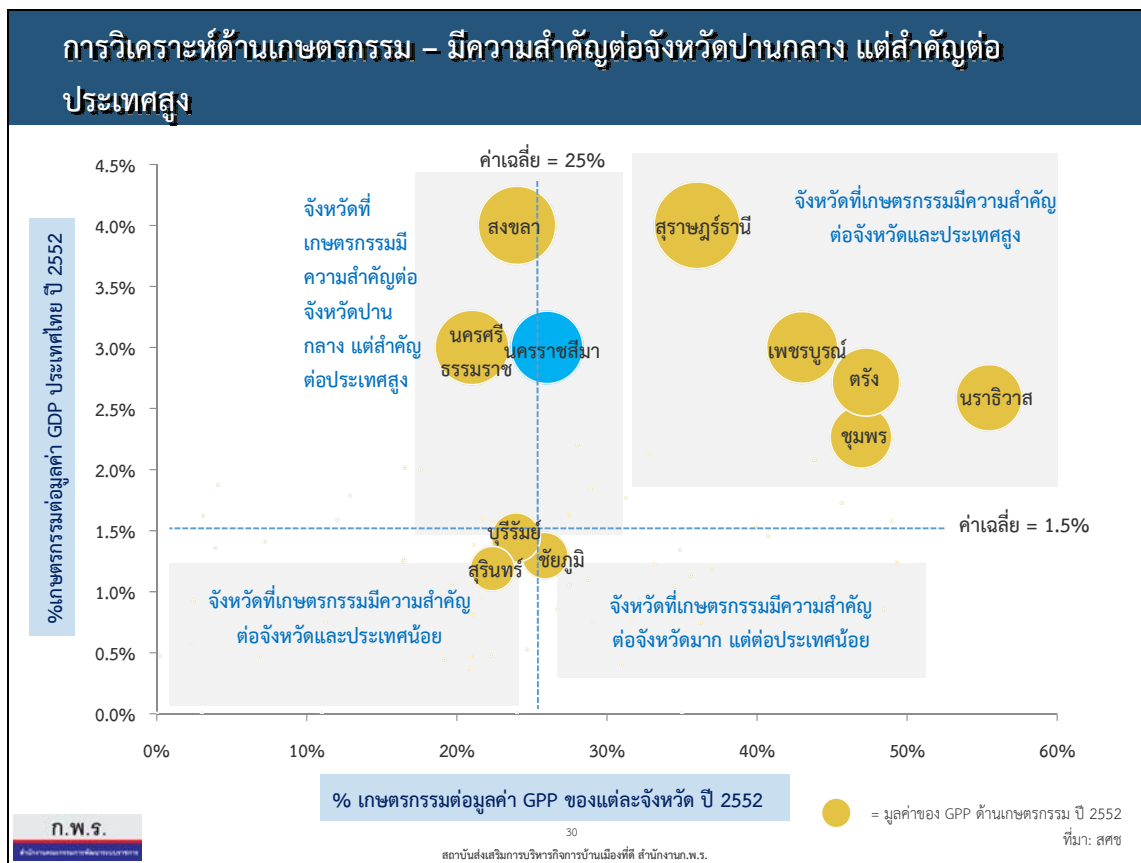

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบกำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อ
“เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ (Growth Competitiveness)” ดังนี้

(๑) ด้านเกษตรกรรม

จากการวิเคราะห์สัดส่วนมูลค่า GPP ด้านเกษตรกรรมต่อมูลค่า GPP โดยรวมของจังหวัด กับมูลค่า GPP ด้านเกษตรกรรมของประเทศ พบว่า สัดส่วน GPP ต่อจังหวัด เท่ากับร้อยละ ๑๖.๕๒ สัดส่วน GPP ต่อประเทศ เท่ากับร้อยละ ๒๘.๑๙ อยู่ในอันดับ ๓ ของประเทศ กิจกรรมทางเกษตรกรรมของจังหวัดนครราชสีมา มีความสำคัญ ต่อจังหวัดในระดับปานกลาง แต่มีความสำคัญต่อประเทศสูง จังหวัดจึงกำหนดตำแหน่งทาง ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอันดับแรก คือ “ศูนย์กลางอาหารปลอดภัยและพลังงานสะอาดใหญ่ที่สุดของ อาเซียน” พิจารณาจากศักยภาพพื้นที่ขนาดใหญ่ ๑๒.๘ ล้านไร่ เป็นพื้นที่เกษตร ๘.๖ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๖๗.๕๐ ของพื้นที่ทั้งหมด จำนวนเกษตรกร ๒๕๐,๓๐๐ ครัวเรือน GPP ภาคเกษตรกรรม เท่ากับ ๓๖,๕๒๖ ล้านบาท

เฉลี่ย GDP ๕ ปี ๒๘,๘๘๘ ล้านบาท อัตราการเติบโตเฉลี่ย ๕ ปี เท่ากับ ร้อยละ ๑๐.๘๘ มีฐานการผลิตสินค้า การเกษตร อาหารและพลังงาน ทั้งนี้ปริมาณผลผลิตพืชไร่เป็น ๑ ใน ๕ ของประเทศ เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๗ แสดงถึงความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมมีอยู่สูง พืชเศรษฐกิจ ที่สำคัญของจังหวัดจึงมีศักยภาพในการแปรรูปทางอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ในการรักษาเสถียรภาพการเติบโตของภาคเกษตรกรรม พบว่า จังหวัดมีอัตราการเติบโตทางเกษตรกรรมเฉลี่ยที่ร้อยละ ๑๑.๘๑ ต่อปี ซึ่งสูงกว่าอัตราการเติบโต GPP โดยรวมของจังหวัด (เติบโตที่ร้อยละ ๕.๗) และสูงกว่าอัตราการเติบโต GPP ภาคเกษตรกรรมทั่วประเทศ (เติบโตที่ร้อยละ ๗.๓) จึงกล่าวได้ว่าภาคเกษตรกรรมมีศักยภาพในการพัฒนาให้เติบโตขึ้นเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของจังหวัด

หากพิจารณาถึงปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัด จะพบว่า พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดได้แก่ มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อย สัตว์เศรษฐกิจได้แก่ โคเนื้อ ไก่พื้นเมือง สุกร ฯลฯ อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิเคราะห์พบว่า จังหวัดมีผลผลิตต่อไร่ (Yield per Rai) ต่ำกว่าค่าผลผลิตต่อไร่ระดับประเทศอยู่มาก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผลิตภาพทางการเกษตร (Productivity) ให้เท่าเทียมกัน

พืชเศรษฐกิจสำคัญ

- ๑) ข้าว มีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด ๔,๓๑๙,๑๒๒ ไร่ แยกเป็น
 - ๑.๑) ข้าวนาปี ๓,๘๘๙,๗๐๑ ไร่ ผลผลิต ๑.๔ ล้านตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๔๑๕ กก.ต่อไร่
 - ๑.๒) ข้าวนาปรัง ๔๒๙,๔๒๑ ไร่ ผลผลิต ๒๖๓,๗๕๘ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๖๑๗ กก.ต่อไร่
- ๒) พืชไร่ มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด ๓,๗๓๖,๕๙๕ ไร่ แยกเป็น
 - ๒.๑) มันสำปะหลัง ๑,๖๗๑,๐๓๕ ไร่ ผลผลิต ๖.๔ ล้านตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๘๔๒ กก.ต่อไร่
 - ๒.๒) อ้อยโรงงาน ๖๑๐,๐๐๐ ไร่ ผลผลิต ๖ ล้านตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑๐,๐๐๐ กก.ต่อไร่
 - ๒.๓) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ๘๑๘,๗๖๙ ไร่ ผลผลิต ๖๓๐,๒๑๗ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๗๘๐ กก.ต่อไร่
 - ๒.๔) พืชไร่ชนิดอื่นๆ ๕๓๖,๗๙๑ ไร่

พืชเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดนครราชสีมา

รายการ	ข้าวนาปี	ข้าวนาปรัง	มันสำปะหลัง	อ้อย	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
พื้นที่ปลูก(ไร่)	๓,๘๘๙,๗๐๑	๔๒๙,๔๒๑	๑,๖๗๑,๐๓๕	๖๑๐,๐๐๐	๘๑๘,๗๖๙
ผลผลิต (ตัน)	๑,๔๓๑,๐๒๔	๒๖๓,๗๕๘	๖,๔๒๐,๙๑๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๓๐,๒๑๗
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	๔๑๕	๖๑๗	๓,๘๔๒	๑๐,๐๐๐	๗๘๐
ผลผลิตเฉลี่ยของประเทศ (กก./ไร่)	๔๐๔	๕๘๒	๒,๙๑๐	๑๐,๙๐๕	๖๕๐
ร้อยละของผลผลิตในประเทศ	๓.๘๗	๑๒๒.๘๗	๒๒.๙๕	๗.๕๒	๑๐.๗๕
ลำดับของประเทศ	๕	๑๒	๑	๔	๒

สรุปรายงานการใช้พื้นที่การในพื้นที่ประกอบกิจกรรมการเกษตร ปี 2555/56

จังหวัดนครราชสีมา

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ (ไร่)	การใช้พื้นที่ประกอบกิจกรรมการเกษตร (ไร่)								
		การเกษตร	นาข้าว	พืชไร่	พืชผัก	ไม้ดอก	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	ทุ่งหญ้า/ปศุสัตว์	แหล่งน้ำ/ประมง	อื่น ๆ
จังหวัดนครราชสีมา	306,316	8,767,501.75	4,147,304.75	3,450,639.00	62,463.67	13,860.00	150,568.50	188,862.00	79,651.24	130,678.71	543,473.88
1. แก้งสามนาง	5,999	168,603.00	78,419.00	87,742.00	135.00	-	1,194.00	202.00	-	911.00	-
2. ขามทะเลสอ	3,917	115,920.00	44,298.00	61,498.00	255.00	180.00	2,817.00	1,122.00	793.00	1,455.00	3,502.00
3. ขามสะแกแสง	7,059	167,556.00	122,960.00	26,834.00	5,078.00	-	4,599.00	3,005.00	1,908.00	464.00	2,708.00
4. คง	11,572	383,337.00	264,779.25	28,709.00	76.67	45.00	2,286.00	10,005.00	767.24	11,499.71	65,169.13
5. ครบุรี	12,578	464,296.75	104,885.00	327,547.00	3,648.00	277.00	3,577.50	9,974.00	173.00	228.00	13,987.25
6. จักราช	12,054	255,494.00	122,267.00	114,980.00	1,290.00	2.00	1,733.00	2,239.00	745.00	1,306.00	10,932.00
7. เฉลิมพระเกียรติ	4,727	121,112.00	48,690.00	31,138.00	1,619.00	24.00	5,772.00	10,076.00	3,002.00	791.00	20,000.00
8. ชุมพวง	13,192	321,655.00	226,456.00	49,253.00	1,008.00	-	6,310.00	18,568.00	2,634.00	4,902.00	12,524.00
9. โชคชัย	8,995	167,440.00	105,578.00	61,655.00	127.00	-	80.00	-	-	-	-
10. ตำบลดอน	21,713	785,101.00	276,478.00	457,688.00	17,069.00	1.00	7,902.00	-	-	2,550.00	23,413.00
11. เทพารักษ์	4,350	151,262.00	36,739.00	109,703.00	2,645.00	-	520.00	630.00	730.00	215.00	80.00
12. โนนแดง	3,713	79,285.00	71,074.00	895.00	60.00	-	311.00	1,070.00	-	4,490.00	1,385.00
13. โนนไทย	11,737	309,585.00	221,179.00	76,329.00	104.00	1.00	5,101.00	2,045.00	254.00	4,360.00	212.00
14. โนนสูง	17,863	333,573.00	323,277.00	4,533.00	1,315.00	-	2,070.00	706.00	15.00	632.00	1,025.00
15. ชำล้าย	3,866	74,770.00	58,993.00	9,100.00	24.00	-	208.00	102.00	835.00	1,074.00	4,434.00
16. ชำใหญ่	8,966	230,782.00	193,952.00	22,550.00	650.00	-	530.00	1,600.00	3,200.00	3,800.00	4,500.00
17. บ้านพลีนิม	2,779	93,695.00	50,187.00	42,523.00	-	-	-	-	-	-	985.00
18. ประทาย	11,605	306,338.00	248,863.00	1,270.00	287.00	5.00	1,082.00	5,956.00	8,336.00	17,715.00	22,824.00
19. ปักธงชัย	17,197	428,204.00	155,808.00	94,455.00	397.00	11,054.00	1,765.00	9,289.00	2,163.00	6,875.00	146,398.00
20. ปากช่อง	11,179	556,154.00	7,213.00	350,169.00	8,898.00	1,840.00	61,625.00	7,695.00	28,659.00	21,295.00	68,760.00
21. พระทองคำ	6,127	175,917.00	88,062.00	77,251.00	1,631.00	-	2,019.00	2,447.00	2,328.00	2,179.00	-
22. พนม	16,705	434,710.00	302,906.00	97,526.00	325.00	-	3,034.00	16,659.00	975.00	7,894.00	5,391.00
23. เมือง	14,753	214,087.00	128,912.00	70,462.00	3,663.00	57.00	324.00	669.00	793.00	-	9,207.00
24. เมืองยาง	5,041	141,439.00	128,121.00	391.00	-	-	251.00	2,115.00	-	561.00	10,000.00
25. ลำทะเมนชัย	4,928	166,433.00	85,560.00	49,296.00	-	30.00	8,844.00	-	5,500.00	17,203.00	-
26. รังน้ำเขียว	5,184	152,104.00	17,292.00	103,042.00	1,713.00	111.00	7,085.00	3,937.00	3,760.00	4,494.00	10,670.00
27. สีคิ้ว	12,918	579,528.00	105,485.00	380,603.00	3,034.00	49.00	7,336.00	19,902.00	4,937.00	3,576.00	54,606.00
28. สีลา	4,719	80,398.00	78,588.00	460.00	-	-	-	10.00	-	1,140.00	200.00
29. สูงเนิน	10,803	377,148.00	116,826.00	230,710.00	675.00	124.00	5,701.00	8,078.00	722.00	1,516.00	12,796.00
30. เสิงสาง	9,250	319,361.00	61,086.00	182,321.00	5,073.00	-	3,672.00	43,145.00	817.00	2,499.00	20,748.00
31. ทนอดมน	9,349	348,813.00	73,516.50	248,720.00	1,320.00	50.00	955.00	3,493.00	4,584.00	544.00	15,630.50
32. ห้วยแถลง	11,478	263,401.00	198,855.00	51,286.00	344.00	10.00	1,865.00	4,123.00	1,021.00	4,510.00	1,387.00

สัตว์เศรษฐกิจสำคัญ

สัตว์เศรษฐกิจสำคัญที่สร้างรายได้ในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ โคเนื้อ โคนม กระบือ ไก่เนื้อ/ไก่พื้นเมือง และสุกร มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ๒๑๖,๕๑๑ ครัวเรือน สัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขา ปศุสัตว์ ๖,๙๖๕ ล้านบาท

- ๑) โคเนื้อ (พันธุ์โคราชขาวกิว/ลูกผสม) ปริมาณผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓๗๗,๙๑๘ ตัว ราคาผลิต ๑๕,๐๐๔ บาท/ตัว ผลผลิตอันดับ ๑ ของประเทศ
- ๒) โคนม/น้ำนมดิบ ปริมาณผลิตโคนม ในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๙๗,๗๗๘ ตัว ปี ๒๕๕๓ ผลิตน้ำนมดิบ ๑๖๔,๐๕๓,๑๙๙ ลิตร ผลผลิตอันดับ ๒ ของประเทศ
- ๓) ไก่ (ไก่เนื้อ/ไก่พื้นเมือง) ผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒๖.๓๔๐ ล้านตัว ราคาผลิต ๗๖ บาท/ตัว ผลผลิตอันดับ ๔ ของประเทศ
- ๔) สุกร (สุกรขุน/พันธุ์) ปริมาณผลิตปี ๒๕๕๕ จำนวน ๔๐๘,๙๕๓ ตัว ราคาผลิต ๗,๙๕๒ บาท/ตัว ผลผลิตอันดับ ๕ ของประเทศ
- ๕) กระบือ ปริมาณผลิตเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๔๔.๒๙๕ ตัว ราคาผลิต ๑๗,๐๖๗ บาท/ตัว ผลผลิตอันดับ ๙ ของประเทศ

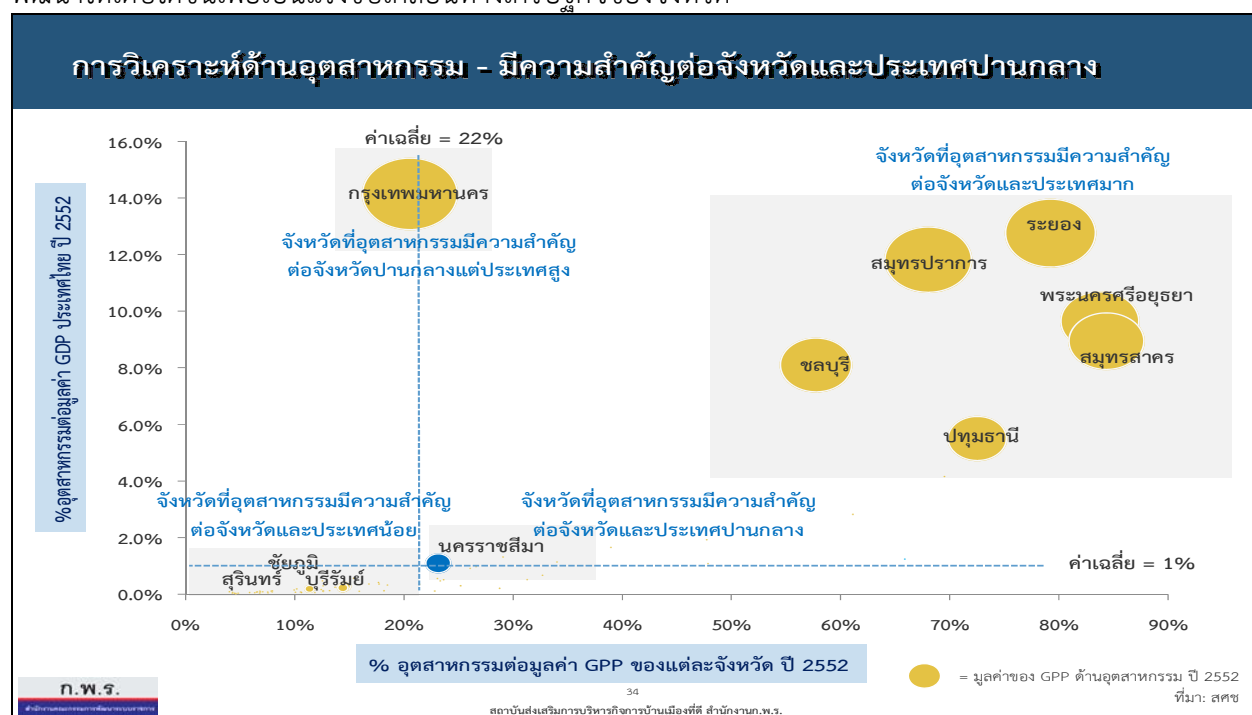
สัตว์เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัดนครราชสีมา

รายการ	โคเนื้อ	กระบือ	ไก่	สุกร	น้ำนมดิบ
ปริมาณผลผลิต (ตัว)	พันธุ์พื้นเมือง/ ลูกผสม		ไก่เนื้อ/ไก่ พื้นเมือง	สุกรขุน/สุกร พันธุ์	
- ปี ๒๕๕๑	๒๘,๕๙๗	๒๑,๙๙๐	๘๗,๗๕๐,๑๗๓	๒๑๗,๔๒๑	๑๑๒,๒๐๔,๘๓๒
- ปี ๒๕๕๒	๕๗,๑๔๐	๕,๕๙๓	๙๖,๐๐๒,๗๓๐	๕๑๘,๐๙๐	๑๑๘,๑๔๙,๗๗๐
- ปี ๒๕๕๓	๑๐๓,๘๓๘	๑๔,๖๐๓	๖๑,๖๔๖,๒๕๖	๓๑๗,๕๕๑	๑๖๔,๐๕๓,๑๙๙
- ปี ๒๕๕๕	๓๗๗,๙๑๘	๔๔,๒๙๕	๒๖,๓๔๐,๓๔๖	๔๐๘,๙๕๓	(โคนม ๙๗,๗๗๘ ตัว)
ราคา ณ แหล่งผลิต ปี ๒๕๕๓ (บาท/ตัว)	๑๕,๐๐๔	๑๗,๐๖๗	๗๖	๗,๙๕๒	๑๖.๓๓
ลำดับของประเทศ	๑	๙	๔	๕	๒
ร้อยละของประเทศ	๕.๙๗	๓.๕๗	๖.๘๖	๓.๗๒	๑๖.๙๒
ฟาร์มเลี้ยงมาตรฐาน	๔	-	๔๖๙	๔๒	(โคนม ๑๙๗)
โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน	๑๔		๑๗	๑๖	
อำเภอที่เลี้ยงมาก	ด่านขุนทด ประทาย ห้วยแถลง โนนสูง เมืองฯ	บัวใหญ่ ประทาย คง โนนแดง ปักธงชัย	สูงเนิน ปักธงชัย โชคชัย ปากช่อง หนองบุญมาก	ปากช่อง สูงเนิน สีคิ้ว โนนไทย ปักธงชัย	ปากช่อง พิมาย สูงเนิน สีคิ้ว ปักธงชัย

(๒) ด้านอุตสาหกรรม

ในการวิเคราะห์สัดส่วนมูลค่า GPP ด้านอุตสาหกรรมต่อมูลค่า GPP โดยรวมของจังหวัด และมูลค่า GPP ด้านอุตสาหกรรมของประเทศ พบว่ากิจกรรมทางอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมามีความสำคัญต่อจังหวัดและต่อประเทศในระดับปานกลาง

เสถียรภาพการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม พบว่า จังหวัดมีอัตราการเติบโตทางอุตสาหกรรมเฉลี่ยที่ร้อยละ ๗.๖๒ ต่อปี ซึ่งสูงกว่าอัตราการเติบโต GPP โดยรวมของจังหวัด (เติบโตที่ร้อยละ ๗.๘) และสูงกว่าอัตราการเติบโต GPP ภาคอุตสาหกรรมทั่วประเทศ (เติบโตที่ร้อยละ ๔.๘) ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการพัฒนาให้เติบโตขึ้นเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของจังหวัด

จังหวัดมีโรงงาน ๒,๖๒๒ โรง เงินลงทุน ๑๗๔,๒๐๔.๘๓ ล้านบาท คนงาน ๑๔๗,๓๘๕ คน ศักยภาพของอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาคืออุตสาหกรรมอาหาร เกษตร อโลหะ เครื่องจักรกล ขนส่ง เป็นต้น

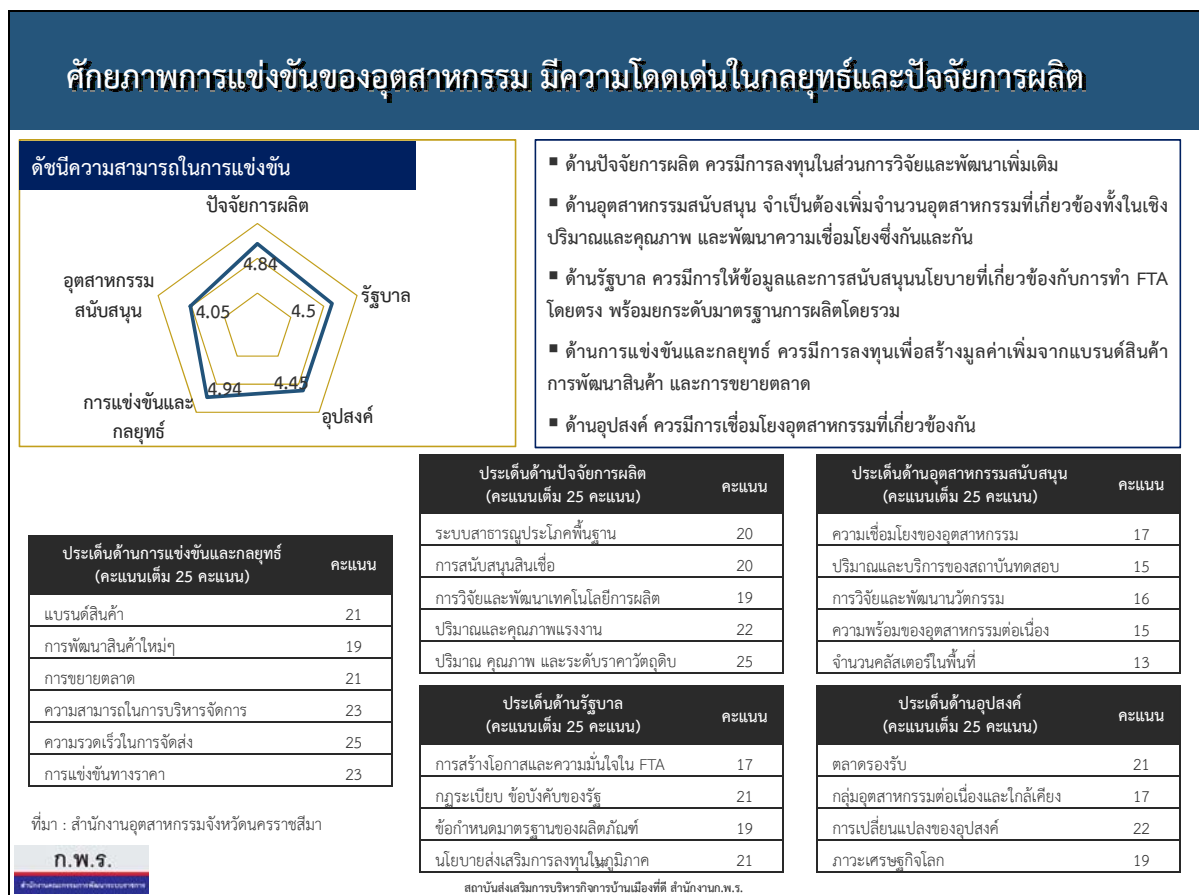
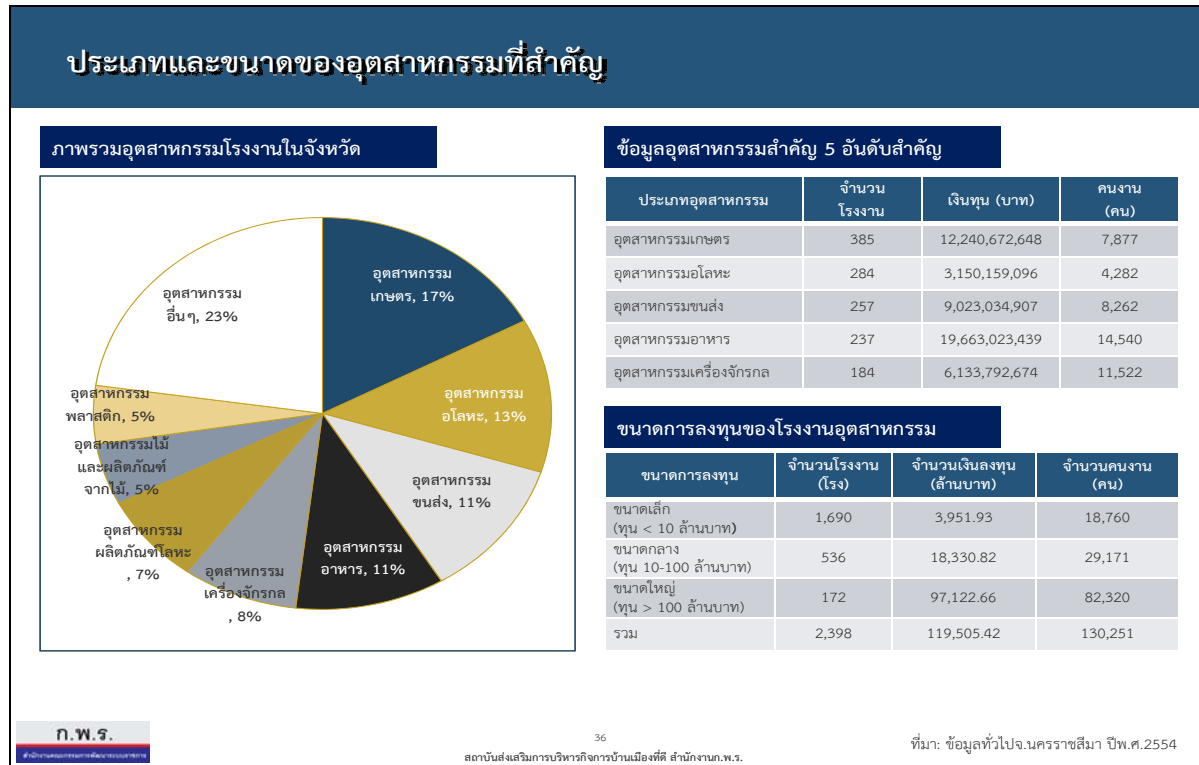
จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงาน แยกตามประเภทโรงงาน

จำพวก	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๒	๖๓๗	๑,๔๖๐.๗๐	๕,๐๕๒
๓	๑,๙๘๕	๑๗๒,๗๔๔.๑๓	๑๔๒,๓๓๓
รวม	๒,๖๒๒	๑๗๔,๒๐๔.๘๓	๑๔๗,๓๘๕

ขนาดการลงทุน

ขนาดการลงทุน	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
ขนาดเล็ก (เงินทุน < ๑๐ ล้านบาท)	๑,๗๓๔	๔,๒๔๖.๑๕	๑๘,๘๙๒
ขนาดกลาง (เงินทุน ๑๐-๑๐๐ ล้านบาท)	๖๒๘	๒๑,๓๓๖.๑๒	๒๙,๖๕๒
ขนาดใหญ่ (เงินทุน > ๑๐๐ ล้านบาท)	๒๖๐	๑๔๘,๖๒๒.๕๖	๙๘,๘๔๑
รวม	๒,๖๒๒	๑๗๔,๒๐๔.๘๓	๑๔๗,๓๘๕

ประเภทและขนาดของอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด

อุตสาหกรรมที่มีการลงทุน ได้แก่

๑) อุตสาหกรรมการเกษตร มีโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร จำนวน ๓๙๙ โรง เงินลงทุน ๑๑,๖๕๘.๖๓ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๗,๗๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒๒ ของโรงงานทั้งหมดซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๙ ร้อยละ ๐.๐๓ (ปี ๒๕๔๙ = ๓๙๘ โรง หรือร้อยละ ๑๗.๑๙ ของโรงงานทั้งหมด)

๒) อุตสาหกรรมขนส่ง มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการขนส่ง จำนวน ๒๙๒ โรง เงินลงทุน ๗,๔๙๕.๘๕ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๗,๓๓๗ คน ร้อยละ ๑๒.๖๐ ของโรงงานทั้งหมด มีการขยายตัวคงที่

๓) อุตสาหกรรมโลหะ มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับโลหะ จำนวน ๒๘๔ โรง เงินลงทุน ๓,๑๙๖.๙๖ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๔,๓๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๖ ของโรงงานทั้งหมด โดยอุตสาหกรรมโลหะมีการขยายตัวคงที่

๔) อุตสาหกรรมอาหาร มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหาร จำนวน ๒๒๙ โรง เงินลงทุน ๑๘,๓๘๒.๑๓ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๑๔,๙๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๘ ของโรงงานทั้งหมดโดยอุตสาหกรรมอาหาร มีการขยายตัวคงที่

๕) อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล มีโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องจักรกลจำนวน ๑๘๘ โรง เงินลงทุน ๖,๐๕๗.๙๓ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๑๑,๕๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๑ ของโรงงานทั้งหมดโดยอุตสาหกรรมอาหาร มีการขยายตัวคงที่

เขตประกอบการอุตสาหกรรม ได้แก่

๑. เขตอุตสาหกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ตั้ง ถนนทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ (บัวใหญ่-ชัยภูมิ) ต.โนนสำราญ อ.แก้งสนามนาง พื้นที่โครงการ ๕,๕๒๑ ไร่

๒. เขตประกอบการอุตสาหกรรม บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน) ที่ตั้ง ๙๙๙ ถนนมิตรภาพ กม. ๒๓๑ ต.นากลาง อ.สูงเนิน พื้นที่โครงการ ๑,๕๖๗ ไร่ ประกอบด้วยโรงงาน ๑๑ บริษัท

อำเภอที่มีการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ อ.เมืองฯ ๘๐๐ โรง เงินลงทุน ๔๕,๔๐๙.๒๗ ล้านบาท คนงาน ๕๐,๙๓๒ คน รองลงมา ได้แก่ อ.ปากช่อง ๓๕๙ โรง เงินลงทุน ๒๑,๓๔๐.๐๒ ล้านบาท คนงาน ๑๕,๘๓๑ คน อ.สูงเนิน ๑๓๓ โรง เงินลงทุน ๑๕,๙๓๕.๓๕ ล้านบาท คนงาน ๒๗,๔๖๗ คน อ.ด่านขุนทด ๑๒๖ โรง เงินลงทุน ๑๒,๙๒๒.๐๒ ล้านบาท คนงาน ๑,๘๓๗ คน ตามลำดับ

ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมามีความโดดเด่นในประเด็นด้านกลยุทธ์การแข่งขัน โดยเฉพาะด้านความเร็วในการจัดส่ง และประเด็นด้านปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะด้านปริมาณ คุณภาพ และระดับราคาของวัตถุดิบ อย่างไรก็ตามยังสามารถเพิ่มขีดศักยภาพการแข่งขันของตนเองได้ตามประเด็นดังต่อไปนี้

- ด้านปัจจัยการผลิต - ควรมีการลงทุนในส่วนการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติม
- ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน - จำเป็นต้องเพิ่มจำนวนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และพัฒนาความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรม
- ด้านรัฐบาล - ควรมีการให้ข้อมูลและการสนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการทำ FTA โดยตรง พร้อมยกระดับมาตรฐานการผลิตโดยรวม
- ด้านการแข่งขันและกลยุทธ์ - ควรมีการลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากตราสินค้า การพัฒนาสินค้า และการขยายตลาด
- ด้านอุปสงค์ - ควรมีการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกัน (Cluster)

(๓) ไหม ผลิตภัณฑ์ไหม และ OTOP

- การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม

จังหวัดนครราชสีมามีมูลค่าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไหมมากที่สุดในกลุ่มนครชัยบุรินทร์ โดยมีพื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมรวม ๒๑ อำเภอ จำนวน ๓,๗๙๐ ไร่ เกษตรกร จำนวน ๔,๖๒๕ ราย มูลค่าการจำหน่าย ๔,๒๐๓.๗๔๔ ล้านบาท มากที่สุดที่ อ.ปักธงชัย ๔,๑๐๗.๔๓๕ ล้านบาท รองลงมา อ.เมืองฯ ๔๑.๗๓๓ ล้านบาท อ.บัวลาย ๑๕.๖๘๒ ล้านบาท อ.จักราช ๕.๗๔๕ ล้านบาท อ.ห้วยแถลง ๕.๐๑๒ ล้านบาท อ.บัวใหญ่ ๕.๕๑๖ ล้านบาท ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไหมของจังหวัดนครราชสีมา

รายการ	นครราชสีมา
พื้นที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม (ไร่)	๓.๗๙๐
เกษตรกรผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม (ราย)	๔,๖๒๕
ผลผลิตเส้นไหม (ก.ก./ปี)	๔๕,๐๐๐
ราคาเส้นไหม (บาท/ก.ก.)	๑,๓๐๐ - ๑,๔๐๐
ผู้ผลิตผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ไหม(ราย)	๖๓๙
มูลค่าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหม (ล้านบาท)	๔,๒๐๓.๗๔๔

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๔

ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับดวงตรานกยูงพระราชทาน (พฤษภาคม ๒๕๕๒)

จังหวัด	ตรานกยูงพระราชทาน				รวม (ดวง)
	นกยูงสีทอง	นกยูงสีเงิน	นกยูงสีน้ำเงิน	นกยูงสีเขียว	
นครราชสีมา	๕๕	๔๘๐	๔,๔๖๕	-	๕,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา

โครงการพัฒนาหมู่บ้านผลิตภัณฑ์ไหมเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยว (Thai silk village) ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ จำนวน ๘ แห่ง มียอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไหมในปี ๒๕๕๕ ดังนี้

- ๑) บ้านหูล่งประดู่ ต.หูล่งประดู่ อ.ห้วยแถลง ยอดจำหน่าย ๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท
- ๒) บ้านดู่ ต.มือปัก อ.ปักธงชัย ยอดจำหน่าย ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- ๓) บ้านพงาดเหนือ ต.ขามสมบูรณ์ อ.คง ยอดจำหน่าย ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท
- ๔) บ้านแฝก-โนนสำราญ ต.สามเมือง อ.สีดา ยอดจำหน่าย ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท
- ๕) บ้านหนองช่องแมว ต.หันห้วยทราย อ.ประทาย ยอดจำหน่าย ๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท
- ๖) บ้านจะโป๊ะ ต.เมืองปัก อ.ปักธงชัย ยอดจำหน่าย ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- ๗) บ้านคิมมะอี ต.หนองหว้า อ.บัวลาย ยอดจำหน่าย ๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท
- ๘) บ้านกุดน้ำใส ต.ไพล อ.ลำทะเมนชัย ยอดจำหน่าย ๑,๔๖๐,๐๐๐ บาท

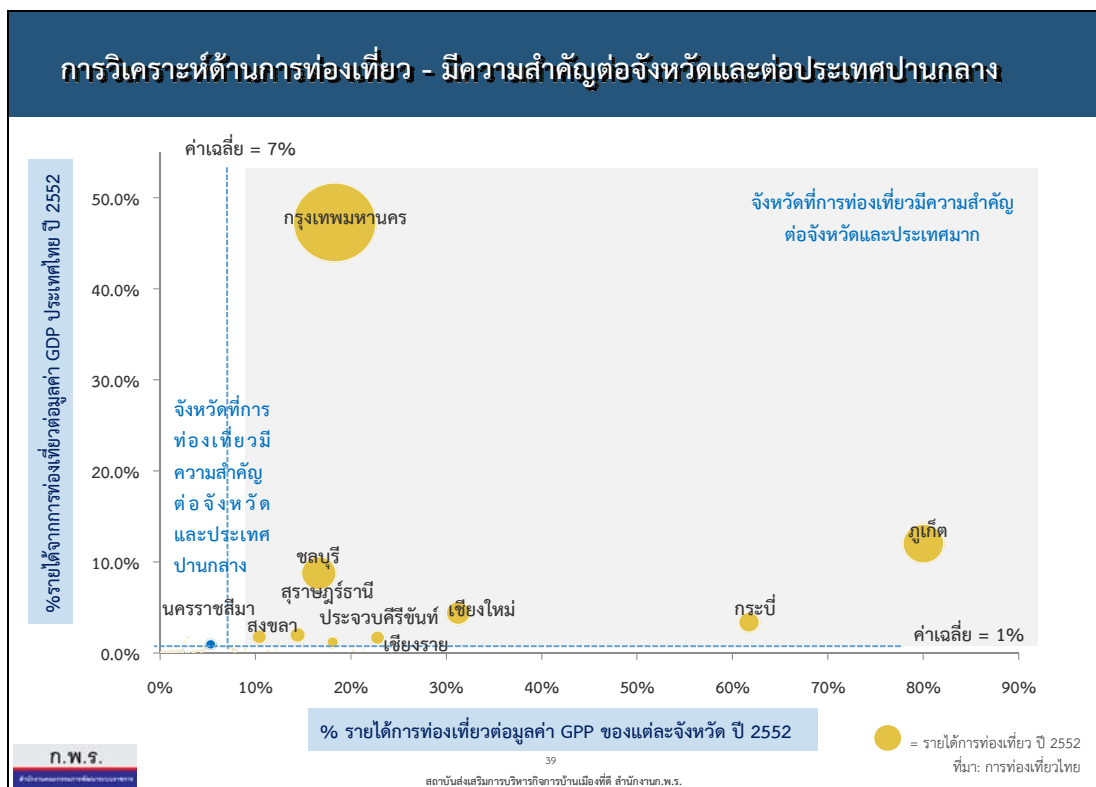
- ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

จังหวัดนครราชสีมาเป็นผู้ประกอบการที่ลงทะเบียน OTOP ได้แก่ ประเภทของใช้ จำนวน ๘๔๓ ราย ผ้า ๖๔๕ ราย อาหาร ๔๕๖ ราย สมุนไพร ๗๒ ราย และเครื่องดื่ม ๔๑ ราย รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๙๐๙.๔๓๔ ล้านบาท เฉลี่ย ๓ ปี ๑,๘๐๘.๖๐๗ ล้านบาท อำเภอที่จำหน่าย OTOP มากที่สุด ได้แก่ อ.ปักธงชัย รองลงมา ได้แก่ อ.เมืองฯ อ.โชคชัย อ.ปากช่อง อ.วังน้ำเขียว อ.ขามสะแกแสง ตามลำดับ

ในปี ๒๕๕๕ รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP จำแนกตามผู้ประกอบการ (๑)ชุมชน (๒) ผู้ผลิต รายเดียว (๓) SMEs พบว่า รายได้จากการจำหน่าย OTOP ทั้งในและต่างประเทศ รวม ๓ กลุ่ม เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๑๐๘.๖๐๕ ล้านบาท จำหน่ายในประเทศ ๑,๙๐๒.๓๘๑ ล้านบาท ต่างประเทศ ๑๑๖.๕๒๖ ล้านบาท สินค้าที่สร้างรายได้มากที่สุด ได้แก่ ผ้าเครื่องแต่งกาย ๑,๒๖๘.๙๘๘ ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ อาหาร ของใช้/ของ ตกแต่ง เครื่องดื่ม และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ตามลำดับ

(๔) ด้านการท่องเที่ยว

ในการวิเคราะห์สัดส่วนมูลค่ารายได้จากการท่องเที่ยวต่อมูลค่า GPP โดยรวมของจังหวัด และสัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวต่อรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศ พบว่ากิจกรรมทางการท่องเที่ยว ของ จังหวัดนครราชสีมามีความสำคัญต่อจังหวัดและต่อประเทศในระดับปานกลาง กล่าวคือ การท่องเที่ยวไม่ใช่จุดแข็งของจังหวัดนครราชสีมา

เมื่อพิจารณาสถิติที่สำคัญทางการท่องเที่ยว พบว่า จังหวัดนครราชสีมามีจำนวนนักท่องเที่ยวที่ ๕,๒๓๒,๙๔๐ ต่อปี กว่าร้อยละ ๙๘ ของนักท่องเที่ยวเป็นชาวไทย (นักท่องเที่ยวไทยจำนวน ๕,๑๒๔,๘๖๔ คน) และร้อยละ ๒ เป็นชาวต่างชาติ (๑๐๘,๐๗๖ คน) ยอดรวมของนักท่องเที่ยวคิดเป็นอันดับที่ ๖ ของประเทศ

ในด้านการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไทยมีค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนอยู่ที่ ๑,๖๓๘ บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนอยู่ที่ ๒,๗๙๒ บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนที่ ๑,๖๖๔ บาท หรือเป็นอันดับที่ ๔๕ ของประเทศ ด้านรายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดนครราชสีมาได้รับรายได้จากนักท่องเที่ยวไทยที่ ๘,๐๘๒ ล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ ๓๕๐ ล้านบาท รวมรายได้ ๘,๔๓๒ ล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นอันดับที่ ๑๓ ของประเทศ

จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน และรายได้จากการท่องเที่ยว สามารถวิเคราะห์ประเด็นทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาได้ดังนี้

- จังหวัดมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยวไทยเป็นหลัก นโยบายการท่องเที่ยวจึงควรอ้างอิงจากความต้องการ และสภาพเศรษฐกิจของไทย
- จังหวัดขาดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ จึงควรมีนโยบายด้านการประชาสัมพันธ์และการสร้างความตระหนักการท่องเที่ยวต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เพิ่มมากขึ้น
- จังหวัดมีจำนวนนักท่องเที่ยวอยู่ในอันดับ ๖ ของประเทศ แต่มีค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนต่ำมาก แสดงให้เห็นว่าจังหวัดยังขาดการสร้างมูลค่าจากแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และสินค้าจังหวัด

ประเมินความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว		
ปัจจัย	นักท่องเที่ยวไทย	นักท่องเที่ยวต่างประเทศ
ปัญหา	ประสบปัญหาเรื่องความไม่เชื่อสัตย์ของผู้ให้บริการในย่านแหล่งช้อปปิ้งและบริเวณแม่น้ำ ปัญหาความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาความสะอาด	ไม่เห็นว่าเป็นปัญหา
สถานที่พักผ่อน	■ ด้านคุณภาพ - 44% เห็นว่าพอใช้ ■ ด้านความสะอาด - 44% เห็นว่าพอใช้ ■ ด้านสุขอนามัยอาหาร - 46% เห็นว่าพอใช้ ■ 42% ไม่ออกความเห็น%	■ ด้านคุณภาพ - 59% เห็นว่าดี ■ ด้านความสะอาด - 55% เห็นว่าดี ■ ด้านสุขอนามัยอาหาร - 52% เห็นว่าดี ■ 25% ไม่ออกความเห็น
การขนส่ง	รถติดติด สามล้อ แท็กซี่ รถโดยสารประจำทาง รถสองแถว มีปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการ ความปลอดภัยและความสะอาด	ไม่เห็นว่าเป็นปัญหา

ก.พ.ร.

๔3

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สำนักงานก.พ.ร.

ที่มา: การท่องเที่ยวไทย

เมื่อสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาแล้วพบว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดยังคงประสบปัญหาเรื่องความไม่ซื่อสัตย์ของผู้ให้บริการ โดยเฉพาะในย่านแหล่งจับจ่ายใช้สอยและบริเวณลุ่มแม่น้ำ ปัญหาความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และปัญหาความสะอาดที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข ในด้านคุณภาพ ความสะอาด และสุขอนามัยของอาหารยังอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในด้านการขนส่ง นักท่องเที่ยวไทยยังมีความเห็นว่ารถตู้รถสามล้อ แท็กซี่ รถโดยสารประจำทาง รถสองแถวยังประสบปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการ ความปลอดภัยและความสะอาดที่ไม่ดีเท่าที่ควร

๓.๒ ด้านสังคม

๓.๒.๑ ตัวชี้วัดด้านสังคม

ข้อมูลตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (Inclusive Growth) พบว่าสัดส่วนคนจนร้อยละ ๑๔.๖๔ เป็นลำดับที่ ๒๖ ของประเทศ โดยสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศ (สัดส่วนคนจนร้อยละ ๑๓.๑๕) และสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน ร้อยละ ๑๔.๑๙ เป็นลำดับที่ ๒๒ ของประเทศ ต่ำกว่าเกณฑ์ประเทศ (สัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒๖) ตัวชี้วัดด้านการศึกษา โดยพิจารณาจากจำนวนปีการศึกษาค่าเฉลี่ยพบว่าอยู่ในเกณฑ์เดียวกับประเทศ คือ ๙.๑ ปี และค่า O-Net ของนักเรียน ม. ๓ เท่ากับร้อยละ ๓๕.๖๐ เป็นลำดับที่ ๕๕ ของประเทศ ต่ำกว่าเกณฑ์ของประเทศ ร้อยละ ๑๔.๔๐ (เกณฑ์ O-net ม. ๓ ของประเทศ ร้อยละ ๕๐)

ตัวชี้วัดสำคัญที่บ่งชี้ถึงผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายรายหัวภาครัฐสูงสุดด้านสุขภาพ คือ โรคเรื้อรัง ได้แก่ โรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง โดยพบว่า อุบัติการณ์ความชุกของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ๓,๒๑๐.๗๒ ต่อแสนประชากร ในกลุ่มอายุมากกว่า ๑๕ ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรองโรคร้อยละ ๗๐.๘๓ สามารถควบคุมระดับน้ำตาลได้ดีร้อยละ ๓.๑๙ ผู้ป่วยโรคแทรกซ้อน ได้รับการส่งต่อ ร้อยละ ๗๕.๑๔ สำหรับโรคความดันโลหิตสูงพบอุบัติการณ์ความชุก ๓,๔๗๙.๗๒ ต่อแสนประชากร สามารถควบคุมระดับความดันได้ดี ร้อยละ ๑๐.๒๐ ผู้ป่วย โรคแทรกซ้อน ได้รับการส่งต่อ ร้อยละ ๖๐.๑๐ นอกจากนี้ตัวชี้วัดที่บ่งชี้อุบัติการณ์ความเสี่ยงสูงและเป็นปัญหาการเข้าถึงบริการสุขภาพของมารดาคลอด คือ อัตราทารกตามต่อเกิดมีชีพ เท่ากับ ๖.๒ ต่อพันประชากร ระดับประเทศ เท่ากับ ๖.๘ ต่อพันประชากร

๓.๒.๒ คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามหมวดและตัวชี้วัด

- **ด้านสุขภาพดี** (คนไทยมีสุขภาพและอนามัยดี) พบว่าประชากรในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์ด้านสุขภาพดีโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่
 - (๑) เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวนาน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน ร้อยละ ๘.๑๘
 - (๒) คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีเพื่อคัดกรองความเสี่ยงต่อโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง ร้อยละ ๑.๘๐
 - (๓) คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น ร้อยละ ๐.๙๓
 - (๔) ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน ร้อยละ ๐.๘๕
 - (๕) เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม ร้อยละ ๐.๘๑
 - (๖) คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วันๆ ละ ๓๐ นาที ร้อยละ ๐.๓๖
 - (๗) เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค ร้อยละ ๐.๐๙

- **มีบ้านอาศัย** (คนไทยมีบ้านอาศัยและสภาพแวดล้อมเหมาะสม) ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่
 - (๑) ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ ร้อยละ ๐.๙๑
 - (๒) ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี ร้อยละ ๐.๓๘
 - (๓) ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ ร้อยละ ๐.๓๘
 - (๔) ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร ร้อยละ ๐.๒๘
 - (๕) ครอบครัวมีความอบอุ่น ร้อยละ ๐.๒๔
 - (๖) ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ ๐.๒๓
 - (๗) ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี ร้อยละ ๐.๒๐
 - (๘) ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี ร้อยละ ๐.๑๙
- **ฝึกฝนการศึกษา** (คนไทยมีการศึกษาที่เหมาะสม) ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่
 - (๑) เด็กจบการศึกษาบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มียานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ ร้อยละ ๒๔.๒๘
 - (๒) เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า ร้อยละ ๒.๓๗
 - (๓) เด็กอายุ ๓-๕ ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน ร้อยละ ๐.๒๗
 - (๔) คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ ร้อยละ ๐.๑๘
 - (๕) เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ร้อยละ ๐.๑๕
- **รายได้ก้าวหน้า** (คนไทยมีงานทำและมีรายได้) ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่
 - (๑) คนอายุมากกว่า ๖๐ ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ ร้อยละ ๖.๕๒
 - (๒) ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน ร้อยละ ๒.๒๓
 - (๓) คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้ ร้อยละ ๒.๐๙
 - (๔) คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ร้อยละ ๐.๓๑
- **ปลูกฝังค่านิยมไทย** (คนไทยประพฤติดีและมีคุณธรรม) ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่
 - (๑) คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ ๗.๑๘
 - (๒) คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา (ยกเว้นการดื่มเป็นครั้งคราว) ร้อยละ ๕.๖๑
 - (๓) คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน ร้อยละ ๑.๓๓
 - (๔) คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ร้อยละ ๐.๘๔
 - (๕) คนพิการ ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน หรือภาครัฐ ร้อยละ ๐.๔๕
 - (๖) คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน หรือภาครัฐ ร้อยละ ๐.๐๗

๓.๒.๓ รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (ย้อนหลัง ๓ ปี)

ปี	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนคน	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน (บาท/ปี)	รายได้เฉลี่ยบุคคล (บาท/ปี)
๒๕๕๕	๓๙๓,๖๐๕	๑,๔๓๘,๖๔๑	๒๒๔,๐๖๔	๖๑,๓๐๓
๒๕๕๖	๓๙๘,๖๓๕	๑,๔๔๑,๐๐๔	๒๓๕,๓๓๐	๖๕,๑๐๑
๒๕๕๗	๖๖๖,๐๕๕	๑,๙๗๖,๘๔๗	๒๓๑,๖๖๓	๗๘,๐๕๔
รวม	๑,๔๕๘,๒๙๕	๔,๘๕๖,๔๙๒	๖๙๑,๐๕๗	๒๐๔,๔๕๘

จากการสำรวจข้อมูลด้านรายได้ของประชาชนปรากฏว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๗ พบว่า มีแหล่งที่มาของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการประกอบอาชีพหลัก จำนวน ๑๖๗,๕๗๒ บาทต่อปี อาชีพรอง จำนวน ๓๐,๘๕๑ บาทต่อปี รายได้อื่น จำนวน ๑๘,๓๕๐ บาทต่อปี และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยครัวเรือนจากการปลูก เลี้ยง หาเอง จำนวน ๑๔,๘๘๙ บาทต่อปี

๓.๒.๔ รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี (ย้อนหลัง ๓ ปี)

ปี	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนคน	รายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือน (บาท/ปี)	รายจ่ายเฉลี่ยบุคคล (บาท/ปี)
๒๕๕๕	๓๙๓,๖๐๕	๑,๔๓๘,๖๔๑	๑๓๔,๗๘๙	๓๖,๘๗๘
๒๕๕๖	๓๙๘,๖๓๕	๑,๔๔๑,๐๐๔	๑๔๒,๓๖๖	๓๙,๓๘๔
๒๕๕๗	๖๖๖,๐๕๕	๑,๙๗๖,๘๔๗	๑๔๒,๑๔๑	๔๗,๘๙๑
รวม	๑,๔๕๘,๒๙๕	๔,๘๕๖,๔๙๒	๔๑๙,๒๙๖	๑๒๔,๑๕๓

จากการสำรวจข้อมูลด้านรายจ่ายของประชาชน ปรากฏว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๗ พบว่า มีแหล่งที่มาของรายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนจากภาระต้นทุนการผลิต จำนวน ๓๓,๕๒๙ บาทต่อปี อุปโภคบริโภคที่จำเป็น จำนวน ๖๖,๒๔๙ บาทต่อปี อุปโภคบริโภคที่ไม่จำเป็น จำนวน ๑๙,๘๐๗ บาทต่อปี และรายจ่ายเฉลี่ยครัวเรือนในการชำระหนี้สิน จำนวน ๒๒,๕๕๗ บาทต่อปี

๓.๒.๕ ระดับความสุขเฉลี่ย (ย้อนหลัง ๓ ปี)

ปี	ระดับความสุขของคนในครัวเรือนและหมู่บ้าน/ชุมชน
๒๕๕๕	๗.๘๒
๒๕๕๖	๗.๙๐
๒๕๕๗	๘.๐๒

ความสุข หมายถึง การรู้สึกดี มีความสุขกับชีวิต และอยากให้ความรู้สึกนั้นคงอยู่ไม่หายไป ซึ่งพิจารณาได้จากสิ่งที่ครัวเรือน และชุมชน มีอยู่ เป็นอยู่ และแทนค่าระดับความสุขด้วยตัวเลขระหว่าง ๐ – ๑๐พบว่า ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา มีแนวโน้มสูงขึ้น

๓.๒.๖ รายได้เฉลี่ย

อำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี สูงสุด ๑๐ ลำดับแรก

ที่	อำเภอ	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนคน	รายได้เฉลี่ย (บาท/คน/ปี)
๑	เมืองนครราชสีมา	๑๑๗,๒๑๕	๒๙๗,๑๒๒	๑๐๕,๑๗๔
๒	ปากช่อง	๔๘,๑๙๘	๑๓๖,๔๔๑	๘๓,๐๖๖
๓	บัวลาย	๖,๐๑๗	๒๐,๑๔๔	๘๓,๐๐๔
๔	สูงเนิน	๒๓,๓๐๙	๘๒,๓๖๖	๘๑,๒๒๓
๕	ปักธงชัย	๓๗,๒๖๓	๑๐๔,๑๖๒	๘๐,๒๐๕
๖	พิมาย	๓๓,๒๒๖	๙๖,๘๑๕	๗๙,๘๗๖
๗	ครบุรี	๒๔,๖๗๖	๗๘,๔๙๘	๗๙,๕๑๒
๘	ด่านขุนทด	๓๐,๒๖๙	๘๔,๐๐๑	๗๙,๒๗๓
๙	เทพารักษ์	๕,๘๒๕	๑๙,๑๖๔	๗๗,๕๓๐
๑๐	ชุมพวง	๒๑,๒๕๘	๖๖,๐๑๒	๗๕,๐๙๕

อำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ต่ำสุด ๑๐ ลำดับแรก

ที่	อำเภอ	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนคน	รายได้เฉลี่ย (บาท/คน/ปี)
๑	โนนสูง	๓๒,๐๓๖	๑๐๔,๑๘๒	๖๒,๓๙๗
๒	จักราช	๑๘,๓๘๐	๖๑,๙๓๑	๖๒,๖๒๔
๓	โนนไทย	๑๗,๐๐๔	๕๓,๘๕๑	๖๓,๙๕๙
๔	ห้วยแถลง	๑๘,๑๖๙	๕๓,๕๔๔	๖๔,๔๕๒
๕	เมืองยาง	๗,๑๘๒	๒๐,๗๖๓	๖๕,๒๙๓
๖	ประทาย	๑๘,๑๖๔	๕๕,๒๓๓	๖๕,๓๕๓
๗	ลำทะเมนชัย	๗,๙๒๙	๒๔,๕๒๔	๖๖,๘๑๓
๘	หนองบุญมาก	๑๕,๖๓๘	๕๑,๓๙๕	๖๗,๑๖๐
๙	แก้งสนามนาง	๘,๓๙๖	๓๓,๗๙๐	๖๗,๘๖๗
๑๐	บ้านเหลื่อม	๕,๒๖๔	๑๖,๔๔๐	๖๘,๗๖๔

ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี สูงสุด ๑๐ ลำดับแรก

ที่	อำเภอ	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนคน	รายจ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/ปี)
๑	เมืองนครราชสีมา	๑๑๗,๒๑๕	๒๙๗,๑๒๒	๖๗,๗๗๐
๒	ครบุรี	๒๔,๖๗๖	๗๘,๔๙๘	๖๔,๖๑๒
๓	ปากช่อง	๔๘,๑๙๘	๑๓๖,๔๔๑	๕๒,๕๓๓
๔	วังน้ำเขียว	๑๐,๒๐๓	๓๒,๗๗๖	๕๐,๖๐๓
๕	พิมาย	๓๓,๒๒๖	๙๖,๘๑๕	๕๐,๑๙๘
๖	เทพารักษ์	๕,๘๒๕	๑๙,๑๖๔	๔๙,๖๙๐
๗	ขามทะเลสอ	๗,๐๔๑	๒๓,๒๒๙	๔๗,๗๑๕
๘	ด่านขุนทด	๓๐,๒๖๙	๘๔,๐๐๑	๔๗,๐๙๙
๙	สูงเนิน	๒๓,๓๐๙	๘๒,๓๖๖	๔๖,๕๓๐
๑๐	ปักธงชัย	๓๗,๒๖๓	๑๐๔,๑๖๒	๔๖,๔๐๑

อำเภอที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี ต่ำสุด ๑๐ ลำดับแรก

ที่	อำเภอ	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนคน	รายจ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/ปี)
๑	ห้วยแถลง	๑๘,๑๖๙	๕๓,๕๔๔	๓๔,๙๒๙
๒	ขามสะแกแสง	๑๑,๙๐๓	๓๓,๘๐๑	๓๕,๕๘๔
๓	จักราช	๑๘,๓๘๐	๖๑,๙๓๑	๓๖,๙๕๕
๔	โนนไทย	๑๗,๐๐๔	๕๓,๘๕๑	๓๗,๐๗๗
๕	ประทาย	๑๘,๑๖๔	๕๕,๒๓๓	๓๗,๕๖๗
๖	โนนสูง	๓๒,๐๓๖	๑๐๔,๑๘๒	๓๘,๑๘๘
๗	ลำทะเมนชัย	๗,๙๒๙	๒๔,๕๒๔	๓๘,๘๕๙
๘	ชุมพวง	๒๑,๒๕๘	๖๖,๐๑๒	๓๘,๙๕๔
๙	แก้งสนามนาง	๘,๓๙๖	๓๑,๗๙๐	๓๙,๓๐๗
๑๐	เมืองยาง	๗,๑๘๒	๒๐,๗๖๓	๓๙,๕๐๘

จำนวนครัวเรือนตกเกณฑ์รายได้เฉลี่ยคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท (ย้อนหลัง ๓ ปี)

ปี	ครัวเรือนทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	
		ครัวเรือน	ร้อยละ
๒๕๕๕	๓๙๓,๖๐๕	๕,๑๒๙	๑.๓๐
๒๕๕๖	๓๙๘,๖๓๕	๒,๑๓๕	๐.๕๔
๒๕๕๗	๖๖๖,๐๕๕	๒,๐๙๒	๐.๓๑
รวม	๑,๔๕๘,๒๙๕	๙,๓๕๖	๐.๖๔

จากผลการสำรวจข้อมูล พบว่า ในปี ๒๕๕๗ จังหวัดนครราชสีมามีครัวเรือนที่ตกเกณฑ์รายได้เฉลี่ยน้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี จำนวน ๒๙ อำเภอ ๒,๐๙๒ ครัวเรือน และไม่มีครัวเรือนตกเกณฑ์รายได้จำนวน ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอครบุรี อำเภอพิมาย และอำเภอวังน้ำเขียว

จำนวนครัวเรือนตกเกณฑ์รายได้เฉลี่ยคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท สูงสุด ๑๐ ลำดับแรก

ที่	อำเภอ	ครัวเรือนทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	
			ครัวเรือน	ร้อยละ
๑	ด่านขุนทด	๓๐,๒๖๙	๓๑๓	๑.๐๓
๒	ปักธงชัย	๓๗,๒๖๓	๓๐๗	๐.๘๒
๓	โนนสูง	๓๒,๐๓๖	๒๒๑	๐.๖๙
๔	ประทาย	๑๘,๑๖๔	๑๖๓	๐.๙๐
๕	ปากช่อง	๔๘,๑๙๘	๑๖๐	๐.๓๓
๖	โนนไทย	๑๗,๐๐๔	๑๕๙	๐.๙๔
๗	ห้วยแถลง	๑๘,๑๖๙	๑๑๑	๐.๖๑
๘	หนองบุญมาก	๑๕,๖๓๘	๘๒	๐.๕๒
๙	บัวใหญ่	๒๓,๔๙๗	๘๐	๐.๓๔
๑๐	สูงเนิน	๒๓,๓๐๙	๖๘	๐.๒๙
รวม		๒๖๓,๕๔๗	๑,๖๖๔	๐.๖๓

จำนวนครัวเรือนตกเกณฑ์รายได้เฉลี่ยคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ต่ำสุด ๑๐ ลำดับแรก

ที่	อำเภอ	ครัวเรือนทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	
			ครัวเรือน	ร้อยละ
๑	โนนแดง	๖,๑๒๐	๑	๐.๐๑
๒	จักราช	๑๘,๓๘๐	๒	๐.๐๑
๓	แก้งสนามนาง	๘,๓๙๖	๕	๐.๐๖
๔	โชคชัย	๒๓,๔๙๓	๖	๐.๐๓
๕	คง	๑๘,๖๔๖	๑๐	๐.๐๕
๖	ขามสะแกแสง	๑๑,๙๐๓	๑๐	๐.๐๘
๗	เฉลิมพระเกียรติ	๗,๙๐๗	๑๑	๐.๑๔
๘	เสิงสาง	๑๖,๗๘๐	๑๓	๐.๐๘
๙	เทพารักษ์	๕,๘๒๕	๑๓	๐.๒๒
๑๐	บัวลาย	๖,๐๑๗	๑๔	๐.๒๓
รวม		๑๒๓,๔๖๗	๘๕	๐.๐๗

๓.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดนครราชสีมาประสบปัญหาจากภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนและเกิดความสูญเสียจากค่าใช้จ่ายภาครัฐในแต่ละปีสูงมาก เช่น ภัยแล้งฝนทิ้งช่วง และอุทกภัยในบางพื้นที่ พบว่า จังหวัดนครราชสีมามีการใช้จ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยในปี ๒๕๕๖ จำนวน ๖๑,๒๔๕.๑๐๓ ล้านบาท โดยในปี ๒๕๕๑ สูงสุดจำนวน ๕๑๕,๔๒๓.๙๘๖ ล้านบาท รองลงมาในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๓๖๐,๙๐๐.๐๗๘ ล้านบาท ปี ๒๕๕๒ จำนวน ๓๑๔,๓๐๕.๕๐๙ ล้านบาท ตามลำดับ

ข้อมูลการใช้จ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจังหวัดนครราชสีมา

งบประมาณ (บาท)					
ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖
๕๑๕,๔๒๓,๙๘๖	๓๑๔,๓๐๕,๕๐๙	๑๑๖,๒๔๓,๙๘๑	๓๖๐,๙๐๐,๐๗๘	๑๕๓,๖๗๗,๒๙๑ (ร้อยละ ๕๖.๙๘)	๖๑,๒๔๕,๑๐๓

แหล่งข้อมูล สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครราชสีมา

๓.๓.๑ ด้านทรัพยากรน้ำ

จังหวัดนครราชสีมามีโครงการชลประทานขนาดใหญ่ เชื่อมกักเก็บน้ำ ๕ โครงการ ได้แก่ เขื่อน ลำตะคอง เขื่อนลำพระเพลิง เขื่อนมูลบน เขื่อนลำแชะ เขื่อนลำประมาศ มีความจุน้ำ ๙๓๘.๑๒ ล้าน ลบ.ม. ปัจจุบันกักเก็บน้ำได้ปริมาณ ๔๘๙.๘๖ ล้าน ลบ.ม. คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๗ ซึ่งสถานการณ์น้ำในอ่างลดลงจากปีที่ผ่านมา (สภาพน้ำปีที่แล้วมีปริมาณ ๙๕๕.๗๘ ล้านลบ.ม.คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๘๒) อ่างเก็บน้ำลำแชะ ลำตะคอง มีภาวะวิกฤติมากที่สุด

นอกจากนี้ มีโครงการชลประทานขนาดกลาง ๒๒ แห่ง มีความจุ ๒๒๖.๗๓ ล้าน ลบ.ม. ปัจจุบันกักเก็บน้ำได้ ๑๑๖.๘๐ ล้านลบ.ม คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๒ ในขณะที่ปีที่ผ่านมาสามารถกักเก็บน้ำได้ ๒๑๘.๕๘ ล้าน ลบ.ม. คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๔๐

ตารางที่ ๑ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ เชื่อนักกเก็บน้ำ จำนวน ๕ โครงการ (ข้อมูล ณ ๘ ธ.ค. ๕๗)

ที่	เพื่อน	ความจุ (ลิ้น ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ (ลิ้น ลบ.ม.)	ร้อยละ	สภาพน้ำปีที่แล้ว		
					ปริมาณน้ำ (ลิ้น ลบ.ม.)	ร้อยละ	เพิ่ม-ลด (ลิ้น ลบ.ม.)
๑	เขื่อนลำตะคอง	๓๑๔.๔๙	๑๖๘.๗	๕๓.๖๔	๒๙๘.๗๗	๙๕.๐๐	-๑๓๐.๐๗
๒	เขื่อนลำพระเพลิง	๑๐๙.๖๓	๒๗.๗๙	๒๕.๓๕	๑๐๗.๘๐	๙๘.๓๓	-๘๐.๐๑
๓	เขื่อนมูลบน	๑๔๑.๐๐	๗๒.๑๒	๕๑.๑๕	๑๔๒.๒๓	๑๐๐.๘๘	-๗๐.๑๑
๔	เขื่อนลำแชะ	๒๗๕.๐๐	๑๕๙.๓๔	๕๗.๙๔	๓๐๑.๘๘	๑๐๙.๗๗	-๑๔๒.๕๔
๕	เขื่อนลำปายมาศ	๙๘.๐๐	๖๑.๙	๖๓.๑๖	๙๘.๒๐	๑๐๐.๒๐	-๓๖.๓๐
	รวม	๙๓๘.๑๒	๔๘๙.๘๖	๕๑.๖๗	๙๕๕.๗๘	๑๐๐.๘๒	-๔๕๙.๐๓

ตารางที่ ๒ โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน ๒๒ โครงการ

	อ่างเก็บน้ำ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	ร้อยละ	สภาพน้ำปีที่แล้ว		
					ปริมาณน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	ร้อยละ	เพิ่ม-ลด (ล้าน ลบ.ม.)
	รวม ๒๒ แห่ง	๒๒๖.๗๓	๑๑๖.๘๐	๕๑.๕๒	๒๑๘.๕๘	๙๖.๔๐	-๑๐๑.๗๘

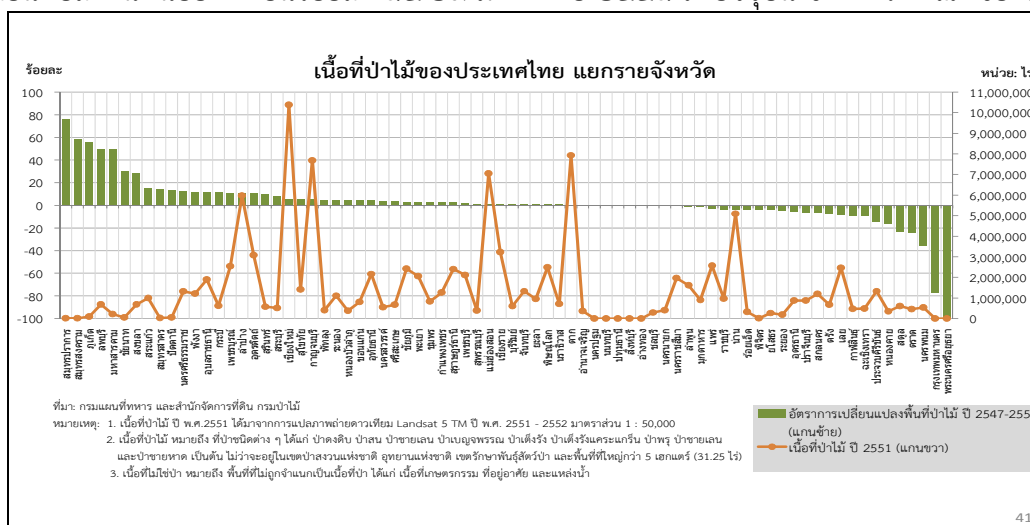
ที่มา: โครงการชลประทานจังหวัดนครราชสีมา

๒.๒ ปริมาณน้ำฝน (ค่าเฉลี่ยในรอบ ๓๐ ปี ประมาณ ๑,๐๗๑ มม./ปี)

- ปี ๒๕๕๓	จำนวน	๑,๓๘๖ มม./ปี
- ปี ๒๕๕๔	จำนวน	๑,๒๐๘ มม./ปี
- ปี ๒๕๕๕	จำนวน	๑,๐๕๔ มม./ปี
- ปี ๒๕๕๖	จำนวน	๑,๓๐๖ มม./ปี
- ปี ๒๕๕๗	จำนวน	๑,๐๔๘ มม./ปี

(๒) ด้านป่าไม้

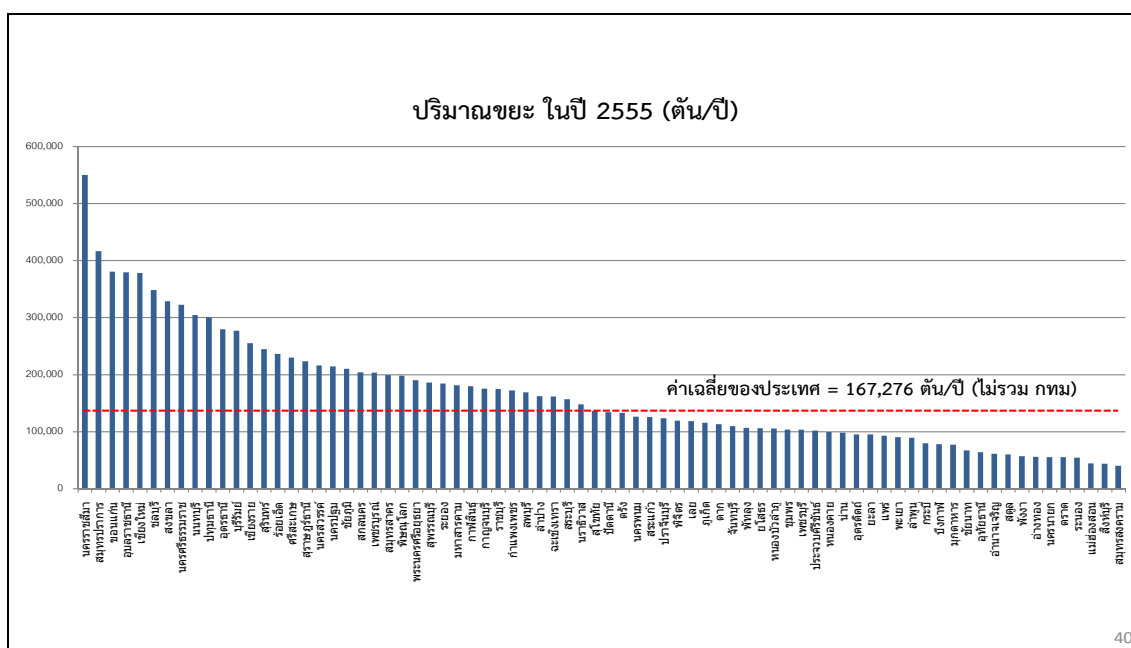
เนื่องจากตัวชี้วัดเรื่องการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม่มีข้อมูลไม่ชัดเจน จากการวิเคราะห์ข้อมูลของประเทศพบว่า จังหวัดนครราชสีมาพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด ๒,๒๙๗,๗๓๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๙๔ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ปัจจุบันมีสภาพป่าดิบสมบูรณ์เนื้อที่ประมาณ ๑,๒๔๓,๗๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่น้อย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒๙ มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ถึงปัจจุบัน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของประเทศ

(๓) ด้านขยะ

ตัวชี้วัดที่บ่งชี้ข้อมูลปัญหาสำคัญซึ่งมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต คือ ปริมาณขยะ โดยพบว่าจังหวัดนครราชสีมามีปริมาณขยะสูงที่สุดในประเทศ (ลำดับ ๑) จำนวน ๗๖๐,๘๒๕ ตัน/ปี โดยสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ๓.๒๘ เท่า (ประเทศ ๑๖๗,๒๗๖ ตัน/ปี

จังหวัดนครราชสีมาแบ่งออกเป็น ๓๒ อำเภอ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ๓๓๔ แห่ง แบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง เทศบาลตำบล ๘๕ แห่ง (รวมเทศบาล ๙๐ แห่ง) และ องค์การบริหารส่วนตำบล ๒๔๓ แห่ง โดยจากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครราชสีมาระหว่าง เดือนกันยายน- ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่า จังหวัดนครราชสีมามีปริมาณขยะ ๒,๒๖๔ ตันต่อวัน (ประมาณ ๘๒๖,๓๖๐ ตันต่อปี) โดยมี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ให้บริการเก็บขนจำนวน ๑๓๙ แห่ง (เทศบาล ๗๔ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๖๕ แห่ง) มีปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการเก็บขนรวม ๑,๑๗๓ตันต่อวัน หรือประมาณ ประมาณ ๔๒๘,๑๔๕ ตันต่อปี (ร้อยละ ๕๒ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น) โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำขยะมูลฝอยเข้าสู่สถานที่กำจัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาลของเทศบาลนครราชสีมา จำนวน ๓๒ แห่ง ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอจักราช อำเภอขามทะเลสอ อำเภอโชคชัย และอำเภอโนนสูง ประมาณ ๔๐๐ ตันต่อวัน แต่สามารถจัดการได้อย่างถูกหลักวิชาการประมาณ ๑๕๐ตันต่อวัน เนื่องจากข้อจำกัดของปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบมากเกินกว่าที่ออกแบบก่อสร้างไว้ (ออกแบบก่อสร้างไว้ที่ปริมาณขยะมูลฝอยเข้าสู่ระบบ ๒๓๐ ตันต่อวัน) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอปากช่อง อำเภอสีคิ้ว และอำเภอสูงเนิน บางส่วนขนไปกำจัดที่โรงงานปูนซิเมนต์ ทีพีไอ จังหวัดสระบุรี จำนวน ๘ แห่ง ปริมาณขยะโดยเฉลี่ยที่นำไปกำจัดที่โรงงานปูนซิเมนต์ ทีพีไอ ประมาณ ๑๑๐ ตันต่อวัน คิดเป็นปริมาณขยะที่มีการกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาลในจังหวัดนครราชสีมา ประมาณ ๒๖๐ตัน/วัน ประมาณ ๙๔,๙๐๐ ตันต่อปี (ร้อยละ ๑๑.๕ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น)และขยะมูลฝอยที่คัดแยกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ประมาณ ๔๕๖ ตันต่อวัน ประมาณ ๑๖๖,๔๔๐ ตันต่อปี คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน

ส่วนที่ ๔

การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัดนครราชสีมา

SWOT Analysis

จากการวิเคราะห์ในประเด็นทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนครราชสีมา ประกอบกับการสัมภาษณ์และการประชุมกลุ่มย่อย ทำให้สามารถสรุปจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) เพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดนครราชสีมาได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

- เป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจอาหารและพลังงานที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะข้าวและมันสำปะหลัง ที่เป็นพืชเพื่อการบริโภคและสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า (ด้านเกษตรกรรม)
- มีศูนย์พันธุ์ข้าวชุมชน เป็นแหล่งเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีที่เกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่าย ช่วยแบ่งเบาภาระปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกรและช่วยให้ถึงพันธุ์ข้าวคุณภาพดี (ด้านเกษตรกรรม)
- มีการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรที่มีเงินลงทุน ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท และอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ที่มีเงินลงทุน ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท (ด้านเกษตรกรรม – อุตสาหกรรม)
- ภาคการผลิตมีความแข็งแกร่งในด้านปริมาณ คุณภาพ และราคาวัตถุดิบ และด้านความรวดเร็วในการขนส่ง (ด้านอุตสาหกรรม)
- ภาคการผลิตมีการริเริ่มเพื่อร่วมมือกับสถาบันการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิต และการเตรียมบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในอนาคต (ด้านอุตสาหกรรม)
- สถานประกอบการอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภูมิภาคอินโดจีน และเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมน้อย (ด้านอุตสาหกรรม)
- จังหวัดมีความแข็งแกร่งในด้านการศึกษา ชีวิตครอบครัวและชุมชน และสภาพสังคมสิ่งแวดล้อม อยู่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ด้านสังคม)
- จังหวัดมีความปลอดภัยสูง เนื่องจากสถิติคดีอาชญากรรมและยาเสพติดต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ถึง ๓ เท่า (ด้านสังคม)
- มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าดึงดูดใจ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวธรรมชาติ (อุทยานแห่งชาติ เขื่อน) และการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ (ปราสาทหินพิมาย) และการท่องเที่ยวันทนาการ (ฟาร์ม, ไร่) (ด้านการท่องเที่ยว)
- ชุมชนและองค์กรภาครัฐมีการร่วมมือเพื่อพัฒนาสินค้าและยกระดับมาตรฐานสินค้า OTOP อย่างต่อเนื่อง (ด้านการท่องเที่ยว)
- ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญและต้องการร่วมมือกันเพื่อบริหารจัดการและจัดสรรทรัพยากรแหล่งน้ำ (ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

จุดอ่อน (Weakness)

- ภาคเกษตรกรรมยังมีผลิตภาพต่อไร่ยังต่ำกว่าระดับค่าเฉลี่ยของประเทศ แสดงถึงการขาดผลิตภาพทางการเพาะปลูก (Productivity) (ด้านเกษตรกรรม)
- คนรุ่นใหม่ขาดความตระหนักในสำคัญของอาชีพเกษตรกรรม และหันไปประกอบอาชีพกลุ่มการให้บริการ ทำให้มีจำนวนแรงงานภาคเกษตรกรรมลดลงอย่างต่อเนื่อง (ด้านเกษตรกรรม)
- ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในหน้าแล้ง การพัฒนาพื้นที่ชลประทานอยู่ในลักษณะการจัดการปริมาณน้ำในฤดูฝนเท่านั้น ส่วนฤดูแล้งไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ นอกจากนี้ขนาดของแหล่งน้ำในชุมชนมีไม่เพียงพอต่อการผลิต (ด้านเกษตรกรรม)
- มีพื้นที่ดินเค็มกระจายในวงกว้าง มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เนื้อดินเป็นทราย ดินตื้น มีปัญหาการดูดซับน้ำและแร่ธาตุ เพราะใช้ประโยชน์ติดต่อกันยาวนานโดยไม่มีการปรับปรุงดิน และมีการใช้ปุ๋ยเคมีอย่างต่อเนื่อง (ด้านเกษตรกรรม)
- เส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ยังไม่พร้อม ขาดการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต ศูนย์และรวบรวมกระจายสินค้า รวมถึงมีปัญหากฎระเบียบและเอกสารที่ทำให้การดำเนินการขนส่งเป็นไปด้วยความล่าช้า (ด้านอุตสาหกรรม)
- แรงงานในภาคอุตสาหกรรมขาดแคลน เนื่องจากคนย้ายไปในการให้บริการ และมีทัศนคติต่อการเลือกงานสูงขึ้น ต้องจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทดแทน (ด้านอุตสาหกรรม)
- การวางผังเมืองแบบใหม่มีการจำกัดพื้นที่อุตสาหกรรม ทำให้ไม่สามารถขยายตัวสถานประกอบการและโรงงานได้ (ด้านอุตสาหกรรม)
- ภาคการผลิตขาดปัจจัยด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน โดยขาดอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และขาดด้านการรวบรวมองค์ความรู้ การสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า (ด้านอุตสาหกรรม)
- การท่องเที่ยวยังไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงสูงได้ และผลประโยชน์การท่องเที่ยวมีข้อตำหนิเกี่ยวกับความไม่สะอาด ความไม่ซื่อสัตย์ของการให้บริการ และความไม่สะดวกสบายของบริการขนส่งภายในจังหวัด (ด้านการท่องเที่ยว)
- การท่องเที่ยวยังไม่พัฒนาศักยภาพได้เต็มรูปแบบ เพราะขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ขาดการประสานและสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกับจังหวัดอื่นๆ และกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง จึงยังไม่เป็นที่รู้จักต่อชาวต่างชาติที่เป็นเป้าหมายการประชาสัมพันธ์และการสร้างรายได้ (ด้านการท่องเที่ยว)
- การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อรับข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ ทั้งที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม (ด้านสังคม)
- แม้จะมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพหลายแห่ง ประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ แต่ยังคงขาดการต่อยอดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา ทำให้เกิดแรงงานขาดทักษะ มากกว่าแรงงานเชี่ยวชาญทักษะที่จะช่วยสร้างมูลค่าการผลิตและสร้างรายได้มากขึ้น (ด้านสังคม)
- ประสบปัญหามลภาวะและของเสียจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคประชาชน โดยส่วนที่ได้รับผลกระทบจากมลภาวะสูงสุดคือพื้นที่แถบลุ่มน้ำ คู คลองในเมือง (ทรัพยากรธรรมชาติ)

โอกาส (Opportunities)

- ความนิยมเกษตรอินทรีย์ที่ผู้บริโภคซื้อผลผลิตอินทรีย์มากขึ้นและส่งผลกระทบต่ออุปสงค์เปลี่ยนวิถีการเกษตรจากเกษตรเคมีสู่เกษตรปลอดสารพิษ ซึ่งช่วยลดสารเคมี ลดต้นทุน และสร้างมูลค่าเพิ่มแก่เกษตรกร และช่วยให้เกษตรกรมีสุขภาพที่ดีขึ้น (ด้านเกษตรกรรม)
- รัฐสนับสนุนการยกระดับผลผลิตสู่มาตรฐาน GAP ทำให้ส่งขายต่อห้างสรรพสินค้าชั้นนำในราคาสูงได้ (ด้านเกษตรกรรม)
- การก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะก่อให้เกิดการไหลเวียนของแรงงาน เงินทุน และปัจจัยการผลิตระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน นำมาซึ่งบริบทการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ พร้อมกับช่วยลดต้นทุน โดยการย้ายฐานการผลิต หรือรับเอาวัตถุดิบจากแหล่งที่มีต้นทุนถูกกว่า (ด้านเกษตรกรรม – อุตสาหกรรม)
- โครงการ Food Valley ที่จะเป็นศูนย์วิจัยพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป พร้อมทั้งการผลิตสินค้าและโรงงานต้นแบบ (ด้านอุตสาหกรรม)
- การสร้างทางรถไฟความเร็วสูงเพื่อประหยัดต้นทุนโลจิสติกส์และขยายตลาดสู่ทั่วภูมิภาค (ด้านเกษตรกรรม)
- ยุทธศาสตร์ของกรมการท่องเที่ยว ที่มุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานด้านบริการ ความปลอดภัยและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น (ด้านการท่องเที่ยว)
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการเชื่อมโยงจุดท่องเที่ยวเส้นทางอารยธรรมขอมจากปราสาทหินพิมายของจังหวัดสุรินทร์วัดในประเทศกัมพูชา (ด้านการท่องเที่ยว)
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการไหลเวียนของนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านสู่ประเทศไทย (ด้านการท่องเที่ยว)
- นโยบายแรงงานขั้นต่ำ ที่จะช่วยเพิ่มรายได้และยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ (ด้านสังคม)
- นโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีที่มีมาต่อเนื่อง และนโยบาย ๑ Child ๑ Tablet ที่หากมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ควบคู่กัน จะช่วยสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพได้ (ด้านสังคม)
- นโยบายการเพิ่มเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง ราคาถูกและมีความครอบคลุมทั่วถึง (สังคม)
- นโยบายการรณรงค์เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมสีเขียวที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

อุปสรรค (Threats)

- ประสบปัญหาภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง ทั้งน้ำแล้งและน้ำท่วม ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าภาคเกษตรกรรม (ด้านเกษตรกรรม)
- ข้อจำกัดทางกฎหมายของภาครัฐยังไม่เอื้อต่อการค้าระหว่างประเทศ (ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมันสำปะหลัง) เช่น การคิดอัตราภาษีแอลกอฮอล์ในอัตราภาษีสุรา (ด้านเกษตรกรรม)
- การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non tariff barrier) จากต่างประเทศเช่น มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสุขภาพอนามัย ซึ่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าสำคัญประเภทสินค้าเกษตรแปรรูป (ด้านเกษตรกรรม – อุตสาหกรรม)
- นโยบายการขึ้นอัตราแรงงานขั้นต่ำของรัฐบาล ซึ่งหากขาดการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของแรงงานในอัตราที่เท่าเทียมกัน จะทำให้เกิดสถานะสินค้าแพงและไร้คุณภาพ (ด้านอุตสาหกรรม)
- การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะมีการแข่งขันด้านแรงงานขาดทักษะ (unskilled) ราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน ในขณะที่ประเทศไทยจะเสียเปรียบจากการมีแรงงานขาดทักษะ ในอัตราค่าจ้างที่สูงกว่า (ด้านอุตสาหกรรม)
- โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามเมืองและด่านชายแดนยังไม่เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปัจจุบันมีเส้นทางหลักสำหรับขนส่งสินค้าออกต่างประเทศได้เพียงเส้นทางเดียว โดยใช้ถนนมิตรภาพผ่านนครราชสีมา ไปสู่ท่าเรือน้ำลึกชายฝั่งทะเลตะวันออก พื้นที่ที่อยู่ลึกเข้าไปตอนในของภาคต้องขนส่งอ้อมผ่านจังหวัดนครราชสีมา (ด้านอุตสาหกรรม)
- ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวขาดการส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวที่เป็นระบบ ขาดการเชื่อมโยงโครงข่ายการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน (ด้านการท่องเที่ยว)
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจนำมาซึ่ง ปัญหาแรงงานต่างด้าวในส่วนที่เป็นแรงงานผิดกฎหมาย มีคุณภาพชีวิตต่ำ ก่อให้เกิดโรคระบาด และปัญหาอาชญากรรมตามมา (ด้านสังคม)

สรุป
จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค การพัฒนา
(ที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ (๒๓๙,๑๙๙ ล้านบาท) ๒. สภาพภูมิประเทศ/ภูมิอากาศเหมาะสมเกษตรกรรม ๓. เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมชั้นดี เช่น หุ้งสัมฤทธิ์ ๔. เป็นแหล่งปลูกมันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ขนาดใหญ่ในภาคอีสาน ๕. มีแหล่งฟาร์มปศุสัตว์ขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ ได้แก่ โคเนื้อ ไก่ สุกร ๖. เป็นประตูอีสาน มีโครงข่ายถนนทั่วถึงในจังหวัดและเชื่อมสู่ภาคอีสาน และเชื่อมโยงกับกลุ่ม GMS โดยมีถนน EWEC เชื่อมถึงเวียดนาม และมีจุดค้าขายกับเพื่อนบ้าน รอบทิศ เชื่อมโยงนครชัยบุรีรินทร์ ถึงด่านช่องจอม อ.กาบ ๗. เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น CP เบทาโกร คาร์กิล โรงงานแป้งมัน สงวนวงษ์ โรงสีข้าวเจียแม็ง โรงงานน้ำตาลวังขนาย ฯลฯ ๘. มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และเงินลงทุนสูง (นิคมนวนคร, นิคมอุตสาหกรรมภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ, เขตอุตสาหกรรมสุรนารี) ๙. มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเขาใหญ่มรดกโลก และแหล่งอากาศบริสุทธิ์วังน้ำเขียว ๑๐. มีแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และอารยธรรม (อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ปราสาทหินพิมาย พิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหิน) ๑๑. มีแหล่งท่องเที่ยว/OTOPมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (ผ้าไหม ปักธงชัย หมี่โคราช เครื่องปั้นดินเผา ด่านเกวียน) ๑๒. เป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทน พลังงานสะอาดขนาดใหญ่ ในอาเซียน (โรงไฟฟ้าหมุนกลับลำตะคอง / กังหันลม/ พลังงานแสงอาทิตย์) ๑๓. มีเกลือหินสำรอง แร่โปแตส แร่เหล็กจำนวนมาก ๑๔. แรงงานกลุ่มวิชาชีพสำคัญมีศักยภาพสูง เช่น แพทย์ พยาบาล วิศวกร ฯลฯ ๑๕. มีหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง/ภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ อปท. ในพื้นที่จำนวนมาก	๑. มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจสูง (GPP/capita = ๙๕,๑๙๓ บาท/ปี) ประชาชนร้อยละ ๑๔.๖๔% ยากจน ขาดโอกาสทางการศึกษาและการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข ๒. แรงงานไร้ฝีมือ ผลิตภาพแรงงานต่ำ ๓. ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรกรรม ขาดระบบชลประทานที่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร การผลิตและการอุปโภค-บริโภคต้องขึ้นกับธรรมชาติ (น้ำฝน) ๔. มีพื้นที่ดินเค็ม และมีแนวโน้มแพร่กระจายสูง ๕. ขาดการนำเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ๆมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ๖. ขาดการบริหารจัดการพื้นที่เพาะปลูกที่เหมาะสม ๗. ทรัพยากรป่าลดลง เสื่อมโทรม มีการบุกรุกทำลาย ๘. มีการบุกรุกที่ดิน/ล่องลำลำนน้ำและแหล่งน้ำธรรมชาติ ๙. พื้นที่เกษตรอุตสาหกรรมห่างไกลจาก Gate Way (ESB) ทำให้เสียเปรียบค่าขนส่งอุตสาหกรรมส่งออก ๑๐. แหล่งท่องเที่ยวไม่ดึงดูดนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวไม่แน่นอน ๑๑. ขาดศูนย์กระจายสินค้าและจุดขนถ่ายสินค้า ๑๒. ประชาชนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อรับข้อมูลข่าวสารในระดับต่ำ ๑๓. หน่วยงานภาครัฐขาดการบูรณาการทรัพยากร และเชื่อมโยงการทำงานเชิงยุทธศาสตร์

โอกาส	อุปสรรค
๑. รัฐบาลสนับสนุนโครงการโครงสร้างคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ (กรอบ๒ ล้านล้านบาท) เป็นโอกาสให้เกิดความเชื่อมั่นในการค้าการลงทุนทั้งใน-ต่างประเทศ ๒. นโยบายการเปิดการค้าเสรีทางการค้ากับกลุ่มประเทศอาเซียนและประเทศอื่นๆ ๓. รัฐบาลสนับสนุนการยกระดับผลผลิตสู่มาตรฐาน GAP และความนิยมเกษตรออร์แกนิก ทำให้ลดการใช้สารเคมี ลดต้นทุน และสร้างมูลค่าเพิ่มแก่เกษตรกร ๔. มีความชัดเจนของนโยบาย/แนวปฏิบัติในการบูรณาการแผนงาน/โครงการ/งบประมาณ Function-Area ๕. นโยบายลดการพึ่งพาพลังงานจากภายนอกและส่งเสริมการใช้แก๊สโซฮอลล์ เพิ่มโอกาสการผลิตพืชพลังงานทดแทน เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ๖. ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นอุตสาหกรรมแปรรูป-สร้างสรรค์ จึงเป็นโอกาสการแข่งขันทางเศรษฐกิจระดับ SML และการลงทุนจากต่างชาติ ๗. ข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น และไทย-อนุภาคลุ่มน้ำโขง ก้าวหน้าดี จะเปิดโอกาสด้านการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว ๘. การขยายโอกาสการศึกษา ๑๒ ปี จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของคนและแรงงานของภาคและประเทศ ๙. โรงพยาบาลศูนย์เตรียมเข้าสู่ความเป็นเลิศ สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย	๑. การแข่งขันการตลาดสินค้าจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ข้าวหอมมะลิ เส้นไหม/ผลิตภัณฑ์ไหม (ประเทศพม่า เวียดนาม จีน ฯลฯ) ๒. ข้อจำกัดด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ระหว่างประเทศที่ย่างยากซับซ้อน ไม่เอื้ออำนวยต่อการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว ๓. FTA ประเทศต่างๆ เช่น ออสเตรเลีย ทำให้เกษตรกรปรับตัวอย่างรวดเร็ว ๔. ภาวะแปรปรวนของภัยธรรมชาติ ทำให้การผลิตทางการเกษตรเสียหาย ๕. ความไม่ปลอดภัยจากการย้ายฐานยาเสพติดมาชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใช้เส้นทางในพื้นที่จังหวัดในการลำเลียงยาเสพติด ๖. โรคติดต่อกลับซ้ำ (News) จากการเคลื่อนย้ายแรงงานและหญิงบริการจากเพื่อนบ้าน ๗. สินค้าราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จีน เวียดนาม แย่งไทยตลาดมากขึ้น ๘. การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้ง ทำให้นโยบายไม่ต่อเนื่อง ขาดการประเมินผล

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (SO-WT)

๑. ยุทธศาสตร์เชิงรุก (มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็งและปัจจัยภายนอกมีโอกาสพัฒนา - Strength & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีศักยภาพการพัฒนาสูง เนื่องจากกลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็งภายในตนเองและเป็นประเด็นที่ได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยภายนอก ได้แก่

๑) การเป็นตัวกลางเพื่อการรวบรวมและกระจายสินค้า เนื่องจากกลุ่มจังหวัดมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมต่อการเป็นศูนย์กลางการรวบรวมและกระจายสินค้า อยู่ตรงกลางระหว่างวัตถุดิบและการตลาดที่หลากหลาย สามารถเชื่อมโยงต้นทางและปลายทางของสินค้าหลายประเภทได้อย่างสะดวก อีกทั้งปัจจัยภายนอกยังให้ความสำคัญกับต้นทุนค่าขนส่งเป็นอย่างมาก

๒) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารปลอดภัยเพื่อเป็นครัวของโลก เนื่องจากมีศักยภาพสูงในการเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศ นโยบายของภาครัฐให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเป็นอาหาร ภายใต้นโยบาย “ครัวไทย ครัวโลก” จึงมีการสนับสนุนนโยบายนิคมอุตสาหกรรม Food Valley โดยนำ Model จากประเทศเนเธอร์แลนด์มาประยุกต์ในการพัฒนาคลัสเตอร์กลุ่ม Product Champion เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด โคเนื้อ ไก่ และสุกร โดยประสาน/สนับสนุน/ร่วมมือกับภาครัฐกิจเอกชนในการพัฒนาให้จังหวัดเป็นผู้นำในด้านการผลิต แปรรูป และการตลาดแบบครบวงจร

๓) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเป็นจุดขายการท่องเที่ยว เนื่องจากมีเขาใหญ่ซึ่งเป็นมรดกโลกและมีมูลค่าสูง รวมถึงเส้นทางการท่องเที่ยวเมืองที่มีอากาศบริสุทธิ์ เช่น วังน้ำเขียว เชื่อมต่อไปถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติใน อ.เสิงสาง ครบุรี นอกจากนี้ยังรวมถึงการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์แบบครบวงจร กระแสการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๔) อุตสาหกรรมผ้าไหมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานการผลิตสินค้าที่มีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการคาดหวังว่าจะเป็นสินค้าที่มีศักยภาพในการพัฒนาในอนาคต และกลุ่มจังหวัดมีฐานการผลิตผ้าไหมที่ได้รับการยอมรับระดับสากลอยู่หลายแห่ง จึงควรได้รับการสนับสนุนเชิงพื้นที่ให้เกิดการพัฒนาอย่างเหมาะสมต่อไป

๕) อุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจากพืช การจัดหาพลังงานสำหรับความต้องการในอนาคตเป็นประเด็นที่กำลังได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากพืชไร่ เช่น อ้อย และมันสำปะหลัง ซึ่งกลุ่มจังหวัดเป็นฐานการผลิตพืชดังกล่าว มีพื้นที่เพาะปลูกอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการแปรรูปเพื่อการผลิตต่อเนื่องในเชิงอุตสาหกรรมอยู่แล้ว

๖) การปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐานในระดับสากล กลุ่มจังหวัดมีฐานการผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมาตรฐานสูง อยู่ที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และได้มีการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้ด้านการเกษตรและผจญภัย ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน

๗) กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูง กลุ่มยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าสูง ต้องการแรงงานที่มีทักษะ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดหลายระดับ ซึ่งกลุ่มจังหวัดมีตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนแกนอุตสาหกรรมหลักของประเทศ (Industrial Corridor) อยู่ในระยะไม่ห่างจากภาคมหานครซึ่งเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งระดับโลกและเป็นศูนย์กลางค้าและวิจัยในระดับสากลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเองก็มีสถาบันการศึกษาที่สามารถผลิตบุคลากรทักษะสูงที่สามารถตอบสนองความต้องการแรงงานของอุตสาหกรรมกลุ่มดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

๒. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา (มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน แต่ปัจจัยภายนอกมีโอกาในการพัฒนา – Weakness & Opportunity) เป็นประเด็นที่มีโอกาสในการพัฒนา ด้วยการแก้ปัญหาที่เป็นจุดอ่อนภายในกลุ่มจังหวัด เมื่อสามารถแก้ไขจุดอ่อนนั้นได้แล้ว ก็จะสามารถสร้างการพัฒนาที่ได้เหมาะสม ได้แก่

๑) เกษตรกรรมเพื่อเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของประเทศ แต่ระบบชลประทานและการขนส่งมาเพียงพอและมีคุณภาพ จึงต้องมีการแก้ไขปัญหาเพื่อเสริมศักยภาพของการผลิตต่อไป

๒) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ขาดการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาและความรู้อ้างอิงเกี่ยวกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องชัดเจน

๓. ยุทธศาสตร์การปรับเปลี่ยน (มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง แต่ปัจจัยภายนอกมีภัยคุกคามไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา – Strength & Threat) เป็นประเด็นการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพอยู่ในปัจจุบัน แต่ปัจจัยภายนอกไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายตัว จึงควรมีการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือกระบวนการผลิตเพื่อให้สามารถตอบสนองกับกระแสที่เป็นปัจจัยนอกได้อย่างเหมาะสม ได้แก่

๑) การปศุสัตว์แบบดั้งเดิม กลุ่มจังหวัดมีการเพาะเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์อยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งการเพาะเลี้ยง ด้วยเกษตรกรรายย่อย และเพาะเลี้ยงด้วยบริษัทขนาดใหญ่ กระแสความต้องการสินค้าปศุสัตว์เพื่อเป็นอาหารในปัจจุบันและอนาคต จะให้ความสำคัญกับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นอย่างมาก ส่งผลให้การปศุสัตว์แบบดั้งเดิมที่เคยเป็นฐานการผลิตหลักของกลุ่มจังหวัดไม่สามารถตอบสนองกับความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีความสามารถตรงกับความต้องการต่อไป

๒) อุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ซึ่งกลุ่มจังหวัดเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นวัตถุดิบของกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าว จึงมีย่านโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในบางพื้นที่ และการประกอบการได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่สอดคล้องกับแนวทางอุตสาหกรรมสะอาดและปลอดภัยของรัฐบาล

๓) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์กระแสหลัก กลุ่มจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติอยู่หลายแห่ง แต่มักเป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวกระแสหลักที่มีแนวโน้มจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองและไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ทิศทางการท่องเที่ยวในระดับสากลหันมาให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้นให้ความสำคัญกับการเรียนรู้คู่ขนานไปกับการพักผ่อนหย่อนใจ

๔. ยุทธศาสตร์แนวโน้มนถถอย (มีปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน และมีภัยคุกคามไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา – Weakness & Threat) เป็นประเด็นที่เป็นจุดอ่อนของกลุ่มจังหวัดและปัจจัยภายนอกก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจการดังกล่าว จึงเป็นประเด็นที่จะมีการถดถอยในอนาคต และจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับแรงงานและพื้นที่กิจกรรมที่ลดลงอย่างเหมาะสม ได้แก่

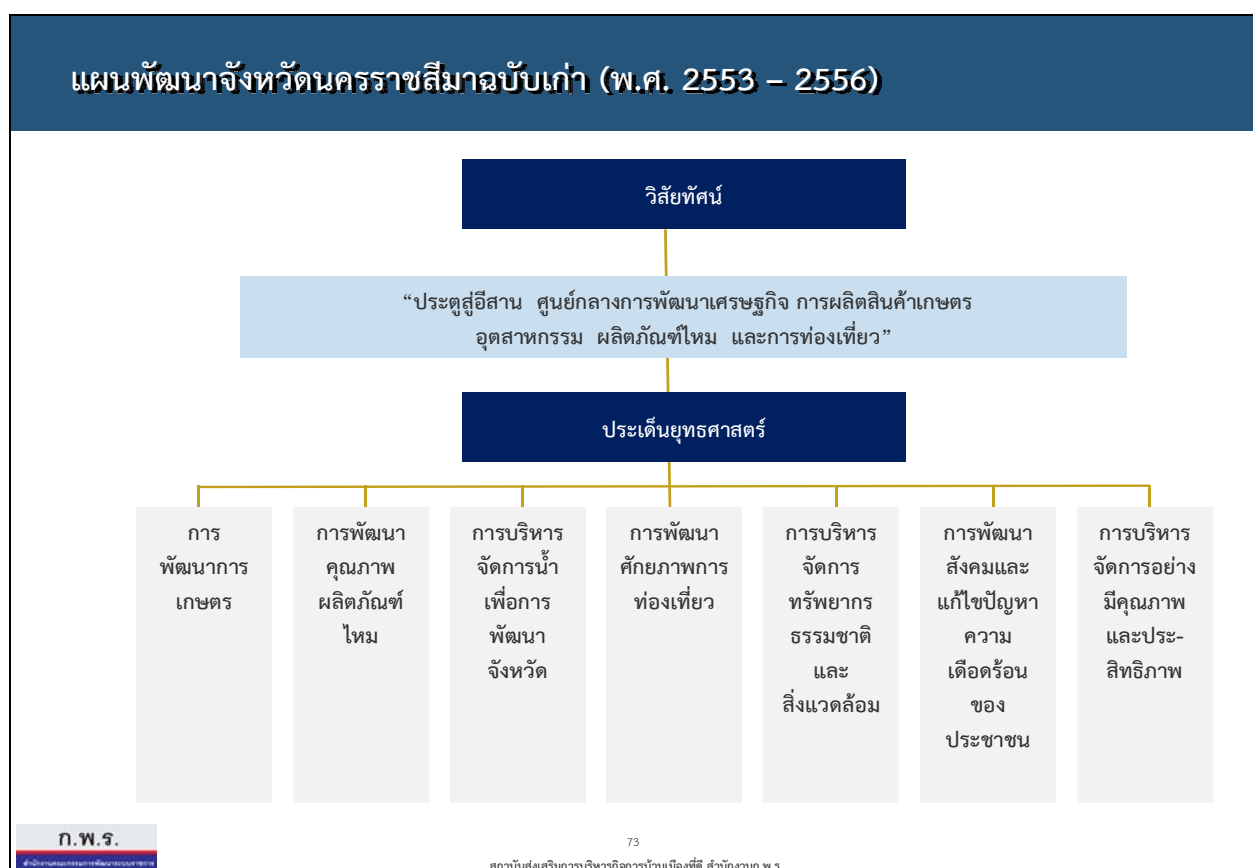
๑) เกษตรกรรมนอกเขตพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร กลุ่มจังหวัดมีพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ แต่มีพื้นที่เกษตรกรรมในปัจจุบันบางส่วนที่อยู่บนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพและปริมาณน้อย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากอีกด้วย จึงต้องมีการวางแผนพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพื้นที่เหล่านั้น ให้สามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ต่อไป

ส่วนที่ 4

วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ ในแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา 4 ปี พ.ศ. 2557 – 2560

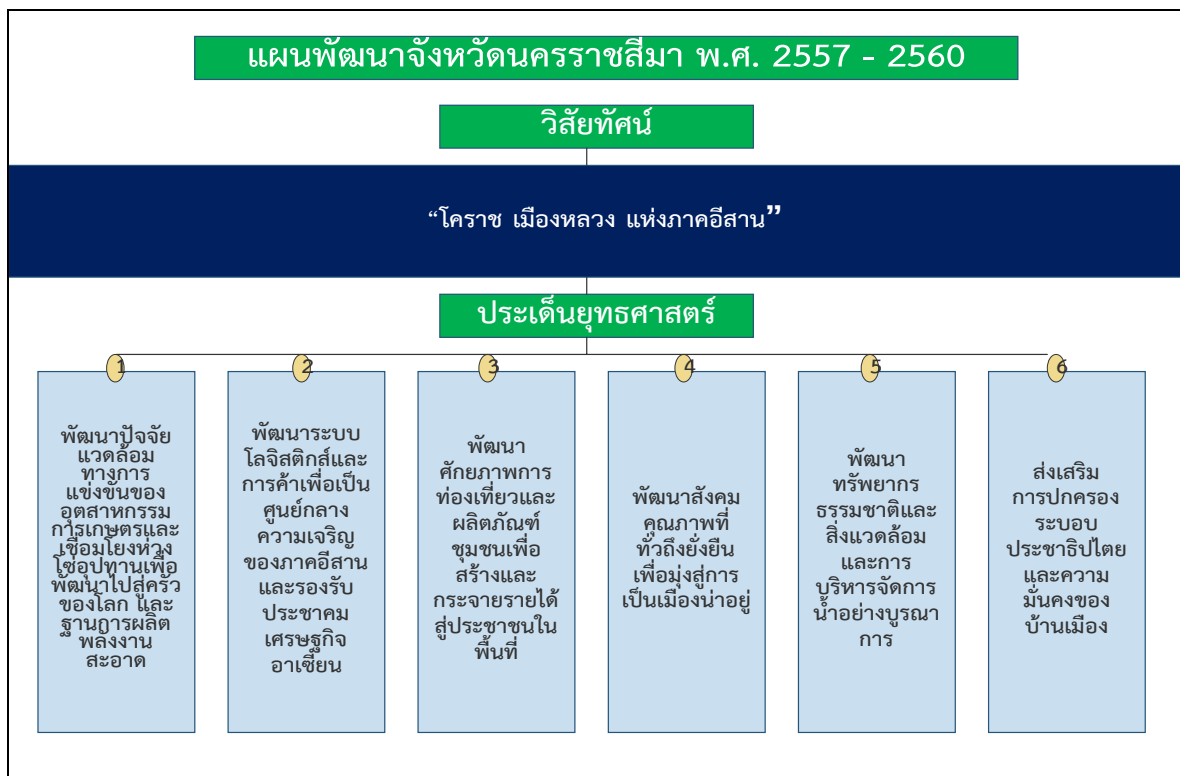
จังหวัดนครราชสีมาได้ปรับวิสัยทัศน์ใหม่ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในภูมิภาค มุ่งเน้นเชื่อมโยงเกษตรกรรม – อุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร อาหารปลอดภัย และพลังงานทดแทน พัฒนาระบบโลจิสติกส์และการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสานและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนรวมถึงการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ใหม่ และ OTOP เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนผ่านการสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขยิ่งขึ้น โดยปรับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาฉบับเก่า 4 ปี พ.ศ. 2553-2556 คือ

แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาฉบับเก่า 4 ปี พ.ศ. 2553 – 2556

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ ศักยภาพของจังหวัด และการระดมความคิดเห็นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการในพื้นที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทราบถึงความต้องการของประชาชนในจังหวัด ทำให้ได้ข้อสรุปว่า จังหวัดนครราชสีมาจะมุ่งพัฒนาให้โคราชเมืองน่าอยู่ภายใน 4 ปีข้างหน้า และเตรียมความพร้อมเป็นเมืองหลวงในภาคอีสานในระยะ 20 ปี โดยดำเนินการพัฒนาทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ไปพร้อมๆกัน เป็นการพัฒนาและต่อยอดจากจุดที่จังหวัดมีศักยภาพอยู่แล้ว คือ การยกระดับโลจิสติกส์และการเพิ่มศักยภาพทางเกษตรกรรม – อุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในขณะที่ด้านความเป็นอยู่ของประชาชนจะเน้นในด้านการยกระดับปากท้องและรายได้ของประชชน และการพัฒนาคุณภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การดำเนินโครงการสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนนั้น รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การแข่งขันในประชาคมอาเซียน ภายใต้บทบาทของจังหวัดใน 10 ปีข้างหน้า คือ

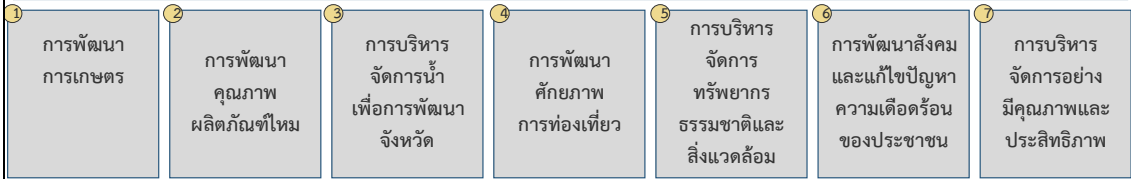
- เป็นประตูเชื่อมโยงระบบ Logistic และกระจายสินค้าสำคัญในภูมิภาค
- เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสีเขียว ประวัติศาสตร์/อารยธรรมขอมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีขั้นสูง
- เป็นศูนย์กลางอาหารปลอดภัยและพลังงานสะอาดใหญ่ที่สุดของอาเซียน
- เป็นศูนย์กลางการศึกษาและสาธารณสุข
- แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และยั่งยืน
- เป็นกองกำลังเสริมสร้างความมั่นคงทางการทหารที่สำคัญในภูมิภาคและประเทศ

เปรียบเทียบแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาฉบับเดิม (พ.ศ. 2553-2556) และ
แผนพัฒนาฯ ฉบับใหม่ (พ.ศ. 2557-2560)

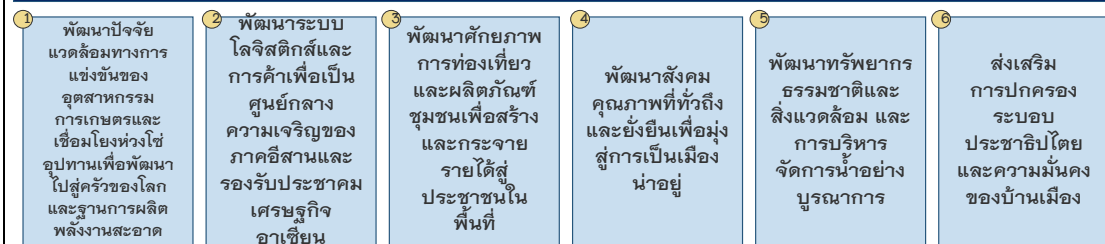
แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2553 - 2556

“ประตูสู่อีสาน ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจการผลิตสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยว”

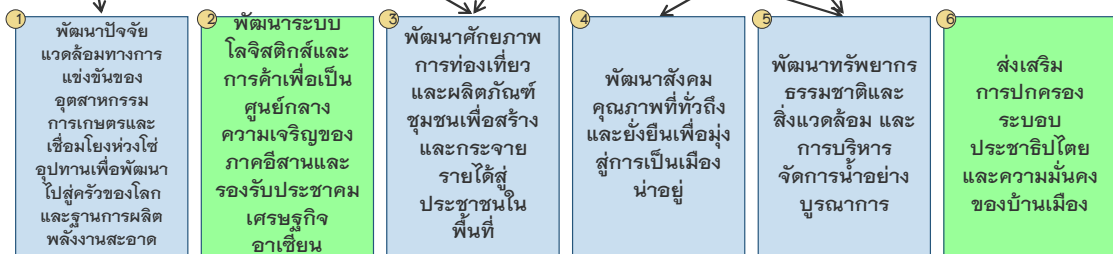
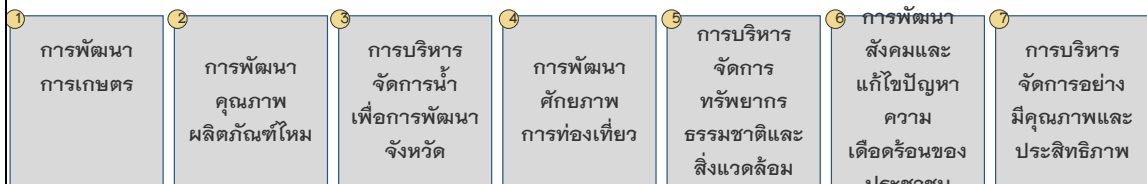
แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2557 - 2560

“โคราชเมืองหลวง แห่งภาคอีสาน”

เปรียบเทียบประเด็นยุทธศาสตร์เดิม (พ.ศ. 2553-2556) และ
ประเด็นยุทธศาสตร์ใหม่ (พ.ศ. 2557-2560)

ประเด็นยุทธศาสตร์เดิม (พ.ศ. 2553 - 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ใหม่ (พ.ศ. 2557 - 2560)

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ “โคราช เมืองหลวงแห่งภาคอีสาน”

พันธกิจ

1. บูรณาการ พัฒนาเมือง ชุมชนและชนบทให้บรรลุตามเกณฑ์เมืองน่าอยู่ขององค์การอนามัยโลก
2. ขับเคลื่อนกระบวนการการมีส่วนร่วมพัฒนาสังคมคุณภาพ สังคมที่เอื้ออาทรและสังคมสมานฉันท์
3. สนับสนุนการผลักดันให้เกิดโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงในภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน
4. สนับสนุนและส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนเพื่อระบบเศรษฐกิจสีเขียว
5. สร้างกระบวนการผลิต แปรรูปสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยเพื่อเพิ่มผลิตภาพอย่างมีประสิทธิภาพ
6. เสริมสร้างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การศึกษา และวัฒนธรรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
7. บูรณาการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพที่ยั่งยืน
8. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานภาครัฐตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

1. พัฒนาจังหวัดนครราชสีมาเป็นเมืองหลักรองรับความเจริญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อมุ่งสู่เมืองที่น่าอยู่
2. พัฒนาสังคมอย่างทั่วถึงและยั่งยืน
3. พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่ง พลังงานสะอาด และศูนย์กระจายสินค้ารองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. พัฒนาลินค้าเกษตรสีเขียวและอาหารปลอดภัยมุ่งสู่ครัวโลก
5. เสริมสร้างอุตสาหกรรมสะอาดและการท่องเที่ยวสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ (ตามลำดับความสำคัญ)

1. พัฒนาปัจจัยแวดล้อมทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตรและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานเพื่อพัฒนาไปสู่ครัวของโลก และฐานการผลิตพลังงานสะอาด
2. พัฒนาระบบโลจิสติกส์และการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสานและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างและกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในพื้นที่
4. พัฒนาสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงและยั่งยืนเพื่อสู่การเป็นเมืองน่าอยู่
5. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
6. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

พัฒนาปัจจัยแวดล้อมทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตรและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานเพื่อพัฒนาไปสู่ครัวของโลก และฐานการผลิตพลังงานสะอาด

เป้าประสงค์

- เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของประเทศ และของภูมิภาคอินโดจีนสู่การเป็น “ครัวของโลก”
- มีปัจจัยแวดล้อมที่เข้มแข็งและศักยภาพสูงตลอดห่วงโซ่การผลิต
- เป็นฐานการผลิตพลังงานสะอาดขนาดใหญ่ที่สุดในอาเซียน

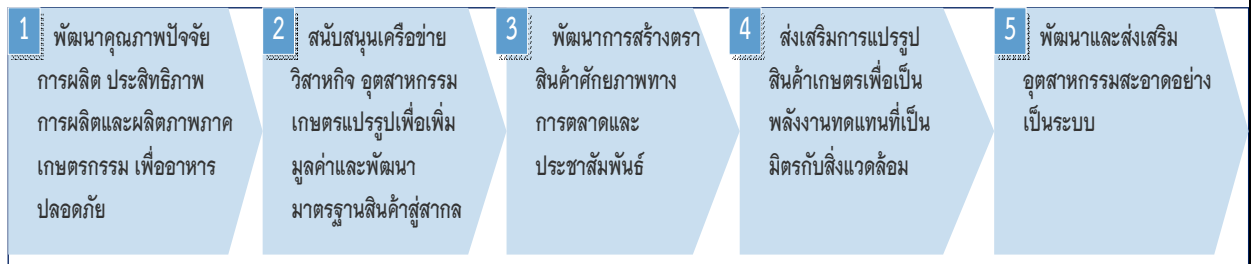
กลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

- 1) พัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต ประสิทธิภาพการผลิตและผลิตภาพภาคเกษตรกรรม เพื่ออาหารปลอดภัย
- 2) สนับสนุนเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าและพัฒนามาตรฐานสินค้าสู่สากล
- 3) พัฒนาการสร้างตราสินค้า (Branding) ศักยภาพทางการตลาดและประชาสัมพันธ์
- 4) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเป็นพลังงานทดแทนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมสะอาดอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ปี 2557	ปี 2557	ปี 2559	ปี 2560
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ (ฐานข้อมูล 450 กก./ไร่)	20 กก./ไร่	25 กก./ไร่	30 กก./ไร่	35 กก./ไร่
- ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นของมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (ฐานข้อมูล 4,000 กก./ไร่)	100 กก./ไร่	150 กก./ไร่	200 กก./ไร่	250 กก./ไร่
- มูลค่าเพิ่มด้านการเกษตรปศุสัตว์ (ฐานข้อมูล 2,619 ล้านบาท/ปี)	100 กก./ไร่	150 กก./ไร่	200 กก./ไร่	250 กก./ไร่
- อัตราเพิ่มของการผลิตพลังงานชีวมวลจากผลผลิตมันสำปะหลัง (ฐานข้อมูล 701,643.07 toe/ ปี)	ร้อยละ 40	ร้อยละ 50	ร้อยละ 60	ร้อยละ 70

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาปัจจัยแวดล้อมทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร และเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาไปสู่ครัวโลก และฐานการผลิตพลังงานสะอาด

กรม		การวิจัยผลิตภัณฑ์		พัฒนานวัตกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
จังหวัด	การพัฒนาพันธุ์พืช/สัตว์ การกระจายพันธุ์ การวางระบบการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐาน	- การพัฒนาเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยว การพัฒนาการแปรรูป การรับรองคุณภาพสินค้าเพื่อการส่งออก การพัฒนาคุณภาพเพื่อการส่งออก	- การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด การสร้าง Brand สินค้า เกษตร ปศุสัตว์ ประมง การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าด้านการเกษตรปศุสัตว์	- ส่งเสริมฐานการผลิตพลังงานสะอาดสีเขียวเพื่อลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและการลงทุนอื่นๆ	การถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เกษตรกร/สถาบัน
อปท.	การจัดการพื้นที่เพาะปลูก การจัดการศัตรูพืช/โรคพืช/สัตว์ การปรับปรุงดิน การเก็บผลผลิต				

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2
พัฒนาระบบโลจิสติกส์และการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสาน
และรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์

- เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของอีสานและภูมิภาคอินโดจีน ที่มีระบบโลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน บุคลากร และเทคโนโลยีเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล

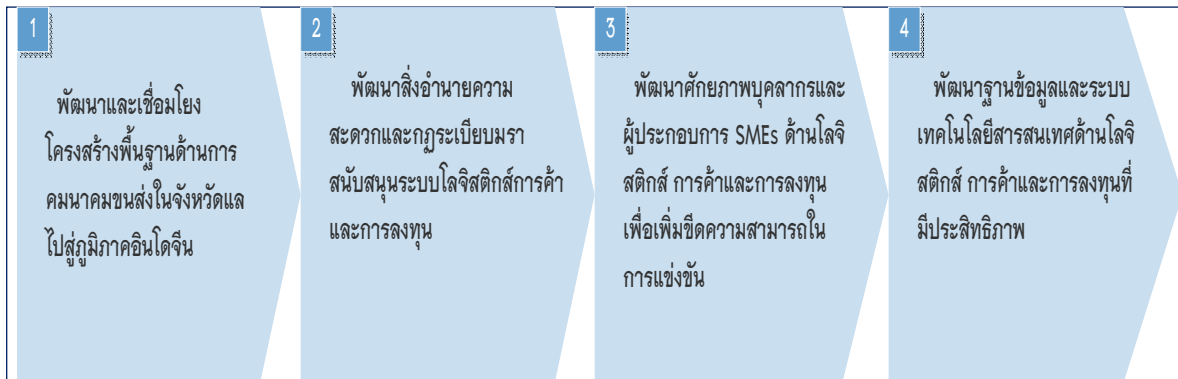
กลยุทธ์ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

- 1) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งในจังหวัดและไปสู่ภูมิภาคอินโดจีน
- 2) พัฒนาลิขานายความสะดวกและกฎระเบียบที่สนับสนุนระบบโลจิสติกส์การค้าและการลงทุน
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการ SMEs ด้านโลจิสติกส์ การค้าและการลงทุน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 4) พัฒนาระบบข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ การค้าและการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
- จำนวนโครงข่ายการคมนาคมขนส่งที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	30 เส้นทาง	40 เส้นทาง	50 เส้นทาง	60 เส้นทาง
- จำนวนที่เพิ่มขึ้นของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านระบบโลจิสติกส์	200 คน	300 คน	400 คน	500 คน
- ศูนย์ข้อมูลระบบโลจิสติกส์และการคมนาคมขนส่งเพื่อการค้าและการลงทุน	อย่างน้อย 1 ศูนย์	2 ศูนย์	3 ศูนย์	4 ศูนย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสานและรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรม	พัฒนาโครงข่ายเส้นทางการคมนาคมขนส่งระหว่างภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน			
จังหวัด	พัฒนาคุณภาพเส้นทางการคมนาคมขนส่งให้สะดวกและรวดเร็ว ทั้งภายในจังหวัดและไปสู่ภูมิภาคอื่น	พัฒนาลิขิตอำนวยความสะดวกตามเส้นทางการคมนาคมขนส่ง	โครงการพัฒนาทักษะองค์กรและบุคลากรในการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์	โครงการจัดทำฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อติดตามสถานการณ์ขนส่งสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลัง
อปท.		พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า ป้ายบอกทาง ระบบเตือนภัย)		
เอกชน		จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเกษตรแปรรูป และ Outlet สำหรับการค้าปลีกและค้าส่ง		

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3
พัฒนาคุณคักยภาพภาพการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างและกระจาย
รายได้สู่ประชาชนในพื้นที่

เป้าประสงค์

– เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสีเขียว แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สุขภาพ ประวัติศาสตร์อารยธรรมขอมที่เก่าแก่ เชื่อมโยงมรดกโลกและประเทศเพื่อนบ้านสู่สากล

กลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

- 1) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดสู่ภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน
- 2) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวตลอดทั้งปี
- 3) พัฒนาศักยภาพการผลิตและการหาช่องทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP โดยเฉพาะ ผลิตภัณฑ์ใหม่และเครื่องปั้นดินเผาต้านเกวียน
- 4) พัฒนาบุคลากรและการให้บริการท่องเที่ยว
- 5) วิจัยและพัฒนาประสิทธิภาพทางการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ปี 2557	ปี2558	ปี2559	ปี2560
1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ 14	ร้อยละ 16	ร้อยละ 18	ร้อยละ 20
2. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 5	ร้อยละ 8	ร้อยละ 11	ร้อยละ 14
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า/ ผลิตภัณฑ์ใหม่/OTOP เทียบปีที่ผ่านมา	ร้อยละ 10	ร้อยละ 12	ร้อยละ 14	ร้อยละ 16

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพภาพการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างและกระจายรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่

กรม	กำหนดนโยบายและพัฒนากลไกการบริหารกำกับดูแลการพัฒนาการท่องเที่ยว			สร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว
จังหวัด	พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค	จัดหาแหล่งเงินทุนในการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ OTOP สินค้าบริการการท่องเที่ยว	ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาคบริการ	ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง กำหนดกลุ่มเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว
อปท.	พัฒนาระบบสารสนเทศขั้นพื้นฐาน	พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับจังหวัด	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	
เอกชน		สนับสนุนเงินทุนเพื่อการค้าลงทุนและบริการ		

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4
พัฒนาสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงและยั่งยืนเพื่อสู่การเป็นเมืองน่าอยู่

เป้าประสงค์

- เป็นเมืองน่าอยู่วัฒนธรรมโคราช สังคมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม คนมีคุณภาพ คุณธรรม มีความสัมพันธ์ดีทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม
- ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการมีงานทำและมีรายได้และแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมการบริการสาธารณสุขและสุขภาพประชาชนให้แข็งแรง
- 2) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเข้าถึงการศึกษา
- 3) ส่งเสริมศาสนา จริยธรรม คุณธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมอันดี
- 4) สร้างงาน รายได้ และพัฒนาองค์ความรู้และทักษะแรงงาน
- 5) ช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น
- 6) เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
- มีระบบบริการสาธารณสุขและบริการสาธารณสุขอื่น ๆ ที่เพียงพอและสะดวกครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	ร้อยละ 95
- ร้อยละของหมู่บ้านที่ประชาชนได้รับการถ่ายทอดความรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี
- ร้อยละของหมู่บ้านที่ประชาชนมีอาชีพเหมาะสมและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต	ร้อยละ 60 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี	ร้อยละ 70 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี	ร้อยละ 90 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย/ปี
- ร้อยละของหมู่บ้านที่มีประชาชนเข้าร่วมประชาคมจัดทำแผนชุมชน	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน (ทุกหมู่บ้าน)	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน (ทุกหมู่บ้าน)	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน (ทุกหมู่บ้าน)	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน (ทุกหมู่บ้าน)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงและยั่งยืนเพื่อสู่การเป็นเมืองน่าอยู่

1 ส่งเสริมการบริหารสาธารณสุขและสุขภาพประชาชนให้แข็งแรง	2 พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเข้าถึงการศึกษา	3 ส่งเสริมศาสนา จริยธรรม คุณธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมอันดี	4 สร้างงานรายได้ และพัฒนาองค์ความรู้และทักษะแรงงาน	5 ช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น	6 เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน
--	--	--	--	--	---

กรม	บริหารจัดการและสนับสนุนการเข้าถึงการบริการสาธารณสุข	บริหารจัดการและสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาทุกกลุ่มวัย	กำหนดเป็นนโยบายและวาระแห่งชาติ	กำหนดเป็นนโยบายและวาระแห่งชาติ	กำหนดเป็นนโยบายและวาระแห่งชาติ	กำหนดเป็นนโยบายและวาระแห่งชาติ
จังหวัด	ส่งเสริมมาตรฐานการเข้าถึงระบบการบริการทางสาธารณสุขและสุขภาพ	สนับสนุนมาตรฐานการศึกษาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัด	ส่งเสริมพัฒนาครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สนับสนุนช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ทางสังคม	บริหารจัดการและพัฒนาศักยภาพแรงงานคนไทยและแรงงานต่างด้าว	เสริมสร้างบทบาทครอบครัว ชุมชนเข้มแข็งและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม	
อปท.	สนับสนุนการป้องกัน รักษาฟื้นฟูสุขภาพในชุมชน	สนับสนุนระบบการศึกษาในพื้นที่และลงทุนด้านการศึกษาให้แก่บุคลากรในพื้นที่	ส่งเสริมพัฒนาคนให้มีคุณภาพจริยธรรม คุณธรรมและมีวินัย เพื่อสร้างสังคมที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน			เสริมสร้างบทบาทชุมชนเข้มแข็งในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5
พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

เป้าประสงค์

- เป็นศูนย์การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันปัญหภัยแล้ง อุทกภัย และน้ำเสีย
- ภาคิทุภาคส่วนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ปืนฟู ดูแล รักษาแหล่งน้ำในพื้นที่อย่างเป็นระบบต่อเนื่อง

กลยุทธ์ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

- 1) พัฒนา ปืนฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีคุณภาพและสะอาด
- 2) บริหารจัดการน้ำ เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน เพื่ออุปโภคบริโภค เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
- 3) พัฒนาระบบชลประทานและจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนเพียงพอ และมีคุณภาพต่อการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม
- 4) สนับสนุนเกษตรกรทำแหล่งน้ำในไร่นา พร้อมผันน้ำจากลุ่มน้ำอื่นๆ และสร้างระบบโครงข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) สร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้น้ำ การตระหนักถึงคุณค่าน้ำ และอนุรักษ์ปืนฟูแหล่งน้ำอย่างมีส่วนร่วม
- 6) วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
- ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย
- จำนวนระบบชลประทานขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ที่ก่อสร้างเพิ่มขึ้น	52 แห่ง	60 แห่ง	70 แห่ง	80 แห่ง
- ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีส่วนร่วมในการปลูกต้นไม้	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำ

อย่างบูรณาการ

1 พัฒนา พื้นฟู	2 บริหารจัดการน้ำ	3 พัฒนาระบบ	4 สนับสนุน	5 สร้างความรู้	6 วิจัยและพัฒนา
อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีคุณภาพและ สะอาด	เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาแหล่งน้ำ ผิวดินและใต้ดิน เพื่ออุปโภคบริโภค เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม	ชลประทานและ จัดหาแหล่งน้ำต้นทุน เพียงพอ และมี คุณภาพต่อการใช้ ประโยชน์ทาง เศรษฐกิจและสังคม	เกษตรกรทำแหล่ง น้ำในไร่นา พร้อม ผันน้ำจากลุ่มน้ำ อื่นๆ และสร้าง ระบบโครงข่ายอย่าง มีประสิทธิภาพ	ความเข้าใจเรื่อง การใช้น้ำ การตะ หนักถึงคุณค่าน้ำ และอนุรักษ์ฟื้นฟู แหล่งน้ำอย่างมี ส่วนร่วม	องค์ความรู้และ ข้อมูลเพื่อ สนับสนุนการ บริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ

กรม	กำหนดนโยบายการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและชัดเจน		
จังหวัด	บริหารจัดการน้ำผิวดินและใต้ดินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงศักยภาพลุ่มน้ำในพื้นที่ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	พัฒนาระบบชลประทานและจัดหา แหล่งน้ำต้นทุนจัดหาให้เพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้วยการบูรณาการระบบน้ำในระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการควบคุมกำกับการใช้ น้ำในภาคอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาล
อปท.	จัดระบบการเฝ้าระวัง แจ้งข่าวภัยแล้ง อุทกภัย และน้ำเสียพื้นที่ ร่วมกันห้ปัจจัยเสี่ยงและแก้ไข	จัดหาและจัดสรรน้ำให้เพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ด้วยการบูรณาการระบบน้ำในระดับท้องถิ่น	สนับสนุนเกษตรกรทำแหล่งน้ำในไร่นา พร้อมผันน้ำจากลุ่มน้ำอื่นๆ และสร้างระบบโครงข่ายน้ำ
เอกชน		เสริมสร้างบทบาทชุมชนเข้มแข็งในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ประสานเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการในการควบคุมกำกับการใช้ น้ำในภาคอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6

ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง

เป้าประสงค์

- เป็นศูนย์กลางกองกำลังเสริมสร้างความมั่นคงทางการเมืองที่สำคัญในภูมิภาคและประเทศ
- เป็นศูนย์ประสานเครือข่ายการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหาสังคม ความมั่นคงในพื้นที่และภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน

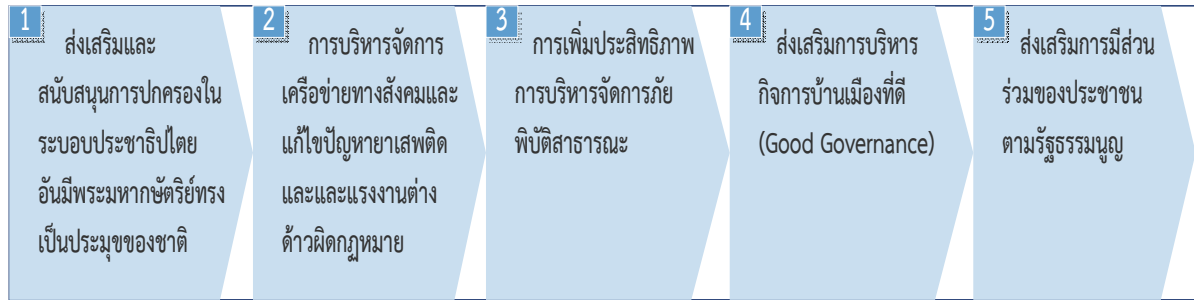
กลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ดังต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ
- 2) การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และป้องกันปราบปรามยาเสพติด
- 3) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภัยพิบัติสาธารณะ
- 4) ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
- 5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
- ร้อยละหมู่บ้านที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมสร้างความปรองดอง	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย	ร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน เป้าหมาย
- อัตราร้อยละของผู้ใช้สิทธิการเลือกตั้ง	ร้อยละ 60	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80	ร้อยละ 90

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง

กรม		- กำหนดนโยบายการป้องกันปราบปรามบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด			
จังหวัด	ส่งเสริมความปรองดองของประชาชนภายใต้การปกครองมณระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	- บริหารจัดการศูนย์พ้องพื้นดินป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม - บริหารจัดการและพัฒนาจิตแรงงานต่างด้าวเพื่อรองรับการขยายตัวของประชาคมอาเซียน	- บริหารจัดการระบบการเตือนภัย การป้องกันเยียวยาและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติและภัยจากมลพิษ	- จัดระบบการบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ	- จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้องในเรื่องสิทธิหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ
อปท.	สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการสร้างความสามัคคีในจังหวัด				

สรุปบัญชีโครงการ งบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาปัจจัยแวดล้อมทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตรและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาไปสู่ครัวโลกและฐานการผลิตพลังงานสะอาด

๕๕๕๙ ๑๑๘,๓๔๕,๗๕๔,๔๙๒

ที่		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
	แหล่งงบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ	
๑	งบจังหวัด	๙	๙๑๑,๑๙๘,๐๐๐	๙	๙๙๐,๘๗๓,๙๘๐	๕	๒,๖๙๑,๑๕๔,๖๐๘	๕	๒,๖๓๑,๗๘๒,๓๐๘	๒๘	๗,๒๒๕,๐๐๘,๘๙๖
๒	งบกระทรวง กรม	๗๒	๓,๔๑๐,๙๒๔,๖๐๐	๗๒	๓,๔๑๐,๙๒๔,๖๐๐	๕๖	๗๗๘,๖๖๐,๐๐๐	๕๖	๗๗๘,๖๖๐,๐๐๐		๘,๓๗๙,๑๖๙,๒๐๐
๓	งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖	๑๐๗,๖๐๐,๐๐๐	๖	๑๐๗,๖๐๐,๐๐๐	๘	๑๑๗,๖๘๐,๐๐๐	๘	๑๑๗,๖๘๐,๐๐๐		๔๕๐,๕๖๐,๐๐๐
๔	งบอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-		
	รวม	๘๗	๔,๔๒๙,๗๒๒,๖๐๐	๘๗	๔,๕๐๙,๓๙๘,๕๘๐	๖๙	๓,๕๘๗,๔๙๔,๖๐๘	๖๙	๓,๕๒๘,๑๒๒,๓๐๘	๓๑๒	๑๖,๐๕๔,๗๓๘,๐๙๖

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาระบบโลจิสติกส์ และการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสาน และรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ที่		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
	แหล่งงบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ	
๑	งบจังหวัด	๖ / ๕๙ สายทาง	๒,๒๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๖	๒,๔๐๕,๐๐๐,๐๐๐	๒	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒/๓๔๓	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๖	๖,๖๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๒	งบกระทรวง กรม	๒๔ สายทาง	๖๑,๕๑๔,๕๔๘,๐๐๐	๑๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๘	๖๑,๕๑๗,๕๔๘,๐๐๐
๓	งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐๘	-	๔๐๘	-	๔๐๙	-	๔๐๙	-	๑,๖๓๔	-
๔	งบอื่นๆ	-	-	-	-	๐	-	-	-		
	รวม	๔๐๘	๖๓,๗๔๙,๕๔๘,๐๐๐	๔๒๔	๒,๔๐๖,๐๐๐,๐๐๐	๔๘๓	๑,๐๐๑,๐๐๐,๐๐๐	๔๘๑	๑,๐๐๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๘๒๘	๖๘,๑๕๗,๕๔๘,๐๐๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างและกระจายรายได้สู่ประชาชนในพื้นที่

ที่		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
	แหล่งงบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ	
๑	งบจังหวัด	๓	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๓	๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๓	๑๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓	๑๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๒	๕๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๒	งบกระทรวง กรม	๗	๑๖๘,๐๐๐,๐๐๐	๗	๒๔๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๓	๒๙๔,๐๘๖,๕๐๐	๑๓	๓๑๗,๐๘๖,๕๐๐	๔๐	๑,๐๒๐,๑๗๓,๐๐๐
๓	งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔	๒๐๓,๙๙๙,๕๐๐	๔	๒๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๕	๒๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๕	๒๖๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๘	๙๒๑,๙๙๙,๕๐๐
๔	งบอื่นๆ	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-		
	รวม	๑๔	๔๙๑,๙๙๙,๕๐๐	๑๔	๕๘๖,๐๐๐,๐๐๐	๒๑	๖๖๕,๐๘๖,๕๐๐	๒๑	๗๑๔,๐๘๖,๕๐๐	๗๐	๒,๔๔๗,๑๗๒,๕๐๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนเพื่อพัฒนาสู่การเป็นเมืองน่าอยู่

ที่		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
	แหล่งงบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ		โครงการ	
๑	งบจังหวัด	๑๒	๖๐,๑๕๐,๐๐๐	๑๒	๖๐,๑๕๐,๐๐๐	๔	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๔	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๓๒	๑๔๓,๓๐๐,๐๐๐
๒	งบกระทรวง กรม	๑๐๘	๙,๒๗๑,๘๗๕,๙๔๘	๑๐๘	๙,๒๗๗,๘๗๕,๙๔๘	๑๓๖	-	๑๓๖	-	๔๘๘	๑๘,๕๔๙,๗๕๑,๘๙๖
๓	งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕	๙๒๘,๘๖๗,๖๙๐	๑๕	๗๕๔,๑๖๓,๔๔๐	๑๕	-	๑๕	-	๖๐	๑,๖๘๓,๐๓๑,๑๓๐
๔	งบอื่นๆ	-	-	๐	-	๐	-	-	-		
	รวม	๑๓๕	๑๐,๒๖๐,๘๙๓,๖๓๘	๑๓๕	๑๐,๐๙๒,๑๘๙,๓๘๘	๑๕๕	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๕	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๕๘๐	๒๐,๓๗๖,๐๘๓,๐๒๖

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

ที่		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
	แหล่งงบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ
๑	งบจังหวัด	๙	๒,๐๐๐,๐๐๐	๙	๒,๐๐๐,๐๐๐	๙	๒,๐๐๐,๐๐๐	๙	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓๖	๘,๐๐๐,๐๐๐
๒	งบกระทรวง กรม	๔๔๓	๔,๑๓๘,๕๙๕,๐๐๐	๔๔๓	๒,๖๖๓,๘๘๓,๐๐๐	๔๔๔	๓,๐๐๐,๐๐๐	๔๔๔	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑,๗๗๔	๖,๘๐๘,๔๗๘,๐๐๐
๓	งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙๖	๒๓๒,๑๘๗,๐๐๐	๒๐๕	๓๓๔,๘๗๗,๐๐๐	๒๐๕	-	๒๐๕	-	๘๑๑	๕๖๗,๐๖๔,๐๐๐
๔	งบอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-		
	รวม	๖๔๘	๔,๓๗๒,๗๘๒,๐๐๐	๖๕๗	๓,๐๐๐,๗๖๐,๐๐๐	๖๕๘	๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๕๘	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒,๖๒๑	๗,๓๘๓,๕๔๒,๐๐๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง

ที่		ปี ๒๕๕๗		ปี ๒๕๕๘		ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
	แหล่งงบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ
๑	งบจังหวัด	๑๑	-	๑๑	๙๗,๑๒๙,๘๐๐	๑๑	-	๑๑	-	๔๔	๙๗,๑๒๙,๘๐๐
๒	งบกระทรวง กรม	๑๓	๔๖,๗๘๕,๐๐๐	๑๓	๔๖,๗๘๕,๐๐๐	๑๔	๕๐,๗๘๕,๐๐๐	๑๔	๕๐,๗๘๕,๐๐๐	๕๔	๑๙๕,๑๔๐,๐๐๐
๓	งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐	๗๙๔,๘๙๗,๔๙๐	๑๐	๙๔๓,๑๖๗,๘๖๐	๑๐	๙๔๓,๑๖๗,๘๖๐	๑๐	๙๔๓,๑๖๗,๘๖๐	๔๐	๓,๖๒๔,๔๐๑,๐๗๐
๔	งบอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-		
	รวม	๓๔	๘๔๑,๖๘๒,๔๙๐	๓๔	๑,๐๘๗,๐๘๒,๖๖๐	๓๕	๙๙๓,๙๕๒,๘๖๐	๓๕	๙๙๓,๙๕๒,๘๖๐	๑๓๘	๓,๙๑๖,๖๗๐,๘๗๐

งบจังหวัด
งบกระทรวง กรม
งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
งบอื่นๆ

๕๐	๓,๖๘๐,๑๕๓,๗๘๐	๓๔	๓,๘๓๙,๑๕๔,๖๐๘	๑๖๘	๑๔,๖๒๘,๔๓๘,๖๙๖
๖๕๓	๑๕,๖๔๑,๔๖๘,๕๔๘	๗๓๕	๑,๑๒๗,๕๓๑,๕๐๐	๒,๗๙๐	๙๖,๔๗๐,๒๖๐,๐๙๖
๖๔๘	๒,๓๕๙,๘๐๘,๓๐๐	๖๕๒	๑,๒๙๖,๘๔๗,๘๖๐	๒,๕๙๑	๗,๒๔๗,๐๕๕,๗๐๐
-	-	-	-	-	-